

अनेकान्त

◆ अंक २१ वा ◆ १९९०-९१

सर्व सामान्यांच्या जिव्हाळ्याची

रुपी को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.,

(शेड्युल्ड बँक)

मुख्य कचेरी : २०६२, सदाशिव पेठ, पुणे ४११ ०३०

प्रेमाचा आधार मिळाला
की आयुष्य बहरते
हे “रुपी” ने ओळखले आहे
आयुष्याच्या प्रत्येक टप्प्यावर
मदतीचा हात पुढे करणारी बँक
म्हणजे “रुपी बँक”

मुंबईसह - पुणे शहर व जिल्ह्यात १६ शाखा

श. का. पत्की

जनरल मैनेजर

का. गं. पेमगिरीकर

व्हाईस चेअरमन

ई. प्रे. चोरडिया
व्हेअमन

उपप्राचार्य एस. आर. नवाथे
प्रा. एन. डॉ. के. एम. सुर्वे
पा. के. एस. अय्यर
प्रा. वी. बी. देसाई
प्रा. व्ही. बी. देशमुख
प्रा. पी. बी. घेरे
विद्यार्थी प्रतिनिधी
श्री. यु. बी. सुभेदार

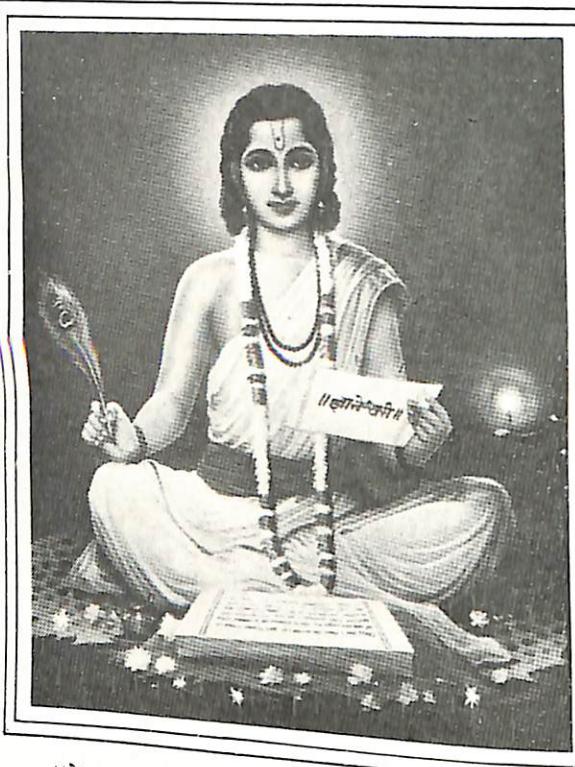
प्रकाशक

मुद्रक

- प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा,
तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती.
- श्री. र. भ. निगुडकर,
प्रकाश मुद्रणालय, १४११ सदाशिव पेठ, पुणे- ३०

अनेकान्त
वार्षिक नियत कालि
अंक एकोणतिसावा - १९९०-९१

प्रमुख संपादक
प्रा. आर. जी. पाटील

“हे सारस्वताचे गोड । तुम्हींचि लाविले जी झाड ।
तरी आतां अवधानामृते वाड । सिंपोनी की जो ॥
— संत ज्ञानेश्वर

आयुष्याच्या प्रत्येक टप्पावर
मदतीचा हात पुढे करणारी बँक
म्हणजे “रुपी बँक”

मुंबईसह - पुणे शहर व गिल्हात १६ शाखा

श. का. पत्की

जनरल मैनेजर

का. गं. पेमगिरीकर

ब्लाइस चेअरमन

ई. प्रे. चोरडिया

व्हेअमन

अनेकान्त एज्युकेशन सोसायटीचे
तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती.
(कला, विज्ञान आणि वाणिज्य—वरिष्ठ व कनिष्ठ)

अनन्तधर्मणस्तत्त्वं पश्यन्ती प्रत्यगात्मनः
अनेकान्तमयी मृत्तिर्नित्यमेव प्रकाशताम् ॥

तरि ज्ञान गा तें येथे ॥
वोळख तुं निरुते
आक्रोशेवीण जेये ॥
क्षमा असे ॥
ज्ञानेश्वरी अध्याय १३ वा ओवी ३३९

- * संपादक मंडळ
- * अध्यक्ष
- * प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा
सहाय्यक
उपप्राचार्य एस. आर. नवाथे
उपप्राचार्य डॉ. के. एम. सुर्वे
प्रा. एन. जी. लोढे
पा. के. एस. अय्यर
प्रा. ए. बी. देसाई
प्रा. बी. जी. देशमुख
प्रा. व्ही. बी. परकाळे
प्रा. पी. बी. घेरे
विद्यार्थी प्रतिनिधी
श्री. यु. बी. सुभेदार
- ** प्रकाशक

प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा,
तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती.

मुद्रक —
— श्री. र. भ. निगुडकर,
प्रकाश मुद्रणालय, १४११ सदाशिव पेठ, पुणे- ३०

अनेकान्त

वार्षिक नियत कालि क
अंक एकोणतिसावा - १९९० - ९१

प्रमुख संपादक
प्रा. आर. जी. पाटील

अनुक्रमाणिका

१)	संपादकीय
२)	प्राचार्याचे मनोगत
३)	मनोगत - विद्यार्थी प्रतिनिधी
४)	हार्दिक अभिनंदन
५)	महाविद्यालयाचे अंतरंग
६)	राजकारणी श्रीकृष्ण
७)	महात्मा फुले
८)	निसर्ग कवितांत रमणारा 'बालकवी'
९)	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे मौलिक विचार
१०)	जशास तसे
११)	उद्योजकतेच्या विकासामध्ये महाविद्यालये व विद्यापीठाचा सहभाग
१२)	कविता (मराठी)
१३)	राष्ट्रभाषा-हिन्दी
१४)	शहीदों की चिताओं पर
१५)	कविता (हिन्दी)
१६)	Education & students
१७)	Smoking - A hazard to life
१८)	A Gulf war & India
१९)	A Thing of beauty is a joy for ever
२०)	An Indian Politician
२१)	अहवाल

वर्षा पळसुले देसाई	५
कु. सी. व्ही. देशमुख	७
वि. वा. गायकवाड	८
एच. वाय. गायकवाड	९
एस. जी. पांढरकर	१३
सु. वा सुभेदार	१८
	२०
	२१
	२२
	२३
	२४
	२५
एस. पी. जाधव	२६-२५
पंजाबी राजेश	३६
Miss Kadam Mangala	४१
Miss Dhumal	४३
Jagtap Ranjit	४४
Miss M. S. Misal	४६
R. V. Nadgowda	४७
	४८

अनेकान्त एज्युकेशन सोसायटी, बारामती, जि. पुणे,

गवर्निंग कौन्सिल

कार्यकारी अध्यक्ष
श्री. जंबुकुमार चंदुलाल शहा, बारामती.

सचिव
डॉ. श्री. वर्धमान माणिकचंद कोठारी,
डी. ए. एस. एफ. (मुंबई) बारामती.

खजिनदार
श्री. माणिकलाल तुळजाराम शहा, बारामती.

सभासद

- १) श्रीमान शेठ लालचंद हिराचंद,
- २) श्री. एस्सी. अर्थशास्त्र (लंडन), मुंबई.
- ३) श्री. विलास गौतमचंद शहा, कारंजा.
- ४) श्री. ए., एलएल. बी., सोलापूर
एम. ए., एलएल. बी., सांगली.

- ५) श्री. शिवलाल प्रेमचंद शहा,
(लेंगरेकर) बारामती.
- ६) श्री. मोतीचंद फुलचंद शहा, बारामती.
- ७) श्री. माणिकचंद ज. भिसीकर,
एम. ए., न्यायतीर्थ, बाहुबली
- ८) श्री. मोतीलाल तुळजाराम शहा,
- ९) श्री. राजकुमार तुळजाराम शहा,
बी. ए., एलएल. बी. बारामती
- १०) श्री. आमगोडा आ. पाटील, जयसिंगपूर.
- ११) श्री. जयपाल भूपाल झेले, जयसिंगपूर.
- १२) श्री. विलचंद माणिकचंद गांधी, सोलापूर
- १३) प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा, एम. कॉम.,
बी. ए., एलएल. बी. पीएच. डी.,
बारामती (पदसिद्ध सभासद).
- १४) प्राचार्य डी. डी. मगदूम,
एम. ए., जयसिंगपूर. (पदसिद्ध सभासद).

अनेकान्त एज्युकेशन सोसायटी, बारामती,

लोकल कमिटी

- १) श्री. जंबुकुमार चंदुलाल शहा (वेअरमन)
- २) डॉ. वर्धमान माणिकचंद कोठारी (सचिव)
- ३) श्री. मोतीचंद फुलचंद शहा (खजिनदार)
- ४) श्री. शशिकांत शिवलाल शहा (खजिनदार)
- ५) श्री. माणिकलाल तुळजाराम शहा (सभासद)
- ६) श्री. खुशालचंद रत्नचंद छाजेड (सभासद)
- ७) श्री. भोगीलाल गुलाबचंद शहा (सभासद)
- ८) श्री. पवनलाल गंगाराम गांधी (सभासद)
- ९) श्री. गौतमचंद गुलाबचंद शहा (सभासद)
- १०) श्री. श्रीमलचंद गुलाबचंद गुगळे (सभासद)
- ११) श्री. माणिकलाल रूपचंद शहा (सभासद)
- १२) श्री. विलास माणिकचंद शहा (सभासद)
- १३) श्री. अरहंतदास हिराचंद शहा (सभासद)
- १४) श्री. माणिकलाल छगनलाल मुथा (सभासद)
- १५) श्री. विलास दीपचंद शहा (सभासद)
- १६) श्री. राजकुमार तुळजाराम शहा (सभासद)
- १७) प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा (पदसिद्ध सभासद)
- १८) श्री. व्ही. एम. शहा, इंजिनिअर (निमंत्रित)

तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती,

लोकल मैनेजिंग कमिटी १९८८-९९

अध्यक्ष - श्री. जंबुकुमार चंदुलाल शहा

सचिव - प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा

सभासद

- १) श्री. विनोदकुमार रंगीलदास गुजर, अध्यक्ष, बारामती नगरपरिषद, बारामती, उपाध्यक्ष, विद्या प्रतिष्ठान, बारामती, जि. पुणे.
- २) श्री. राजेन्द्रकुमार घोलप, चेअरमन, छत्रपती सहकारी साखर कारखाना लि. भवानीनगर, ता. इंदापूर, जि. पुणे
- ३) श्री. चंद्रराव कृष्णराव तावरे, चेअरमन, माळेगाव सह. साखर कारखाना लि. ता. बारामती., जि. पुणे.
- ४) श्री. अजित अनंतराव पवार (काटेवाडी) अध्यक्ष, पुणे जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँक लि., पुणे.

- ५) श्री. दिनकरराव (आप्पासाहेब) गोविंदराव पवार, अध्यक्ष, कृषिविकास प्रतिष्ठान, बारामती, जि. पुणे.
- ६) डॉ. व. मा. कोठारी, बारामती.
- ७) श्री. माणिकलाल तुळजाराम शहा, बारामती
- ८) श्री. शशिकांत शिवलाल शहा, बारामती
- ९) श्री. मोतीचंद फुलचंद शहा, बारामती
- १०) श्री. खुशालचंद रतनचंद शहा, बारामती
- ११) प्राध्यापक प्रतिनिधी -
 - १) प्रा. डॉ. डी. के. मगदूम
 - २) प्रा. जे. बी. मगदूम
- १२) शिक्षकेतर कर्मचारी प्रतिनिधी -

श्री. दिलीप लीलाचंद पारख

संपादकीय

"अनेकान्त" चा हा एकोणतिसावा अंक नेत्रविद्यालयातील शैक्षणिक आणि शिक्षणपूरक लेजेन्युएंसची वाचकांना कल्पना यावी या मर्यादित सन १९९०-९१ हे अनेक अर्थानी संस्मरणीय ठरावे जवळा विस्मयकारक घडामोडी घडल्या तेवढ्या त्या वर्षी हमच्या महायुद्धानंतरच्या कालखंडातील कोणत्याही वर्षात अथवा दशकात घडलेल्या नसाव्यात. आम्यवादाची मक्का समजत्या जाणाच्या सोहिंट आम्यवादी हुकुमशाहीची पोलादी पकड श्री. गोर्बचोव्ह दुग्धाळून दिली. व्यक्तिगत स्वातंश्चाचा संकोच करू गेल्या कोणत्याही तत्त्वज्ञानाच्या आधारे समाजावर उडा एकदा स्पष्ट झाले आहे. राज्यकर्त्यानी आपल्या विभागातील राहिलेल्या पूर्व आणि पश्चिम जर्मनीचे विभागित राहिलेल्या तस्मैनंतरही ज्यांची स्वातंश्च आणि समता याबाबतची विभागातील एकत्रीकरण, २७ वर्षांच्या अखंड आणि जुलमी चालकांनांची स्वातंश्च आणि समता याबाबतची विभागातील जुलमी दक्षिण आफिकन राजवटीला करावी देण महासत्तामधील शीत युद्धाच्या समाप्तीची झालेली भागातील युद्धाच्या भावी कार्यवृद्धीस निश्चित उपयोगी येईल. तसेच संस्थाचालक, प्राचार्य, प्राध्यापक व सेवक यांची हृदयेहि विशाल बनवित व लक्ष दिले जावे, ही एकमेव अपेक्षा आहे."

आचार्य सिद्धान्तचक्रवर्ती महाराजांचा संदेश

परमपूज्य, सिद्धान्तचक्रवर्ती, राष्ट्रसंत आचार्य श्री. १०८ विद्यानंदजी महाराज यांचा चातुर्मासानिमित जून १९९० पासून बारामतीत वास्तव्य होते. या काळांत त्यांनी सर्वधर्म सर्व समाजानुकरण अशी विविध विषयांवर प्रवचने दिली. या काळात त्यांनी महाविद्यालयास ही भेट दिली. त्यावेळी महाविद्यालयाच्या प्रगती बाबत प्रशंसनीय उद्गार काढताना ते म्हणाले, "या संस्थेने अतिशय अल्प काळात केलेल्या नेत्रदीपक प्रगती बद्दल अतिशय आनंद वाटो. ज्ञान-विज्ञानाच्या व्यापक प्रसारांसाठी येथे अनुकूल वातावरण, विशाल इमारती व समुद्ध ग्रंथालय आदीची सोय करण्यात आली. ही समाजाच्या भावी कार्यवृद्धीस निश्चित उपयोगी येईल. तसेच संस्थाचालक, प्राचार्य, प्राध्यापक व सेवक यांची हृदयेहि विशाल बनवित व लक्ष दिले जावे, ही एकमेव अपेक्षा आहे."

सहमत, शेजारच्या श्रीलंकेच्या सरकारला आपल्या येथील दहशतवादी चळवळ नियंत्रित करण्यात आलेले यश या आणि अशा प्रकारच्या घडलेल्या कितीतरी घडामोडी केवळ विस्मयकारकच नव्हेत, तर आशादायी देखील आहेत. मानव जातीचा भविष्यकाळ भूतकाळापेक्षा अधिक सुंदर आहे असा विश्वास निर्माण करण्यास त्या पुरेशा समर्थ आहेत.

या पार्श्वभूमीवर भारतातील घडामोडी अपेक्षाभंग करण्याच्या आहेत. सार्वत्रिक निवडणुका या खरे तर लोकशाहीच्या आधार आणि विकाससंभव समजत्या जातात. तथापी अवध्या १५ महिन्यांच्या कालावधीत आपणाला ज्या कारणांमुळे आणि ज्या परिस्थितीत सार्वत्रिक निवडणुकांना सामोरे जावे लागत आहे, त्यांचा विचार करता उद्याची निवडणूक आपल्या लोकशाहीची विजय-पताका नव्हीच ठरू शकणार नाही. पंजाब, जम्मू-काश्मीर, आसाम, इ. सीमावर्ती राज्यात दहशतवादी आणि फुटीरतावादी संघटनांची विधांसक शक्ती वाढत असताना देशाच्या मध्यवर्ती सरकारमध्ये निर्माण झालेली अस्थिरता, रामजन्मभूमी सरकारमध्ये निर्माण झालेले तणाव आणि मंडल आयोग या प्रश्नांवरून समाजातील निरनिराळ्या गटात निर्माण झालेले तणाव आणि सर्वसामान्य नागरिकांची सामाजिक प्रश्नांबाबतची आणि कर्तव्याबाबतची वाढती उदासीनता या सर्वच बाबी वर्तमान आणि भविष्याबाबत गंभीर चिंता निर्माण करण्याचा आहेत.

रामजन्मभूमी आणि मंडल आयोगाने पेटविलेल्या वणव्याने जवळ जवळ सर्व देश पादकान्त केलेला असताना महाराष्ट्र मात्र त्याल अपवाद ठरला. महाराष्ट्रातील या शांततेचे श्रेय संतश्रेष्ठ झानेश्वर महाराज, महात्मा जोतीबा फुले आणि भारतरत्न डॉ.

बावासाहेब आंबेडकर यांनी महाराष्ट्रात रुजविलेल्या पुरोगामी विचारसरणीला आणि त्या विचारसरणीचे खंडे पाईक असलेल्या मुख्यमंत्री श्री. शरद पवार यांना द्यावे लागेल. याच वर्षी ज्ञानेश्वरीची सप्तशताब्दी, महात्मा जोतिबा फुले यांची सृष्टिशताब्दी आणि डॉ. आंबेडकरांची जन्मशताब्दी असा त्रिवेणी योग जुळून आलेला आहे. जातीय आणि धार्मिक कलहापासून स्वतःला दूर ठेवून महाराष्ट्रीय जनतेने आपल्या या महान विभूतींना उचित अशी श्रद्धांजली वाहिलेली आहे.

महाविद्यालयीन विद्यार्थी-विद्यार्थिनींना आता मताधिकार प्राप्त झालेला आहे. देशातील सुबुद्ध आणि जागरूक मतदार म्हणून त्यांची असलेली जबाबदारी अधिक आहे. मुक्त आणि न्याय वातावरणात सार्वत्रिक निवडणुका पार पाडण्याची जबाबदारी केवळ निवडणूक आयोगाची नसून ती सर्वसामान्य मतदारांची, विशेषतः उच्च शिक्षित मतदारांची अधिक आहे हे त्यांनी लक्षात घेतले पाहिजे.

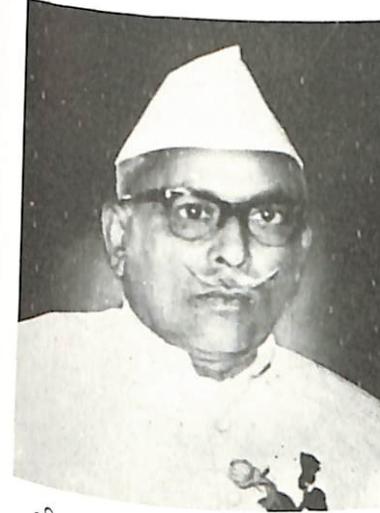
गतवर्षीप्रमाणे आमच्या महाविद्यालयाच्या दृष्टीने या वर्षीही एक दुःखद घटना घडली. महाविद्यालयाचे उपप्रचार्य, मराठी विभागाचे प्रमुख आणि “अनेकान्त” च्या प्रमुख संपादक आणि सहाय्यक संपादकपदाची जबाबदारी ज्यांनी गेली अनेक वर्षे सांभाळली असे

अत्यंत संयमी, शांत, अभ्यासू आणि अजातशत्रू अनुसारे डॉ. दयाराम पाटील यांचे २७ मे १९९० रोजी दुर्मिनिधन झाले. त्यांच्या निधनामुळे त्यांच्या कुटुंबांना आणि आमच्या महाविद्यालयाचे झालेले नुकसान निधणे शक्य नाही.

महाविद्यालयीन नियतकालिका ची सिद्धता ही एका मोठ्या सांस्कृतिक कार्यक्रमाची सिद्धता अनेकांच्या हातभारावाचून हे कार्य अशक्य असले. सुदैवाने असे सहकार्य आम्हांस सर्व अंगांनी प्राप्त केला. प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा यांनी वेळोवेळी केला. मार्गदर्शन आणि दिलेल्या प्रेरणा या नियतकालिका निर्मितीमागील मुख्य आधारस्तंभ आहेत. उपप्रचार्य एस. आर. नवाये, प्रा. डॉ. के. इम्. सुर्वे, इतर सहकार्यापक, ऑफिस स्टाफ, नियतकालिक प्रतिनिधी यु. बी. सुभेदार आणि नियतकालिकासाठी साहित्याचा पाठविणाऱ्या विद्यार्थी-विद्यार्थिनींच्या सहकार्यामुळे “अनेकान्त” चा हा अंक निघू शकला.

पुण्याच्या “प्रकाश” मुद्रणालयाचे मालक निगुडकर व त्यांच्या सहकार्यांनी अंकाची संस्कृत अल्पावधीत आणि उत्कृष्ट प्रकारे करून दिल्याचा त्यांचे आणि वरील सर्वांचे मनःपूर्वक आशार. प्रा. आर. जी. पाटील संपादक

अभिनन्दन !

श्रीमान शेठ लालचंद हिराचंद जैन समाजाच्या वतीने ‘जैनरत्नम’ उपाधी प्रदान

श्री. अजितदादा पवार
पुणे जि. म. सह. बँकेच्या अध्यक्षपदी निवड

श्री. खुशालचंद रत्नचंद छाजेड
रुपी को.-ऑप बँकेच्या उपाध्यक्षपदी निवड

श्री. माणिकचंद रुपचंद शहा (वडकर)
वारामती मर्चन्ट असोशिएशनच्या अध्यक्षपदी निवड

ज्ञानेश्वरी ओव्या

न्यून ते पुरते । अधिक ते सरते । करूनि घेयावे हे तुमते । विनवीतु असे ॥१॥
माळिये जेऊते नेले । तेऊ ते निवांतचि गेले । तेया पाणिया ऐसे केले । होआवे गा ॥२॥
आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषे लोकीं इये । दृष्टादृष्ट विजये । होआवे जी ॥३॥
किंबुना सोये । जीव आत्मयाची लाहे । तेथ जें होये । तया नाव सुख ॥४॥
परिस पां सव्यसाची । मूर्ती लाहोनी देहाची ।

० ० ० ० ० ० ० ०

१७ वर्षाची प्राचार्यपदाची यशस्वी वाटचाल

प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा
एम. कॉम., बी. ए., एल्सेल. बी., पीएच. डी.

प्राचार्यांचे मनोगत

महाविद्यालयाचे व्यवस्थापन करणे हा आज एक विकट प्रश्न बनलेला आहे. महाविद्यालयाची संचाय अतिक्रमणामुळे व नियंत्रणामुळे वरचेवर कमी झेत चालली आहे. महाविद्यालयाचे व्यवस्थापन करताना शेवटक झाले आहे. शिक्षक, शिक्षकेतर कर्मचाऱ्याचे निर्माण करणे, त्या पदावर नियुक्ती करणे तेव्हा मान्यता घेणे, विद्यार्थ्यांचा महाविद्यालय नियंत्रित वैकल्पिक पेपर सुरू करणे, एखादा विद्यालयास शासनाची व विद्यापीठाची मान्यता नेणी व कोणत्या द्यावयाच्या हे विद्यापीठ निश्चित नाही. यामुळे महाविद्यालयाच्या व्यवस्थापनात खाली राहिलेले नाही. शासन जरी उच्च शिक्षणावर प्रमाणावर खर्च करीत असले तरी सुध्दा विद्यालयास द्यावयाच्या अनुदानाबाबत शासन निश्चित असलेले नाही. अनुदानासंबंधी असणाऱ्या अडचणी, याचालक व प्राचार्य यांना अर्थार्थी कोणतेही नियंत्रणावर खर्च करीत असले तरी सुध्दा विद्यालयास वर्षानुवर्षे उदासीनतेने पहात आहे. या सर्व तीव्र चर्चा करण्यास अधिकरी मंडळी व शासन नियंत्र परिस्थिती आज निर्माण झाली आहे. ते नाममात्र राहिलेली नाही. सामाजिक व राजकीय क्षेत्रातील विद्यालयांकडून महाविद्यालयाच्या व्यवस्थापनात हस्तक्षेप जातो. शासकीय महाविद्यालयाची परिस्थिती

देखील यापेक्षा वेगळी नाही. महाराष्ट्रात माध्यमिक, उच्च माध्यमिक व महाविद्यालयीन शिक्षण हे खाजगी शिक्षण संस्थांकडून दिले जाते. या संस्थांचा वारसा फार मोठा आहे. रयत शिक्षण संस्था, विवेकानंद शिक्षण संस्था, डॉ. पंजाबराव देशमुख शिक्षण संस्था या सारख्या महत्वपूर्ण शिक्षण संस्थांचा व इतर अनेक खाजगी शिक्षण संस्थांचा ज्ञानदानात सिंहाचा वाटा आहे. या संस्थांचे महाराष्ट्रात शैक्षणिक कार्य फार मोठे आहे.

आजचा विद्यार्थी वर्ग महाविद्यालयातील सुविधांचा योग्य वापर करताना आढळत नाही. विद्यार्थ्यांची वर्गातील असमाधानकारक उपस्थिती, अभ्यासाकडे त्याचे होणारे दुर्लक्ष, ग्रंथालय, प्रयोगशाळा, खेळ इत्यादीचा उपयोग करून न घेणे, तसेच सांस्कृतिक व राष्ट्रीय सेवा योजना अशा सारख्या कार्यक्रमात विद्यार्थ्यांचा अत्यंत अल्प सहभाग असणे यासारख्या अनेक गोष्ठी दिसून येतात. विद्यार्थ्यांमध्ये ज्ञान मिळविण्यातील स्वर्धा कमी झाली आहे. शिक्षण घेण्याची जिद राहिलेली नसून त्यांच्यात न्यूनगंड निर्माण झाला आहे. त्यांच्या ठिकाणी ज्ञानलालसा नाही. ग्रंथांचे वाचन, मनन, चिंतन कमी झालेले असून ग्रंथालयाचा जेवढा वापर विद्यार्थ्यांनी करायला हवा तेवढा वापर करताना आज चे विद्यार्थी दिसत नाहीत. महाविद्यालयीन निवडणुका व स्नेहसमेलन या दोन बाबीवरच काही विद्यार्थी आपला बहुतांशी वेळ खर्च करतात.

प्राध्यापकांना पुरेशी वेतनवाढ मिळाली असली तरी शिक्षणक्षेत्रात गुणवान असे लोक आकर्षित झालेले नाहीत. उच्च श्रेणी मिळविण्याकरिता फक्त अनुभवाची अट तेवढी ठेवलेली आहे. इतर कोणत्याही गुणवत्तेची अट त्यामध्ये नाही. एम. फिल. व पीएच. डी. पदवीधारकांना वेतनांतील उच्च श्रेणी मिळविण्यासाठी तीन वर्षांची सवलत दिलेली आहे. पण आता पीएच.

हार्दिक अभिनंदन

राष्ट्रीय आणि आंतरराष्ट्रीय स्तरावर समाजाला दीपसंभाप्रमाणे मार्गदर्शक ठरलेल्या आणि तसेच आमच्या महाविद्यालयाशी संबंधित अशा पुढील व्यक्तींना सन १९९०-९१ मध्ये मिळालेल्या पदव्या आणि पदावद्दल आही त्यांचे मनःपूर्वक अभिनंदन करतो.

डी. वैरे उच्च पदवीधारकांना वेतनविषयक वाढ सुचविलेली नाही. त्यामुळे आता संशोधनाचे कार्य महाविद्यालयातील ९० (नव्वद) टक्के शिक्षकांकडून होणे शक्य नाही. अध्ययन, अध्यापन व दैनंदिन कामकाजापलीकडे संशोधन कार्यात विशेष कार्य शिक्षकांकडून होत नाही. अलीकडच्या काळात काही शिक्षक अध्ययन, अध्यापनास दुर्घट स्थान देऊ खाजगी वर्ग, व्यापार, शेती यासारख्या व्यवसायांना अध्यक्ष देतात व एकूण त्यांची महाविद्यालयात उपस्थिती कमी असते ही चिंतनीय वाब आहे. शिक्षकांच्या संघटना, शिक्षकेतर सेवकांच्या संघटना, त्यांच्या सेवाशर्ती, त्यांच्यावरील शिस्तभंगाची कारवाई या सर्व वाबी अडचणीच्या झाल्या आहे. त्यामुळे व्यवस्थापन करणे कठीण झाले आहे. प्रत्येक विद्यापीठाने शिक्षकासाठी वेगवेगळे सेवानियम केलेले आहेत. तथापि सर्व विद्यापीठातील शिक्षकांसाठी समान सेवानियम असणे गरजेचे आहे.

मनोगत

प्रिय विद्यार्थी बंधु आणि भगिनींनो, नियतकालिक प्रतिनिधी म्हणून आपण केलेल्या माझ्या निवडीबद्दल मी आपला आभारी आहे. तसेच या अंकासाठी ज्यांनी साहित्य पाठविले त्या लेखक आणि कवींचे मी या ठिकाणी आभार व्यक्त करतो.

आपण माझ्यावर सोपविलेली जबाबदारी माझ्या दृष्टीने मोठी होती. तथापि आपले प्रेम आणि सहकार्य मला ती व्यवस्थित पार पाडता आली असे मला वाटते.

दरवर्षीच्या प्रथेप्रमाणे या वर्षीही आपण 'अनेकान्त' साठी विपुल प्रमाणावर साहित्य पाठविले. संत श्रीज्ञानेश्वर महाराज, महात्मा जोतिबा फुले आणि डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांच्या संदर्भात अनेकांनी साहित्य पाठविले. तथापि आलेले बहुतांश साहित्य मराठीतून होते. हिंदी आणि इंग्रजी भाषातून आलेले साहित्य फारच कमी होते. विद्यार्थी-विद्यार्थीनींनी ही त्रुटी लक्षात

विना अनुदान तत्त्वावर डी. एड., वी. एड. मेडिकल, इंजिनिअरिंग महाविद्यालयांना परवान देणे, उच्च माध्यमिक, पदवी, पदव्युत्तर वर्ग व विषय सुरु करण्यास मान्यता देणे हे शासनाचे धोरण अलै अडचणीचे आहे. विद्यार्थ्यांकडून भरमसाठ फी देणगी घेणे असे प्रकार सर्वत्र चालू आहेत. त्यामुळे ज्यांच्याकडे पैसा आहे अशा लोकांनाच मेडिकल इंजिनियरिंगचे शिक्षण घेता येत आहे. मात्र ज्यांच्याज्यापैसा नाही, पण गुणवत्ता आहे अशा लोकांना शिक्षणापासून विनियोग रहावे लागत आहे. यासाठी विनियोगासाठी त्यांच्यावरील महाविद्यालये व त्याला अलै अनुदान तत्त्वावरील महाविद्यालये व त्याला अलै धंदेवाईक स्वरूप ताबडतोब बदलले पाहिले. तर त्यामुळे ज्यांच्यापैसा नाही. या सर्व वाबी अडचणीच्या झाल्या आहे. त्यामुळे व्यवस्थापन करणे कठीण झाले आहे. प्रत्येक विद्यापीठाने शिक्षकासाठी वेगवेगळे सेवानियम केलेले आहेत. तथापि सर्व विद्यापीठातील शिक्षकांसाठी समान सेवानियम असणे गरजेचे आहे.

डॉ. जे. के. गोवार्हन

फ्रिकेट महर्षी मा. प्रा. दि. व. देवधर, पुणे प्रजासत्ताक दिनी पदमभूषण हा बहुमोल पुरस्कार भारत सरकार कडून प्रदान करण्यात आला. तसेच पुणे विद्यापीठाच्या ८३ व्या वार्षिक पदवीदान करण्यात आली.

मा. डॉ. नीलकंठराव कल्याणी, चेअरमन व मैनेजिंग डायरेक्टर, भारत फोर्ज आणि कल्याणी स्टील लि., पुणे. प्रजासत्ताक दिनी पदमश्री हा मौल्यवान पुरस्कार भारत सरकारकडून प्रदान करण्यात आला.

मा. डॉ. के. एच. संचेती, अस्थिरोग चिकित्सक, संचेती हॉस्पिटल, पुणे. प्रजासत्ताक दिनी पदमश्री पुरस्कार भारत सरकारकडून प्रदान करण्यात आला.

मा. श्री. मोहन धारिया, नवी दिल्ली भारत सरकारकडून नियोजन मंडळाच्या उपाध्यक्षपदी नेमणूक करण्यात आली.

मा. श्री. वि. म. दांडेकर, पुणे भारत सरकारकडून नियोजन मंडळ संशोधन सल्लागार समितीवर निवड.

श्रीमती लता मंगेशकर, प्रभुकुंज, पेडर रोड, मुंबई २६. पुणे विद्यापीठाच्या ८३ व्या वार्षिक पदवीदान

समारंभात सन्माननीय डी. लिट. पदवी प्रदान करण्यात आली.

डॉ. अच्युतराव आपटे, विद्यार्थी सहाय्यक समिती, फर्गुसन कॉलेज रोड, पुणे - ५. पुणे विद्यापीठाच्या ८३ व्या वार्षिक पदवीदान समारंभात सन्माननीय डी. लिट. पदवी प्रदान करण्यात आली.

डॉ. एम. सी. मोदी, नेत्रशल्यविशारद, बंगलोर पुणे विद्यापीठाच्या ८४ व्या वार्षिक पदवीदान समारंभात सन्माननीय डी. लिट. पदवी प्रदान करण्यात आली.

मा. नामदार भारत बोदे, महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई - ३२. शिक्षण व तंत्रशिक्षण खात्याचे कॅबिनेट मंत्री म्हणून महाराष्ट्र राज्याच्या मंत्रिमंडळात समावेश.

मा. नामदार प्रकाशरावजी ढेरे, राज्यमंत्री महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई - ३२. महाराष्ट्र राज्य रोजगार हमी योजना खात्याचे राज्यमंत्री म्हणून महाराष्ट्र राज्याच्या मंत्रिमंडळात समावेश.

मा. नामदार अभ्यसिंह भोसले, महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई - ३२. ग्रामीण विकास खात्याचे कॅबिनेट मंत्री म्हणून महाराष्ट्र राज्याच्या मंत्रिमंडळात समावेश.

(९)

मा. नामदार मदनलालजी बाफना
राज्यमंत्री - महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई ३२
अर्थ, नियोजन, विधी व न्याय परिवहन व संसदीय
कार्य राज्यमंत्री म्हणून महाराष्ट्र राज्याच्या
मंत्रिमंडळात समावेश.

मा. नामदार अनंतरावजी थोपटे,
महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई ३२
पशुसंवर्धन, दुग्धविकास, मत्स्यव्यवसाय आणि
पुनर्वसन खात्याचे कॅविनेट मंत्री म्हणून महाराष्ट्र
राज्याच्या मंत्रिमंडळात समावेश

मा. श्री. विजय तेंडुलकर
२०६ बद्रिधाम, संत जनबाई पथ,
विलेपाले (पूर्व) मुंबई - ५७
मध्य प्रदेश सरकारचा 'कालिदास' हा सर्वोच्च
सांस्कृतिक पुरस्कार जाहीर करण्यात आला.

मा. आमदार डॉ. पतंगराव कदम,
भारती विद्यापीठ भवन, शास्त्री रोड,
सदाशिव पेठ, पुणे - ३०
मुंबई विद्यापीठाच्या कार्यकारिणीवर निवड

मा. श्री. अजितदादा पवार,
काटेवाडी, ता. बारामती
पुणे जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँकेच्या अध्यक्षपदी
बिनविरोध निवड.

मा. श्री. आमगोडा पाटील,
अध्यक्ष महावीर को.-ऑप. बँक. लि.,
जयसिंगपूर, जि. कोल्हापूर
कोल्हापूर जिल्हा मध्य. सहकारी बँकेच्या
संचालक पदी निवड

मा. श्री. राजेन्द्रकुमार घोलप,
उद्धट ता. इंदापूर
पुणे जिल्हा मध्य. सहकारी बँकेच्या संचालकपदी
निवड

मा. ए. जी. गोसावी, पुणे,
विद्या सहकारी बँक, पुणेच्या अध्यक्षपदी निवड

मा. श्री. माणिकलाल रूपचंद शहा,
(वडुजकर) बारामती
बारामती मर्चन्ट असोसिएशनच्या अध्यक्षपदी
एक मताने निवड.

कृषिभूषण आणि पद्मश्री अप्पासाहेब पवार.
अध्यक्ष, कृषि-विकास प्रतिष्ठान, बारामती.
बारामती सहकारी औद्योगिक वसाहतीच्या
अध्यक्षपदी सर्वानुमते निवड, पंजाबराव कृषि
विद्यापीठातके कृषिरत्न किताब

मा. श्री. सुनील पोटे, संचालक
बारामती अर्बन को. ऑप. बँक लि., बारामती
महाराष्ट्र राज्य खादी ग्रामोद्योग मंडळावर संचालक
पदी निवड, महाराष्ट्र राज्य खाद्य तेल उत्पादक
संघाच्या अध्यक्षपदी निवड, बारामती मर्चन्ट
असोसिएशनच्या उपाध्यक्षपदी निवड

मा. श्री. खुशालचंद रतनचंद छाजेड, बारामती
रुपी को- ऑप बँक, पुणे, उपाध्यक्षपदी एकमताने
निवड

मा. श्री. सुरेश निंबाळकर, बारामती
बारामती कृषी उत्पन्न बाजार समितीच्या अध्यक्षपदी
बिनविरोध निवड

मा. श्री. संपत्तराव वाघमोडे, बारामती
बारामती कृषि-उत्पन्न बाजार समितीच्या
उपाध्यक्षपदी बिनविरोध निवड.

मा. आमदार श्री. प्रकाश जावडेकर,
शिवाजीनगर, पुणे - १६
पुणे विभाग पदवीधर मतदार संघातून विधान
परिषदेवर निवड.

मा. आमदार प्राचार्य सुरेश पाटील, सातारा
पुणे विभाग शिक्षक मतदार संघातून विधान
परिषदेवर निवड

मा. प्राचार्य म. वि. कौडिण्य,
संगमनेर महाविद्यालय, संगमनेर, जिल्हा अहमदनगर
प्राचार्य कोगेकर अमृत महोत्सव द्रस्ट तर्फे आदर्श
शिक्षक हा पुरस्कार प्राप्त

प्रा. आनंदराव साहेबराव कदम,
(हुतात्मा राजगुरुरू महाविद्यालय, राजगुरुलग्नगर
पुणे विद्यापीठाच्या एप्रिल १९८९ मध्ये झालेल्या
राज्यशास्त्र परीक्षेत प्रथम श्रेणीत प्रथम क्रमांकाने
उत्तीर्ण, श्रीमंत सरदार महादेव नातू फौडेशनचे
रु. १०००/- चे पारितोषिक प्राप्त.

श्री. हेमंत हेंद्रे, बारामती
सन १९९० - ९१ या वर्षासाठी बारामती रोटरी
क्लबच्या अध्यक्षपदी निवड

श्री. शिवाजीराव नानासो जगताप, बारामती
सन १९९० - ९१ या वर्षाकिंता बारामती बार
असोसिएशनच्या अध्यक्ष पदावर निवड.

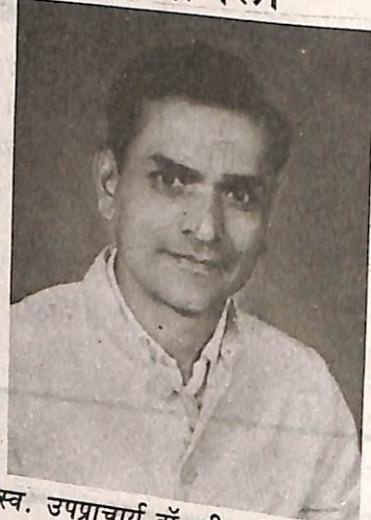
श्री. शेखर कोठारी, बारामती
जायंटस ग्रुप युनिट नं १२ च्या सोलापूर येथे
झालेल्या परिषदेमध्ये जायंटस फेडरेशन ऑफ
इंडियाच्या 'शाईस प्रेसिडेंट' पदावर विनविरोध
निवड

अॅ. रमेश मोतीलाल शहा, बारामती
'नोटरी' म्हणून महाराष्ट्र शासनाकडून नियुक्ती.
'नोटरी' म्हणून महाराष्ट्र शासनाकडून नियुक्ती.

श्रद्धांजली

सन १९९०-९१ या शैक्षणिक वर्षात आमच्या महाविद्यालयातील प्राध्यापक
श्री. आर. के. खाडे यांचे वडील काकासाहेब खाडे, प्राध्यापक श्री. एन. एम. नारे
यांचे वडील मारुतराव नारे, क्लार्क श्री. डी. एल. पारख यांचे वडील लीलाचंद
पारख, शिपाई श्री. माधवराव सुतार यांचे माता-पिता आणि माळेगाव सह. साखर
कारखान्याचे चेअरमन श्री. चंद्रराव तावरे यांच्या मातोश्री यांचे दुःखद निधन झाले.
तसेच आमच्या महाविद्यालयाचे हितचिंतक पोपटलाल शहा, पुणे; नारायणराव बापू
ढोळे, बारामती; नारायणराव जाचक, जाचक वस्ती, ता. इंदापूर; देवचंद शहा,
अर्जुननगर; डॉ. भास्करराव सिध्ये, बारामती; डॉ. एस. डी. पाटील माजी,
अधिष्ठाता, विज्ञान विभाग पुणे; आमच्याच महाविद्यालयाचे एस. वाय. बी. ए. च्या
वर्गतील विद्यार्थी राजकुमार नामदेव सूर्यवंशी यांचे दुःखद निधन झाले. या सर्वांच्या
निधनामुळे झालेले दुःख व्यक्त करून त्यांना आमची भावपूर्ण श्रद्धांजली अर्पण
करीत आहोत.

श्रद्धांजली

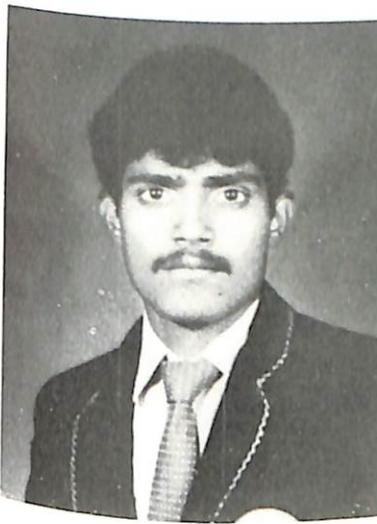

स्व. उपप्राचार्य डॉ. डी. टी. पाटील.

आमच्या महाविद्यालयाचे उपप्राचार्य आणि मराठी विभाग प्रमुख प्रा. डॉ. दयाराम तुळशीराम पाटील यांचे वयाच्या ५८ व्या वर्षी दि. २७ मे १९९० रोजी यकृताच्या कर्करोगाने अकाली दुःखद निधन झाले.

प्रा. डॉ. दयाराम पाटील या महाविद्यालयात १९६४ पासून निष्ठापूर्वक अध्यापनाचे कार्य करीत होते. “साने गुरुजी: एक चिकित्सक अभ्यास” या प्रबंधासाठी पुणे विद्यापीठाने त्यांना डॉक्टरेट पदवी दिलेली होती. पूज्य साने गुरुजी आणि महात्मा जोतिबा फुले हे त्यांचे जसे अभ्यासविषय होते तसेच ते त्यांचे आदर्शही होते. ‘विद्या विनयेन शोभते’ या उक्तीचे ते मूर्तिमंत प्रतीक होते. ‘अनेकान्त’ च्या प्रमुख संपादक पदाची जबाबदारी गेली अनेक वर्षे त्यांच्याकडे होती. त्यांच्या निधनामुळे त्यांच्या कुटुंबियांची आणि महाविद्यालयाची कधीही भरून निधणार नाही अशी हानी झालेली आहे.

ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास चिरशांती देवो.

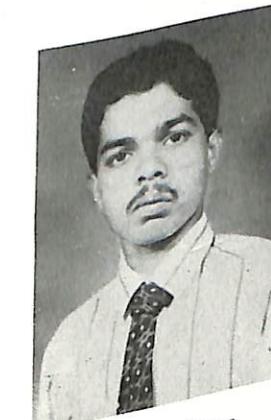
विद्यार्थी प्रतिनिधी, विभागीय कबड्डी संघर्ष, कुस्ती

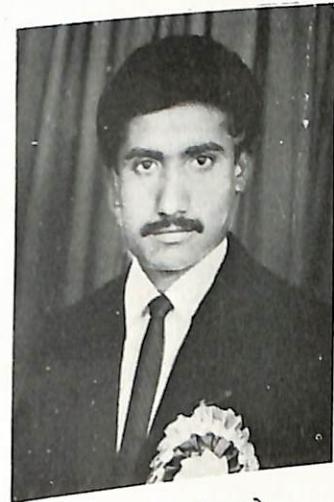
कृ. राणी जाधव
विद्यार्थिनी प्रतिनिधी

डॉ. पी. महामुनी
प्रैथमिक प्रतिनिधी

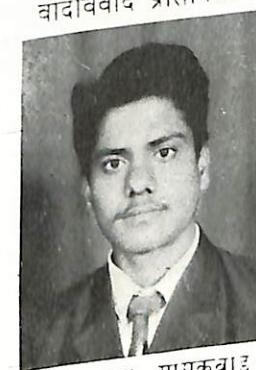
यू. बी. सुभेदार
नियतकालिक प्रतिनिधी

वाय. जी. देवकाते
स्नेहसमेलन प्रतिनिधी

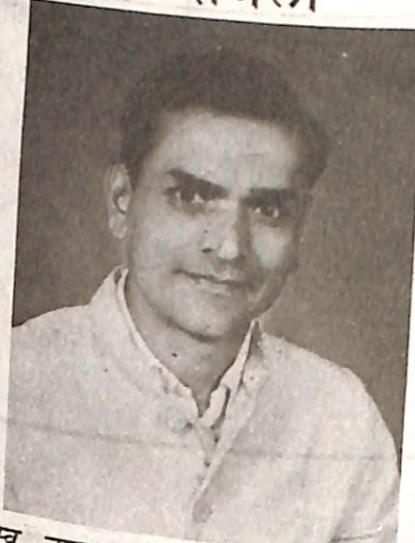
ए. एस. कुलरकरी
वादविवाद प्रतिनिधी

डॉ. डॅन्स. गावकांड
सांस्कृतिक प्रतिनिधी

विद्यार्थी प्रतिनिधी

श्रद्धांजली

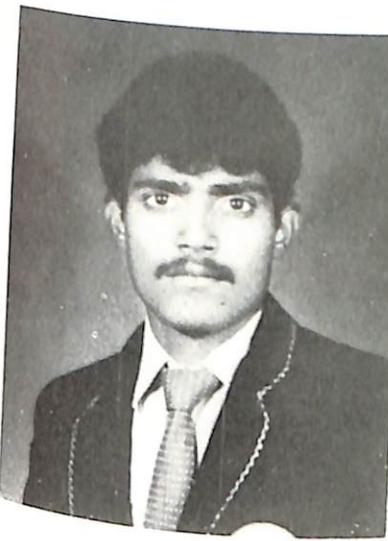

स्व. उपप्राचार्य डॉ. डी. टी. पाटील.

आमच्या महाविद्यालयाचे उपप्राचार्य आणि मराठी विभाग प्रमुख प्रा. डॉ. दयाराम हुळशीराम पाटील यांचे वयाच्या ५८ व्या वर्षी दि. २७ मे १९९० रोजी यकृताच्या कर्करोगाते अकाळी दुःखद निधन झाले.

प्रा. डॉ. दयाराम पाटील या महाविद्यालयात १९६४ पासून निष्ठापूर्वक अध्यापनाचे कार्य करीत होते. “साने गुरुजी: एक चिकित्सक अभ्यास” या प्रबंधासाठी पुणे विद्यापीठाने त्यांना डॉक्टरेट पदवी दिलेली होती. पूज्य साने गुरुजी आणि महात्मा जोतिबा फुले हे त्यांचे जसे अभ्यासविषय होते तसेच ते त्यांचे आदर्शही होते. ‘विद्या विनयेन शोभते’ या उक्तीचे ते मूर्तिमंत्र प्रतीक होते. ‘अनेकान्त’ च्या प्रमुख संपादक पदाची जबाबदारी गेली अनेक वर्षे त्यांच्याकडे नाही अशी हानी झालेली आहे.

ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास चिरशांती देवो.

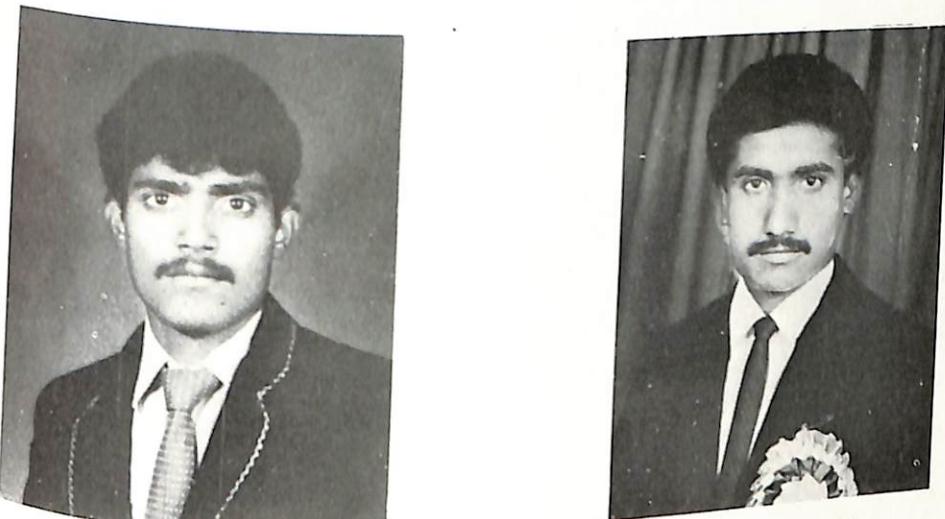
विद्यार्थी प्रतिनिधी, पी. के. काळे
विभागीय कवड्डी संघ, कुस्ती

कृ. राणी जाधव
विद्यार्थिनी प्रतिनिधी

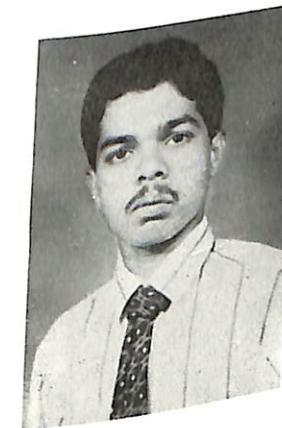
डॉ. पी. महामुद्ना
प्रैथमिक प्रतिनिधी

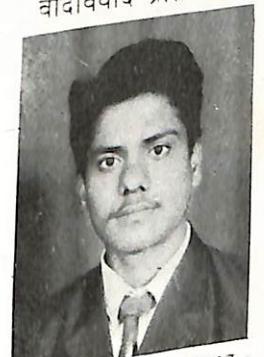
वाय. जी. देवकाते
स्नेहसमेलन प्रतिनिधी

ए. एस. कुलर्करी
वादविवाद प्रतिनिधी

यू. बी. सुभेदार
नियतकालिक प्रतिनिधी

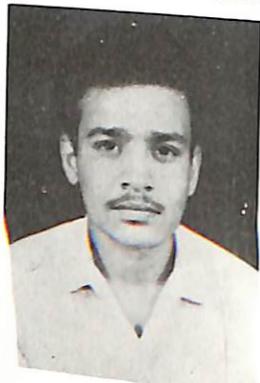

दृष्टि. डॉ. डब्बू. गायकवाड
सांस्कृतिक प्रतिनिधी

उज्ज्वल यशाचे मानकरी

कु. मनीषा दोशी
वी. कॉम्.

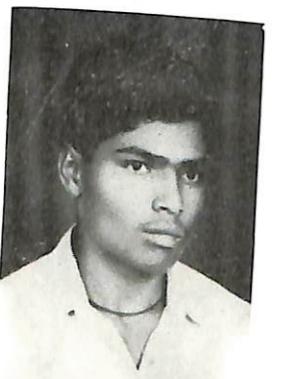
पी. एस. जौंजाळ
वी. एस्टी.

एस. टी. चव्हाण
एम्. ए.

आर. ए. शहा
१२ वी सायन्स

ए. वी. कुंभार
१२ वी आर्ट्स

कु. मनीषा दोशी
वी. कॉम्.

कु. अनिता पोतेकर
वी. ए.

एम्. एस्. किर्कट
एम्. कॉम्.

डी. एम्. नवले
१२ वी आर्ट्स

महाविद्यालयाचे अंतरंग

(१) महाविद्यालयाचे नाव

बाबाराम चतुरचंद महाविद्यालय, वारामती

(२) महाविद्यालय चालविणाऱ्या संस्थेचे नाव

बैनेकान्त एज्युकेशन सोसायटी, वारामती

(३) स्थापना दिनांक

२३ जून, १९६२

(४) फोन नंबर्स

महाविद्यालयाचे कार्यालय
विचार कार्यालय

विचार निवास

२४०५

(५) संस्थापक अध्यक्ष

वृ. श्रीमान फुलचंद गांधी

२७२८

(६) मार्जी अध्यक्ष

श्रीमान शेठ लालचंद हिराचंद

२४५०

(७) संस्थेचे पदाधिकारी

विचार - श्रीमान जंबुकुमार चंदुलाल शहा (सराफ)

विचार - डॉ. वर्धमान माणिकचंद कोठारी

विचार - श्रीमान माणिकलाल तुळजाराम शहा

(स्थानिक समिती) -

श्रीमान मोतीचंद फुलचंद गांधी

श्रीमान शशिकांत शिवलाल शहा

विचार - डॉ. जे. के. गोधा,

एम्. कॉम्., वी.ए., एलएल. वी., पी. एच. डी.

(८) अध्यापक विषय

कला शाखा :- विशेष पातळीवरील विषय

मराठी, हिंदी, इंग्रजी, गणित, इतिहास,

राज्यशास्त्र, भूगोल, संरक्षणशास्त्र,

मानसशास्त्र, समाजशास्त्र, अर्थशास्त्र

(९) ग्रंथालयीन माहिती

एकूण ग्रंथ ७१२६०

ग्रंथालयील एकूण खर्च रु - १४,७३६,४८

एकूण नियतकालिके - २२०

नियतकालिकालयील एकूण खर्च रु. - १०,५००

पदव्युत्तर आणि पदवीपूर्व विद्यार्थ्यांसाठी वेगवेगळ्या

ग्रंथालयाची सोय

२) वाणिज्य शाखा - विशेष पातळीवरील विषय

* अँडव्हान्सड अकौटिंग अॅन्ड ऑडिटिंग,

* अँडव्हान्सड कॉस्टिंग, * स्टॅटिस्टिक्स

३) विज्ञान शाखा - मुख्य विषय

* गणित, * पदार्थविज्ञानशास्त्र, * रसायनशास्त्र,

* वनस्पतिशास्त्र, * प्राणिशास्त्र, * संख्याशास्त्र,

* इलेक्ट्रॉनिक्स,

* मायक्रोबायॉलॉजी (एफ.वाय.बी.एस्टी. पातळीवर)

४) वी. सी. एस. बैचलर ऑफ काम्प्युटर सायन्स

बैचलर ऑफ लायब्ररी सायन्स

ब) पदव्युत्तर स्तर -- कला शाखा

* एम. ए. मराठी, * हिंदी, * इंग्रजी,

* अर्थशास्त्र, * राज्यशास्त्र, * इतिहास

-- वाणिज्य शाखा

भाग १ - सक्तीचे विषय

भाग २ - अँडव्हान्सड अकौटंसी आणि बिझिनेस

अँडमिनिस्ट्रेशन

क) पदव्युत्तर स्तर -- व्यावसायिक आणि इतर

अभ्यासक्रम

* डिप्लोमा इन टॅक्सेशन लॉ (डी.टी.एल.)

ड) किमान कौशल्यावर आधरित अभ्यासक्रम

* ऑटो इंजिनिअरिंग, * हॉर्टिकल्चर,

* बेकरी ऑण्ड कन्फेक्शनरी

(१०) प्रयोगशाळा

- * पदार्थविज्ञानशास्त्र, * रसायनशास्त्र, * वनस्पतिशास्त्र,
- * जीवशास्त्र, * संख्याशास्त्र, * मानसशास्त्र,
- * भूगोल, * इलेक्ट्रॉनिक्स,
- * भाष विज्ञान, बी.सी.एस.
- * * प्रयोगशाळावरील सरासरी वार्षिक खर्च - रु. ५ लंकापेक्षा अधिक

(११) विस्तार कार्यक्रम

(Extension Programme)

- * राष्ट्रीय प्रौढ शिक्षण कार्यक्रम (१० केंद्र),
- * निरंतर शिक्षण, * एकात्मिक ग्रामीण विकास कार्यक्रम, * लोकसंख्या शिक्षण, * विज्ञान प्रयोगशाळा, * आर्थिकवृष्ट्या मागासलेल्या स्त्रियांसाठी छापखाना, * राष्ट्रीय छात्र सेना (१६० छात्र),
- * राष्ट्रीय सेवा योजना (२०० विद्यार्थी), * उद्योजनगता विकास कार्यक्रम, * नियोजन मंडळ, * स्पर्धात्मक परीक्षा, * शाळा-महाविद्यालय, * समूह योजना, * फिल्म कलव

(१२) महाविद्यालयातील इतर सुविधा

- * मुले आणि मुलीसाठी स्वतंत्र वसतिगृहे,
- * जिमखाना, * प्रयोगशाळा, * कॅन्टीन,
- * महाराष्ट्र बँकेची विस्तारित शाखा, * सभागृह,
- * विज्ञान वस्तू संग्रहालय, * रोपवाटिका, * फळबाग विकास कार्यक्रम, * गेस्ट हाऊस, * विद्यार्थी सहकारी भांडार, * सेवकांची सह.पत संस्था,
- * विद्यार्थी विश्रामिका, * विद्यार्थिनी विश्रामिका,
- * सायकल स्टॅन्ड, * प्राचार्य निवासस्थान,
- * बॉटेनिकल गार्डन,

(१३) खेळाच्या सुविधा

- * अत्याधुनिक आणि सुसज्ज व्यायाम शाळा
- * देशी आणि विदेशी खेळांच्या सुविधा
- * ४०० मीटर लंबीच्या रनिंग ट्रॅक, * योग विज्ञान

(१४) विद्यार्थी संख्या

	मुले	मुली	एकूण
वरिष्ठ महाविद्यालय	१९१०	४७२	२३८९
कनिष्ठ महाविद्यालय	९००	२७१	११७१
	एकूण	२८१०	७४३

(१५) कनिष्ठ महाविद्यालयीन परीक्षा निकाल

मार्च - १९९०	४७.९३ %
वी. कला	६०. ९६ %
वी. वाणिज्य	६२. ५० %
वी. विज्ञान	

(१६) वसतिगृह सुविधा

- मुलांचे वसतिगृह - १४५ मुलांना प्रवेश
- मुलींचे वसतिगृह - ८७ मुलींना प्रवेश

(१७) प्राध्यापक वर्ग

* वरिष्ठ महाविद्यालय

एकूण	८१
डॉक्टरेट	११
एम फिल	१२

कनिष्ठ महाविद्यालय

एकूण	४१
------	----

(१८) शिक्षकेतर सेवक

ग्रथापाल

रेजिस्ट्रार	१
क्लार्क्स	१३

प्रयोगशाळा सहाय्यक

शिपाई व इतर	४
-------------	---

एकूण

	६१
--	----

(१९) विद्यापीठीय परीक्षा निकाल - मार्च १९९०

तृतीय वर्ष साहित्य

७७. १५ %

तृतीय वर्ष वाणिज्य

५०. ५० %

तृतीय वर्ष विज्ञान

५२. ६६ %

एम. कॉम.

३०. २५ %

एम. ए. - इतिहास

८४. ५० %

एम. ए. - मराठी

९०. ०० %

एम. ए. - इंग्रजी

१४. ०० %

एम. ए. - हिंदी

६०. ०० %

एम. ए. - अर्थशास्त्र

६९. ०० %

एम. ए. - राज्यशास्त्र

५०. ०० %

लघुसंशोधन योजने अंतर्गत यु. जी. सी. नवी दिल्ली कडून संशोधन अनुदान प्राप्त.

बनारस हिंदू विद्यापीठातर्फे आयोजित आंतरराष्ट्रीय चर्चास्त्रामध्ये सहभाग व १३ व्या अखिल भारतीय बोट्निक सोसायटीच्या परिषदेत शोधनिबंधाचे वाचन. पुणे विद्यापीठाच्या वनस्पतिशास्त्र विभागातर्फे आयोजित 'नेशनल सेमिनार ऑन मॉर्डन ट्रेन्ड्स इन बॉटनी' मध्ये सहभाग व शोध निबंधाचे वाचन.

५) पा. एम. डी. भगत (गणित)

बॅचलर ऑफ कॉम्प्युटर सायन्स वर्गासाठी नेस वाडिया कॉलेज, पुणे येथे आयोजित त्रिदिवशीय (दि. २६, २७ आणि २८ जून १९९०) ओरिएन्टेशन कोर्समध्ये सहभाग. दि. २२ आणि २३ फेब्रु १९९१ रोजी अहमदनगरच्या न्यू आर्ट्स, कॉर्मर्स अॅण्ड सायन्स महाविद्यालयात आयोजित Seminar on Curriculum Development in Mathematics मध्ये सहभाग.

६) प्रा. व्ही. डी. काकडे (राज्यशास्त्र)

पुणे विद्यापीठाच्या वर्तीने आमच्याच महाविद्यालयात प्र॒३ व २४ मार्च १९९१ रोजी आयोजित 'डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर-विचार आणि नेतृत्व' या विषयावरील चर्चास्त्राचे आयोजन आणि शोध निबंध सादर

७) प्रा. ए. बी. भगटे (भूगोल)

पणदरे हायस्कूल, ता. बारामती येथील वार्षिक क्रीडा स्पर्धाचे प्रमुख पाहुणे म्हणून उपस्थित.

पूर्यूषण पर्वात 'ब्रह्मचर्य' या विषयावर बारामती येथे व्याख्यान.

भगवान महावीर जयंती निमित्त पुणे येथे व्याख्यान

८) प्रा. के. एम. जाधव (मानसशास्त्र)

विद्यापीठ अनुदान मंडळ, नवी दिल्ली, आयोजित मुझ्जफरपूर (बिहार) येथील मानसशास्त्र विषयावरील रिफेशर कोर्स मध्ये सहभाग.

९) प्रा. एम. व्ही. गोडसे (भूगोल)

नागपूर, कामठी येथे एन सी सी रिफेशर कोर्समध्ये सहभाग.

(२१) विद्यार्थीची गौरवगाथा

१) श्री. दिनेश सरोदे

शिवशक्ती व्यायाम मंडळ, निरा यांनी आयोजित केलेल्या खुल्या शरीर सौष्ठव स्पर्धेत विशेष नैपुण्याचे प्रशस्तिपत्रक.

२) श्री. विजय दिंगंबरराव गान्डोटे (एस. वाय. वी. ए.)

मा. मुख्यमंत्री श्री. शरद पवार यांच्या ५० व्या वाढदिवसानिमित्त एम. ए. सो. हायस्कूल कनिष्ठ महाविद्यालयातर्फे आयोजित 'रंगावली व्यक्तिचित्रण स्पर्धेतील शिट क्र. ४ मध्ये प्रथम क्रमांकाचे पारितोषिक व प्रमाणपत्र.

३) श्री. यशपाल भोसले

'महाराष्ट्र टाइम्स' आयोजित डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर वक्तृत्व स्पर्धेत पुणे जिल्हा ग्रामीण स्तरावर निवड.

(२२) महाविद्यालयात संपन्न झालेले विशेष समारंभ

१) कविर्य मोरोपंत वाद आणि वक्तृत्व स्पर्धा (५ आणि ६ ऑक्टो. १९९०)

* उद्घाटन - मा. सुभाषराव ढोले, उपनगराध्यक्ष, बारामती

* पारितोषिक वितरण - मा. पद्मश्री अप्पासाहेब पवार, बारामती

२) पश्चिम विभागीय आणि अखिल भारतीय अंतर विद्यार्थीठीय कबड्डी (महिला) स्पर्धा (१ ऑक्टो. १९९० ते १० ऑक्टो. १९९०)

* उद्घाटक - आमदार पतंगराव कदम

* प्रमुख उपस्थिती - आमदार चिमणराव कदम, श्री. सुभाषराव शिंदे - फलटण, श्री. विजयराव बोरावके- फलटण

* पारितोषिक वितरण - नामदार श्री शाम अष्टेकर, क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री महाराष्ट्र राज्य

* प्रमुख उपस्थिती - आमदार कासलीवाला- चांदवड, श्री. यू. एम. पठाण- संचालक, क्रीडा व युवक कल्याण, महाराष्ट्र राज्य, डॉ. मोहनराव हापसे- उपकुलगुरु, पुणे विद्यार्थी, श्री. भास्करराव वानखेडे- विभागीय अधिकारी

एम. आय. डी. सी., पुणे

३) विद्यार्थी प्रतिनिधी निवडणुका

* तुकडी व वर्ग प्रतिनिधी, विद्यार्थी प्रतिनिधी, विद्यार्थीनी प्रतिनिधी, स्नेहसमेलन प्रतिनिधी, जिमखान प्रतिनिधी इ. पदासाठी निवडणुका घेण्यात आल्या.

४) वार्षिक स्नेहसमेलन

(दि. ३१ डिसे. व १, २ जाने. १९९१)

* वरिष्ठ आणि कनिष्ठ महाविद्यालयाचे संयुक्त स्नेहसमेलन नेहमीच्या कार्यक्रमांसह शांततेने पार पडले.

५) चचसित्र

(विषय डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर राजकीय विचार आणि नेतृत्व) (दि. २३ आणि २४ मार्च १९९१)

* उद्घाटन समारंभ अध्यक्ष डॉ. यु. वी. भोई, समाजशास्त्र विभाग, पुणे विद्यार्थी

* उद्घाटन - डॉ. व्ही. के क्षीरे,

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख पुणे विद्यार्थी

* प्रमुख पाहुणे - धोंडिबा आबा सातव,

माजी नगराध्यक्ष, बारामती

* समारोप समारंभ -

* अध्यक्ष - मा. पद्मश्री अप्पासाहेब पवार

* प्रमुख पाहुणे - डॉ. बाबा आढाव, पुणे

* सन्माननीय डॉ. विनायकराव कुलकर्णी उपस्थिती आमदार अॅड. विजयराव मोरे

* संयोजक - प्रा. व्ही. डी. काकडे,

(प्रमुख, राज्यशास्त्र विभाग)

६) वार्षिक गुणवत्ता पारितोषिक वितरण समारंभ

(दि. २६।३।१९९१)

* प्रमुख पाहुणे - चंद्रकांत गुप्ते,

आयकर आयुक्त, पुणे विभाग

* अध्यक्ष - मा. जंबुकुमार शहा (सराफ), बारामती

७) वार्षिक क्रीडा नैपुण्य पारितोषिक वितरण समारंभ

(दि. २७।३।१९९१)

* प्रमुख पाहुणे - हिंदकेसरी पैलवान श्री. मारुती मारुती खासदार, सांगली

माजी खासदार, सांगली

बघक - मा. जंबुकुमार शहा (सराफ)

* विशेष उपस्थिती - मा. अमृता मोहोळ- पुणे

प्रलहाद सावंत- पुणे

८) जोतिबा फुले यांच्या तैलचित्राचे अनावर आणि अर्पण

समारंभ (दि. २७।३।१९९१)

* महाविद्यालयाचे विद्यार्थी प्रतिनिधी श्री. प्रताप

शर्मा जोतिबा फुले यांचे तैलचित्र हिंदकेसरी पैलवान

श्री. मारुती मारुती यांच्या हस्ते महाविद्यालयास अर्पण

श्री. माळेगाव सहकारी साखर कारखान्याने श्री.

श्री. शिवाजी महाराज यांच्या अश्वारूढ प्रतिमेचे

श्री. कटाऊट महाविद्यालयास सप्रेम भेट दिले.

श्री. याचाही स्वीकार या समारंभाच्या निमित्ताने करण्यात

याच प्रसंगी आमच्या महाविद्यालयाचे माजी क्रिडा

संचालक स्वर्गवासी अशोक मेहेर यांच्या निधनामुळे

मारालेल्या स्व. प्रा. अशोक मेहेर कल्याण निधीतील

रु. १,२५,०००/- चा चेक संस्थेचे अध्यक्ष मा.

जुनुमार शहा यांच्या हस्ते श्रीमती अलका मेहेर यांना

करण्यात आला.

८) कान सोहळा (दि. ४ मार्च १९९१)

मा. मुख्यमंत्री श्री. शरदश्चंद्रजी पवार यांची कन्या

मां. कौ. सुप्रिया आणि श्रीयुत भालचंद्र सुळे यांचे

उत्साहाने पार पडला. वधू-वरांना शुभाशीर्वद

विवाहाची काँग्रेस (आय) पक्षाचे अध्यक्ष श्री.

श्रीमती गांधी, विविध राज्यांचे मुख्यमंत्री, मंत्री,

संघराजांनी आयकर आयुक्त, पंतप्रधान श्री. चंद्रशेखर, माजी

</div

“राजकारणी श्रीकृष्ण”

कु. वर्षा पळसुले देसाई
एफ. वाय. वी. एस्सी (अ)

वसुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम्।

देवकीपरमानन्दं कृष्णं वन्दे जगदगुरुम्॥

वसुदेवाचा देवस्तरूप पुत्र असलेल्या; कंस, चाणूर इ. दुष्टांचा कर्दनकाळ ठरलेल्या व देवकीमातेला परमानंद देणाऱ्या; सर्व जगताच्या गुरुस्थानी असलेल्या भगवान श्रीकृष्णांना मी वंदन करते.

परंपरेने श्रीकृष्णाचे योगेश्वर भगवान श्रीकृष्ण असे वर्णन केले जाते. राजकारणी श्रीकृष्ण असे नवे. आजकाळ “राजकारणी” हा शब्दच बदनाम झाला आहे. हल्लीच्या काळात राजकारणी शब्दाची व्याख्या म्हणजे ढोंगी, भ्रष्टाचारी, दिलेली आश्वासने न पाळणारा, खोटे बोलणारा, स्वस्तुती करणारा तो अस्सल राजकारणी. पण श्रीकृष्ण अशा प्रकारचा राजकारणी नव्हता, तर त्याचे राजकारण मूल्याधिष्ठित होते. हल्लीचे राजकारण पैशासाठी, खुर्चीसाठी असते. कृष्णाचे राजेकारण दया, क्षमा, शांती या तत्त्वावर आधारित होते. त्यामुळे त्याला राजकारणी श्रीकृष्ण न म्हणता धर्मकारणी श्रीकृष्ण हे विशेषणच योग्य वाटेल; नाही का?

कृष्ण समजून होता की युद्धाने समस्या कधीच सुटत नाहीत. उलट युद्धातील विघ्नंसाने मानवजात नष्ट होण्याचे भय असते. राष्ट्राचा पाया उखडला जाण्याची भीती असते, मानवाची रस्य स्वने भंग होतात. तरीही त्याने युद्ध पेटवले व त्यात तो राजकारणी संबोधला गेला, तो का? तर केवळ विलासी रंगमहालात राहून भागत नाही; तर मन, शरीर, बुद्धी हे आत्मनिर्भर व्हायला पाहिजे. पण हे सांगून पटले नसते. प्रत्येकाने ते अनुभवावे लागते. अशा या जगत दृष्ट वस्तूप्रतिकडे सूक्ष्म जगत आहे हे पाहायला मानवाला वेळ नसतो. तेव्हा जनतेला घटकाभर कुठेतरी

थांवावे लागते. मग युद्धाशिवाय कोणताच प्रभावी मर्ग दिसत नाही. म्हणूनच कृष्णाने युद्ध पेटवले.

कौरवांच्या भ्रष्टाचारामुळे राजधर्म धोक्यात येत होता. समाजात राजधर्म टिकविण्यासाठी सत्पुरुषसंग्रह, सज्जनानुग्रह व दुष्टनिग्रह करण्यासाठी कृष्णाने जन्म घेतला. हेच कृष्णाच्या राजकारणाचे सूत्र होते. कृष्णाने योगाशार, याची चर्चा चालली होती. योगायोगाने कोणाच्या पाठीशी उभे रहायचे याची परीक्षा कौरवांपांडवातून केली. तेव्हा पांडवांमध्ये, दया, शीर्ष पांडवातून केली. तेव्हा पांडवांमध्ये, दया, शीर्ष समजूतदारपणा हे गुण बघून त्यांना पुढे करून कृष्णाने राजधर्माला सुरक्षित ठेवता येईल हे ओळखले. कौरवांचा लोभीपणा व त्यांचे पांडवांशी वैर याचे रूपांतर युद्धात होईल हे कृष्णाने ओळखले होते. तरी केवळ शिष्टाचार म्हणून कृष्णाने कौरवांना युद्धापासून परावृत्त करण्याकृत्यल केला. हस्तिनापुरात पाऊल ठेवल्यावर विधायक प्रयत्न केला. हस्तिनापुरात पाऊल ठेवल्यावर विधायक दुर्योधनाच्या भेटीपासून प्रारंभ केला. त्यामुळे त्यांच्या यांविचारी दुर्योधनाने कृष्णाने भेटीला राजकीयदृष्ट्या महत्त्व आहे. या भेटीत कृष्णाने दुर्योधनाच्या तोंडावर दुर्योधनाचीच निर्भर्त्सना करून त्याचा पक्ष कसा अधर्मीय आहे हे सांगितले. कृष्णाने संपूर्ण राजसभेला दुर्योधन कसा अधर्माच्या मार्गवर्णनात चालला आहे याची जाणीव करून दिली. पण दुर्योधनात त्याचे ऐकले नाही. मग कृष्णाने धृतराष्ट्राला सांगून त्याचे एकले नाही. मग कृष्णाने धृतराष्ट्राला परावृत्त केले. पाहिले की, त्याने दुर्योधनाला युद्धापासून सांगून युद्धाला प्रवृत्त केला. करावे, व धर्माच्या बाजूने उभे राहण्यास सांगितले. शेवटी वंशक्षयाचे बोलणे करून, सान्यांचा उत्तराधिकारी तूच होशील असे सांगून कृष्णाने इकडे धृतराष्ट्रालाई दुर्योधनाला खड्यासारखे वेगळे करून जगाच्या दृष्टीत दुर्योधनाला युद्धात जर समोर स्त्री आली तर शस्त्रे खाली ठेवीन वध्य ठरवणे हे कृष्णाला आवश्यक वाट होते ते कृष्णाने युद्धात जर समोर श्रीमांसमोर पाठवले. शिखंडी नपुसक होता दुर्योधनाला युद्धात जर समोर स्त्री आली तर शस्त्रे खाली ठेवीन वध्य ठरवणे हे कृष्णाला आवश्यक वाट होते ते कृष्णाने युद्धात जर समोर श्रीमांसमोर पाठवले. अशा रीतीने साधले. कौरवपक्ष कसा अन्यायी आहे याची धोयणा

(१८)

आता दुसरा योद्धा म्हणजे द्रोणाचार्य. ते हल्लहल्ल पांडवांचे सैन्य नष्ट करत येत होते. कृष्णाला द्रोणाचार्याचे मर्म त्यांचा पुत्र अशवत्थामा- जो अमर आहे- हे माहीत होते. कृष्णाने भीमाला नुसते अशवत्थामा मारला गेला म्हणून ओरडायल सांगितले व सर्वज्ञ कृष्णाने युधिष्ठिराला पढवून ठेवले की, द्रोणाचार्य तुला विचारतील तेव्हा तु जोरात म्हण “अशवत्थामा हत: ‘नरो वा’, मग हल्लय म्हण ‘कुंजरो वा’”. युधिष्ठिराने तसे द्रोणाचार्याना सांगितले. पण द्रोणाचार्याना ‘कुंजरोवा’ हा शब्द ऐकू आला नाही. “अशवत्थामा हत:!” म्हणाल्यावर त्यांचे आला राहिला शोकाकुल झालेल्या द्रोणाचार्याना सारे अवसानच गळाले. शोकाकुल झालेल्या द्रोणाचार्याना बघून धृष्टदद्युम्नाने त्यांचा शिरच्छेद केला. चला, बघून धृष्टदद्युम्नाने त्यांचा शिरच्छेद केला. चला, कृष्णाच्या दृष्टीने आता युद्ध बरेच सुकर झाले होते. कृष्णाने चातुर्यने राजकारणातले डावपेच पांडवांकरवी खेळून स्वतः नामानिराळे राहून युद्धातल्या पराकमी वीरांना पराभूत केले. आता राहिला दुर्योधन, कृष्णाने गांधारी-दुर्योधन यांच्यातील संवाद ऐकून सर्वान्तरामी कृष्णाने दुर्योधनालाही गांधारीच्या आज्ञेच्या विरुद्ध जायला सांगून भीमांकरवी दुर्योधनाचा वध केला. अर्थात दुर्योधनालाही गांधारीच्या आज्ञेच्या विरुद्ध भागावर भीमाला खुणेने गदा मारायला सांगून वध करवला. अशारीतीने कृष्णाचे राजकारण जयद्रथ वध, दुर्योधन वधामागे होते व त्याच्या अनेक डावपेचांमुळे धर्माचा, सत्याचा जय झाला.

अशा रीतीने राजकारणी असावे पण कृष्णासारखे राजकारण खेळावे. ते सत्य, सामोपचाराच्या पायावर उभे राहून, नाहीतर आपलीही अवस्था कौरव-पांडवांसारखीच होईल नाही का? हे व्यासमहर्षीच्या कृपेने दूरदर्शन व दूरश्वरणाची शक्ती लाभलेल्या संजयाने देखील जाणले व म्हटले,

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
तत्र श्रीर्विजयोभूतिर्धृवा नीतिः मतिर्मम ॥

(१९)

महात्मा फुले

कृ. देशमुख सी. व्ही.
बारावी आर्ट्स, (अ)

“ज्ञाले बहु, होतील बहु, असतीलही बहु परंतु
यासम हा” असे वर्णन ज्यांना लागू पडते ते थोर
समाजसुधारक म्हणजे महात्मा जोतिबा फुले होत.
आपली भारतभूमी ही अतिशय भाग्यवान आहे. अशा
या थोर समाजसुधारकाचा जन्म १८२७ साली झाला.

महात्मा फुले यांचे लग्न इ. स. १८७३ मध्ये
सावित्रीबाई यांच्याशी झाले जोतिबांनी सत्यशोधक
समाजाची चळवळ ही खेड्यापाड्यात बहुजन समाजापर्यंत
पोहचवली. महाराष्ट्रात सत्यशोधक समाजाचे कार्य
महत्वाचे आहे. समाजोन्तीसाठी ज्या ज्या सुधारणा
त्याकाळी आवश्यक होत्या; परंतु त्या राबविण्यासाठी
कोणीही सुधारकमंडळी धजत नव्हती. त्या सर्व
सुधारणा जोतिबांनी निर्भयपणे घडवून आणण्याचा
प्रयत्न केला. त्यासाठी त्यांनी अपमान, हालअपेष्टा,
सहन केल्या. परंतु आपल्या कर्तव्यात थोडीही माधार
घेतली नाही. जोतिबांचे विचार हे भारतीय समाजात
मानवी स्वातंत्र्याकडे व समतेकडे नेण्याचे विचार होते.
भारतातील परंपरागत समाजसंस्थेचा विरुद्ध बंड
करणारे पहिले पुरुष म्हणजे जोतिराव फुले होय.

“शेतकऱ्याचा असूड”, “सार्वजनिक सत्यधर्म”
“गुलमगिरी” इ. मूलगामी विचार मांडणाऱ्या ग्रंथांचे
लेखन त्यांनी केले. भारतीय शेतकऱ्यांच्या दुःखाला म.
फुले यांनी वाचा फोडली. जोतिरावांनी दलितांची, दीन
दुबळ्यांची सुख दुःख मांडली, सामाजिक सुधारणांच्या
तत्त्वावर भर देणाऱ्या पुढाऱ्यांत महाराष्ट्रामध्ये महात्मा
जोतिराव फुले होत. त्यांचे प्रसिद्ध वाक्य म्हणजे
“विद्येविना मती गेली, मतीविना नीती गेली,
नितीविना गती गेली, गतिविना वित्त गेले,
वित्ताविना शूद्र खचले इतके अनर्थ एका अविद्येने केले”

ते नेहमी म्हणत “एक पुरुष शिकला तर, तो एकटा

शाहाणा होतो. पण एक स्त्री शिकली तर सगळे कुळव
शाहाणे होते,” तसेच ते माणसाला माणूस म्हणून
जगण्यास व जगाच्या कल्याणासाठी उपदेश करताना
म्हणतात, “सदा सत्याची कास धरावी.” कारण सत्य
हाच मानवाचा खरा धर्म आहे असे ते मानतात.

महात्मा फुल्यांनी पुण्यात स्त्रियांकरिता पहिली
शाळा काढली. त्या शाळेत शिक्षिका म्हणून स्वतःनी
पत्नी अशिक्षित असून तिला रात्रीचे शिक्षण देऊन
शिकविले, व तेथे नेमले. महात्मा सत्यशोधकप्रमाणे
“अंखंड” या प्रार्थनेमध्ये साध्या शब्दामागेही व्यापक अर्थ
पडला आहे. ती प्रार्थना पुढीलप्रमाणे
प्राणीमात्रा नेत्रे | निर्मिकाने दिली |
पाहु ती लागली एकमेकां |
ज्ञान सर्वा दिले | सत्य शोधण्याला |
मार्ग लागण्याला | अज्ञान्यास |
आनंदाने तुम्ही ईशां नित्य म्यावे |
सुखी सर्व व्हावे ज्योती म्हणे |

ते गोरगरिबांचे दुःख पाहून स्वतः दुखी व्हायचे.
कधी कोणी कोणावर अन्याय केला तर त्यांना राग
यायचा. जोतिराव हे कनवाळू, बाणेदार व तडकवार
होते.

स्वातंत्र्य, समता आणि बंधुत्व या तीन तत्त्वांचा
यांनी आयुष्यभर पुरस्कार केला. धर्मसंस्थाना बाजूला
ठेवा, त्यात सत्य फार थोडे आहे. असे विचार त्यांनी
निर्भयपणे मांडले. मनुष्य जन्मतःच स्वतंत्र असून स्वी
पुरुष या सर्वाना आपली मते व्यक्त करण्याचा समान
हक्क आहे असे ते म्हणत.

मात्र मिळालेले स्वातंत्र्य परस्पर बाधक होणार
नाही अशी प्रत्येकाने काळजी घेतली पाहिजे. सर्व त्यांनी
पुरुषांनी गावाचे, प्रांतांचे, देशाचे, धर्माचे असे विविध

देने मानता सर्वांना एक समजून रहावे. पुनर्जन्म,
कर्मकांड या गोष्टी आहे असे ते स्पष्टपणे
म्हणतात. जेतिरावांची ही विचारसरणीची परंपरा अशी
गणेश गणेशार आहे म्हणून कवी हेमंत कांबळे यांनी
विवार जयजयकार फुल्यांचा |
समाजसुधारक होऊन गेला जनतेचा |
शाळा काढून शिक्षण देऊनी |
दीन दुवळ्यांना दिला आधार |

अनाय बालक होऊन पाखरू |
हृदयी धरून केला उद्धार |
अज्ञानावर मात करूनी,
ज्ञानाचा हा दीप लावूनी |
मानवतेवर केले उपकार,
चंद्र-सूर्य असे जोवरी तव कीर्तीचा |
सुगंध पसरे कवने गातील,
तव कीर्तीने तुझेच हे उपकार |

३५

“निसर्गकवितांत रमणारा बालकवी”

गायकवाड विलास वामनराव
टी. वाय. बी. कॉम.

केला. ते या कवितेत म्हणतात की,
“स्वार्थाच्या बाजारात, किती पामरे रडतात.
त्यांना मोद कसा मिळतो?
सोडूनि स्वार्था तो जातो.”

सौंदर्य हे क्षणभुंगूर असते. तसेच आयुष्याचेही आहे.
बालकवींचे मन या विचारांनी उदासीन होते –
“कोडूनी येते मला कळेना
उदासीनता ही हृदयाला
काय बोचते ते समजेना
हृदयाच्या अंतर्हृदयाला”

या काव्यपंक्तीतून त्यांची उदासीनता दिसून येते.
प्रेमाचे मानवी जीवनातील महत्व त्यांनी आपल्या
“प्रीती हवी तर” “मोहिनी” “मंगलमय प्रेमकवन”
“प्रेमाचे गागे” या कवितांमधून पटवून दिले.

बालकवींना “निसर्गकवी” म्हणून खूप प्रसिद्धी
मिळाली. निसर्गाच्या सानिध्यात आल्यावर मानवी
मनाला दिलासा मिळतो. तोच दिलासा त्यांच्या
निसर्गकवितांमधून मिळतो. बालकवींचे बालपण हे
निसर्गाच्या सानिध्यातच गेले त्यामुळे त्यांच्या

जशास तसे

पांदरकर एस. जी.
एफ. वाय. बी. ए. (अ)

निसर्गकविता लिहिण्याकडे ओढा गेला.

माणसाचा खरा आनंद हा व्यवहारात नसून निसर्गसौंदर्याच्या अविष्कारात आहे अशी बालकवींची श्रद्धा होती. याचा प्रत्यय त्यांच्या "श्रावणमास" या कवितेतील खालील ओळीवरून येतो.

"श्रावणमासी हर्ष मानसी हिरवळ दाटे चोहिकडे,
क्षणात येते सरसर शिरवे,
क्षणात फिरुनी ऊन पडे."

बालकवींच्या सर्वोकृष्ट कवितांमध्ये "औंदुंवर" या कवितेचा उल्लेख केला जातो. डोळ्यांना दिसणाऱ्या व

मनाला जाणवणाऱ्या, भावणाऱ्या एका सुंदर दृश्याचे चित्रण या कवितेत दिसून येते. बालकवींचा काव्यसामर्थ्याची ओळख या कवितेमुळे पटते. म्हणून त्यांच्या समाधिस्थलावर "औंदुंवर" कवितेतील ओळी कोरून ठेवलेल्या आहेत.

"ऐल तटावर पैल तटावर हिरवाळी घेऊन,
निळा सावळा झरा वाहतो, बेटाबेटातुन
चार घरांचे गांव चिमुकले पैल टेकडीकडे,
शेतमळ्यांची दाट लागली हिरवी गरवी पुढे."

"डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे मौलिक विचार"

गायकवाड एच. वाय.
एस. वाय. बी. ए.

रहा आणि जगा. कोणाची लाचारी न करता स्वतःचा र्यार्थ घेवून त्यांनी सकाळची नऊची रेल्वे पकडली. "ग्रानवा तुकाराम" असा जल्लोष सुरु केला. येण्याचा मानस होता. यावेळी गाडी एकदम रिकामी नाही तर जे करतात त्यांना मदत करा आणि तेही जमत नसेल तर गप बसा. परंतु त्यामध्ये अडथळे आण्याचा एक म्हातारा एकटाच एका बाकावर बसला गेता. शेजारी कसलेतरी गाठोडे होते त्याच्यावर बेळ्यावर लाल जीर्ण झालेला पटका होता व अंगात प्रयत्न करू नका."

"मानवी जीवित सुखासमाधानाने घालवावयाचे असेल तर मानवाने शुद्धाचरण, अहिंसा, समता आणि बंधुत्व या गोष्टींचाच अवलंब केला पाहिजे. त्याशिवाय दुसरा मार्ग नाही. याच गोष्टी गौतम बुद्धांच्या धर्मातील मुख्य तत्त्वे म्हणून प्रसिद्ध आहेत आणि हीच तत्त्वे माझ्या सहा कोटी अनुयायांना सांगितली आहेत." रामू सुतारा म्हणाला. रामू सुतारा नेहरू शर्ट होता.

"शेवटी मला आपणास एवढेच सांगावयाचे करील मुद्दयावर सर्वांनी माना डोलावल्या व की जर आपण एकजुटीने वागला तर काढीतरी होते शकाल. आपल्या समाजावर हजारो वर्षापासून असलेला जोरजुलूम व अन्याय निवारण करण्याचे कर्तव्य आजच्या पिढीने स्वखुशीने आपल्या शीरावर घावयात आजेही नाहीसा करा. लग्न करण्याची घाई करून नका. म्हणजे जबाबदारी पार पाडण्याइतपत आर्थिकदृष्ट्या शिक्षणाशिवाय त्यांच्यावर लग्न लादू नका. आपल्या गावी मानाने खात्री आहे."

"स्वच्छ राहण्यास शिका व सर्व दुर्गुणांपासून मुक्त राहा. तुमच्या मुलंना शिक्षण द्या. हळूहळू त्यांच्या मनात महत्त्वाकांक्षा जागृत करा. ते थोर पुरुष होणार आहेत असे त्यांच्या मनावर बिंबवा. त्यांच्यातील हीनगंड नाहीसा करा. लग्न करण्याची घाई करून नका. समर्थ झाल्याशिवाय त्यांच्यावर लग्न लादू नका. शिक्षणाशिवाय तरणोपाय नाही. आपल्या गावी मानाने

एकदा रामू सुतार, अण्णा न्हावी, तुकाराम परीट दिवान रामोशी या टुकार पोरट्यांनी आषाढी गाण्याचे नियोजन रात्री आठ वाजता. गावातील रोवर कमी जास्त पैसा असावा म्हणून प्रत्येकाने १२० रुपये घेण्याचे ठरविले. आषाढी एकादशीच्या दिवसात भेविले.

जाण्याच्या दिवशी पंधरा दिवस पुरतील असे खाद्य घेवून त्यांनी सकाळची नऊची रेल्वे पकडली. "ग्रानवा तुकाराम" असा जल्लोष सुरु केला. येण्याचा मानस होता. यावेळी गाडी एकदम रिकामी नाही म्हण्यायला फक्त वयाची साठी उलटून एक म्हातारा एकटाच एका बाकावर बसला गेता. शेजारी कसलेतरी गाठोडे होते त्याच्यावर बेळ्यावर लाल जीर्ण झालेला पटका होता व अंगात गवाठी नेहरू शर्ट होता.

रामू सुताराला गप्या मारण्याची लहर आली तो दुसरा मार्ग नाही. याच गोष्टी गौतम बुद्धांच्या धर्मातील मुख्य तत्त्वे म्हणून प्रसिद्ध आहेत आणि हीच तत्त्वे माझ्या सहा कोटी अनुयायांना सांगितली आहेत." रामू सुतार म्हणाला. रामू सुतारा नेहरू शर्ट होता. जवळील सर्व पैसे रामूकडे दिले वर आपल्या वर्षापासून २० रुपये प्रत्येकाने ठेवले. रामूने नोटा मोजून दिले. रामू ४० रुपये आपल्या तांबड्या रूमालात बांधून द्रंकेत आजेही नाहीसा करा. लग्न करण्याची घाई करून अशी माझी त्याच्याशी त्याला काहीही कर्तव्य नव्हते. पुढी या चांडाळ चौकडीच्या गप्या सुरु झाल्या. "आण्णा" "काय रे तुका" "साखळी ओढू का?" "गाडी आहे."

थांबल्यावर गार्ड येईल तेव्हा त्याला नाव कुणाचे सांगायचे?" अण्णाने प्रश्न केला. दिवान रामोशाला आता म्हातान्याची टिंगल उडवायची लहर आली. तो व रामू सोनार उगीचच हसत होते. आता म्हातान्याची भलतीच फजिती होईल म्हणून त्यांनी मोठ्याने ठाळ्या वाजविल्या.

नाव ना? सांगू या की त्या म्हातान्याचे! दिवान रामोशी हसत म्हणाला. म्हातारा हे सर्व ऐकत व बघत होता. लगेच अण्णा न्हावाने साखळी ओढली. आता गाडी थांबली होती. गाडी थांबताच गार्ड डब्यात शिरला त्याने चौधाकडे करड्या नजरेने पाहिले व तो अण्णाकडे वळून म्हणाला, "साखळी कोणी ओढली रे?" "त्या म्हातान्याने सरकार" कोपन्यात पाय दुमडून बसलेल्या म्हातान्याकडे बोट दाखवित अण्णा म्हणाला. आता गार्डचा रोख त्या म्हातान्याकडे होता.

"काय रे म्हातान्या तुच साखळी ओढलीस का?"

"क्या सरकार"

"कशाला मरायला ओढलीस का?"

"काय सांगाव महाराज, आजच मी बाजारला जाऊन आलो जवळ ४०० रुपये होते. म्हातारा माणूस मी. या चार जवान पोरांपुढे म्हातान्याचं काय चालणार. या पोरट्यांनी माझ्याकडून सगळं पैसं हिसकावून घेतलं. ते पहा ते सगळं पैसे त्यांनी ट्रंकेते ठेवल्यात. बघा हव तर तांबड्या रूमालात" म्हातान्याचे वरील शब्द ऐकल्यावर मात्र चौधांचीही पाचावर धारण बसली.

दुसऱ्या डब्यातले पोलीस आले. ट्रंकेच्या तळाशी तांबड्या रूमालात ठेवलेले ४०० रुपये पोलिसांना सापडले. म्हातान्याचे बोलणे खरे ठरले. म्हातान्याला ४०० रुपये देण्यात आले व या चांडाळ चौकडीला मात्र पंढरपूरच्या ऐवजी जेलयात्राच घडली.

उद्योजकतेच्या विकासामध्ये महाविद्यालये व विद्यापीठाचा सहभाग

सुभेदार उमेश बाळासाहे,
एस. वाय. बी. कॉर्ट.

भारतीय स्वातंत्र्याला पाहता पाहता ४० वर्षे पूर्ण झाली. परिपक्व अवस्थेत पोचलेल्या या देशाची प्रगती निश्चित झाली. ती या पेक्षाही जास्त होऊ शकली असती पण लोकसंख्यावाढ, वेरोजगारी, दरिद्र्यं, निरक्षरता, भ्रष्टाचार आणि चलन फुगवटा वाढतच गेला. दीर्घकालीन नियोजनाची संकल्पना रुजली नाही. राजकारणी व्यक्तींची मती खुंटीत झाली त्यातच भर म्हणून अतिवृष्टी, अवर्षण, दुष्काळ या निसर्गाचा वेगुमान लहरीमुळे पर्यावरणाचा समतोल विघडला जात आहे. ते सर्व प्रश्न व समस्या सोडविण्यासाठी जे अनेक मार्ग स्वीकारले गेले त्यापैकीच औद्योगिकरण हा एक मार्ग आहे.

लघुउद्योग क्षेत्रासाठी शासनाने १९७७ वस्तू उत्पादनासाठी राखून ठेवल्या आहेत. त्यापेकी ४२१ वस्तूंचे उत्पादन खरेदी करण्याचे मान्य केले आहे.

महाराष्ट्र सरकारने अलीकडे नवीन प्रशासन भवन मुंबई येथे उद्योग संचालनालय (उद्योग साधनाकळ) उघडून होतकरू उद्योजकांना उद्योग सुरु करण्यासाठी एकाच ठिकाणी माहिती (single window information center) पुरविण्याचा उपक्रम सुरु केला आहे. नवीन उद्योजकांना योग्य ते मार्गदर्शन करण्याच्या दृष्टीने हा इत्यादीचा परिणाम.

सरकार आपल्यापरीने उद्योगाच्या विकासासाठी प्रयत्नशील आहे. तरी देखील शाळा, महाविद्यालये, व्यवस्थापन संस्था यांचा देखील सरकारच्या प्रयत्नाला पाठिंबा असणे आवश्यक आहे. मला देखील असे नमूद करावेसे वाटते की उद्योजकतेच्या विकास करावयाचा असेल व सर्व सुशिक्षित बेरोजगारांमध्ये उद्योजकतेविषयी आस्था, प्रेम, जिहाला, निर्माण करावयाचा असेल तर त्याला शालेय शिक्षणापासून सुरुवात झाली पाहिजे.

(२४)

मी आपणाला या ठिकाणी महाविद्यालये विद्यापीठ स्तरावर कोणत्या गोष्टीची आवश्यकता झाली हे नमूद करणार आहे.

उणिवा –

- १) एफ. वाय. बी. कॉम. च्या व्यावसायिक पर्यावर व उद्योजकता या विषयातील अस्यासक्रमामध्ये विद्यार्थ्यांना व्यवसायाच्या पर्यावरणाची माहिती विळोटे. तसेच उद्योजकत्वाच्या अर्थात संकल्पना मिळते. तसेच उद्योजकत्वाच्या अर्थात संकल्पना नेतृत्वविषयीची कार्ये व घटक त्यामुळे विद्यार्थ्यांना विकास निश्चित होईल असे माझे मत आहे. त्यामुळे प्रत्येक महाविद्यालयातून उद्योजकतेचा वरील सर्व गोष्टींचा विचार केल्यानंतर माझ्या माझ्या एक नवीन कल्पना सुचलेली आहे. त्यामुळे मते प्रत्येक महाविद्यालयातून उद्योजकतेचा विकास निश्चित होईल असे माझे मत आहे.
- २) बन्याच विद्यार्थ्यांना उद्योजकतेविषयी आत्मविश्वासात नाही. कारण समाजातील उद्योजकतेविषयी असणारे स्यान पांढरपेशा व्यक्तीना मिळावा मान, घरातील बातावरण, धार्मिक श्रद्धा इत्यादीचा परिणाम.
- ३) विषयाच्या नावाप्रमाणेच विद्यार्थ्यांना व्यावसायिक क्षेत्रात विकासासाठी काहीच उपयोग होत नाही. कारण ज्या योजना दिल्या आहेत त्याचा फारच योड्या आहेत. जरी त्याचा अभ्यास किंवा माहिती घेतली नाही तरी विद्यार्थी आपेक्षात त्याचा सुरु करावा अशी तीव्र इच्छा मनामध्ये असेल या उद्योजकता विकास मंडळाची सर्वसाधारणपणे याचा सर्व विद्यार्थ्यांनी मिळून उद्योजकता विकास याचा स्यापना करावी.
- ४) विषयाच्या प्रत्येक महाविद्यालयात विद्यार्थ्यांना विकास मंडळाची सर्वसाधारणपणे याचा सुरु करावा अशी तीव्र इच्छा मनामध्ये असेल या उद्योजकता विकास मंडळाची स्यापना करावी.
- ५) प्रत्येक महाविद्यालयातून वर्षात कमीत कोणत्या दोनदा तरी उद्योजकतेच्या विकासासंबंधी आयोजित केली गेली पाहिजे.
- ६) ज्या प्रमाणे सरकार मार्फत सरकारी अधिकाऱ्यांनी विकासासंबंधी वर्चासत्रे आयोजित करावीत व त्यामध्ये पुढील गोष्टींचा समावेश असला पाहिजे.
- ७) सरकारने स्थापन केलेल्या विकास महिन्यातून एकदा तरी उद्योजकतेच्या त्यांना समासद करून घेणे.
- ८) महाविद्यालयात प्रवेश घेणाऱ्या व होतकरू होतात. कारण आपल्याकडे १०० टक्के आॅफिस त्यांना समासद करून घेणे.
- ९) उद्योजकतेच्या विकासासंबंधीचे किमान वर्षातून एकदा तरी प्रदर्शन औद्योगिक विकासाचा आढावा व महत्त्व, एखादा चित्रपट दाखविला गेला पाहिजे.
- १०) ज्या उद्योजकांनी सरकारी सहाय्य घेऊन ते आज एक यशस्वी असे उद्योजक बनले आहेत व आपल्या बेकारीवर व शारीरिक अंगत्वावर मात करून आदर्श उद्योजक ठरले आहेत, अशा व्यक्तीचे यशामागचे रहस्य जाणून घेण्यासाठी प्रयत्न केला पाहिजे.
- ११) लघु उद्योगविषयक निघणारी दैनिके वर्तमानपत्रे, साप्ताहिके, मासिके, नियतकालिके, सरकारची व औद्योगिक विकास संस्थांची छापील पत्रके जमा करून आपल्या संग्रही ठेवणे.
- १२) वरील प्रकारे माझ्या प्रिय विद्यार्थी वर्गास उद्योजकतेविषयी माहिती घेऊन त्याचे भवितव्य उज्ज्वल करण्याचा हा माझा छोटासा प्रयत्न आहे.

असणाऱ्या प्राथमिक स्वरूपाच्या गरजा पूर्ण करणे.
३) व्यवसाय सुरु करण्यासाठी कोणकोणत्या अधिकाऱ्यांना भेटणे आवश्यक आहे इत्यादीबाबत चर्चा करणे.

४) आपल्या प्राथमिक सहाय्याने यशस्वी उद्योजकांच्या व्यवसायाला भेट देवुन त्यांच्याशी चर्चा करावी.

५) सतत विद्यार्थ्यांवर उद्योजकता हेच खेरे जीवन विकासाचे साधन किंवा मार्ग आहे असे त्यांच्या मनावर प्रतिबिंबित केले पाहिजे.

६) लहान लहान प्रकल्प अहवाल कसे तयार करावेत त्याचे मार्गदर्शन करून काही प्रकल्प अहवाल तयार करावेत.

७) जर एखादा कौटुंबिक व्यवसाय चालू असेल तर त्याच व्यवसायाच्या विकासाच्या दृष्टीने ज्या सरकारच्या नवनवीन योजना सवलती, उपलब्ध होणार असतील तर त्यांची माहिती मिळविली पाहिजे.

८) एकदा तरी प्रदर्शन औद्योगिक विकासाचा आढावा व महत्त्व, एखादा चित्रपट दाखविला गेला पाहिजे.

९) ज्या उद्योजकांनी सरकारी सहाय्य घेऊन ते आज एक यशस्वी असे उद्योजक बनले आहेत व आपल्या बेकारीवर व शारीरिक अंगत्वावर मात करून आदर्श उद्योजक ठरले आहेत, अशा व्यक्तीचे यशामागचे रहस्य जाणून घेण्यासाठी प्रयत्न केला पाहिजे.

१०) लघु उद्योगविषयक निघणारी दैनिके वर्तमानपत्रे, साप्ताहिके, मासिके, नियतकालिके, सरकारची व औद्योगिक विकास संस्थांची छापील पत्रके जमा करून आपल्या संग्रही ठेवणे.

११) वरील प्रकारे माझ्या प्रिय विद्यार्थी वर्गास उद्योजकतेविषयी माहिती घेऊन त्याचे भवितव्य उज्ज्वल करण्याचा हा माझा छोटासा प्रयत्न आहे.

(२५)

शंका

पानसरे दिलीप डी.
एम. ए. (इंग्रजी द्वितीय)

इंग्रजी माते सांग मला
जन्म तुझा का झाला?
वेढ्या वाकड्या वळणांनी
कोण तुला घेऊन आला?
तुझे आमचे जमायचे नाही
वाधिणीचे दूध पचायचे नाही.
माता होऊन शिकव मला
वाधीणीचे दूध प्यावयाला
तुझ्याशी आमचे जमेल काय?
निराशा मनाची संपायची काय?
लिहावे म्हटले काही तरी
ग्रामरचा मला पत्ताच नाही
वाचावं म्हटलं काही तरी
अर्थ काही लागत नाही
तुझ्याच विचारात कविता सुचली
पण माते अखेर मायबोलीतच लिहावी लागली.

आकाश जुई तू

गावडे अनिल ए.
एफ. वाय. बी. इ.

चंद्र हासता प्रीतीचा
हृदयीच्या आकाशात
शब्द तुझा माझा होतो
प्रीतीच्या चंद्रलिपीत
तुझ्या स्पर्शाची पालवी
पालवते प्रणयाला
तुझ्या ओढांतली गोडी
लाजवते अमृताला
माझी आकाश जुई तू
प्रीतीचे मोहळ झुले
जुई तुझ्या नजरेची
माझ्या सभोवती फुले
तुझी माझी प्रीत असे
गडे भरतीची
आता मुक्त लहरीना
भूल पडे परतीची
प्रीतीच्या चंद्र लिपीत
शब्द शब्द मोहरला
जीव लावून जीवाला
जन्माचे या गाणे झाला.

प्रश्न

काय करायचे ते कळत नाही
कुठे जायचे आहे ते समजत नाही
कुठे चाललो तेही समजत नाही
का चाललो तेही समजत नाही
आयुष्य काय आहे तेही कळत नाही

का जन्मले तेही कळत नाही
का मरत नाही तेही कळत नाही
सगळा “ना” चाच पाढा आहे
कसं काय आहे बरं आहे
याशिवाय उत्तर नाही.

(२६)

शरदाचे चांदणे

सुभेदार उमेश बाळासाहेब
एस. वाय. बी. कॉम

इथ्या मातीमध्यला माणूस
तुझेच गातो गाणे.
तूच जाहला आमच्यासाठी
शरदाचे चांदणे। धृ।
पूर्व रथतेचा राजा आणिक
पूर्व गरीबांचा वाली
वीन हीन अन् पद दलितांना तुझी छाया झाली
मनामनातून ठसला, तू रे
पूर्व जाहला कर्तृत्वाने
पुल मातीचे मोल समजले
म्हणून जपली माती
या मातीच्या कणाकणांतून
किती फुलवले मोती?
हीता उजाडे माळ तयांची
केळी हिरवी राने . . .
पूर्व जाहला आमुच्यासाठी शरदाचे चांदणे। धृ।

(२७)

कावळा

मातिन झसाक मतिशे
टी. वाय. बी. एस्सी.

काव काव मी कावळा असे,
मत मत मी पुढारी असे,
अन्याय अन्याय मी पोलिस असे,
काव काव मी कावळा असे,
पुढारी माझी भावकी असे,
पोलिस माझा बंधू असे.
पेहराव माझा काळा कुळकुळीत
भावकीचा असे शुभ्र खादी
बंधूचा असे कडक खाकी.
माझा रंग सांगे काळा,
भावकीचा खादी सांगे खा-आदी,
बंधूची खाकी सांगे खा - की.
माझे लक्ष शिळ्या अन्नावरी,
भावकीचे लक्ष भ्रष्टाचारावरी,
बंधूचे लक्ष लाच घेण्यावरी,
माझे भांडण शिळ्या अन्नासाठी,
भावकीचे भांडण खुर्चीसाठी,
बंधूचे भांडण हप्त्यासाठी,
मी काव काव करणारा कावळा
म्हणूनच यांच्यापेक्षा उच्च असे.

संध्याकाळ

देवगिरे झानाई
टी. वाय. बी. कॉम

पैंथ्याकाळची वाट पहातात सारे
पक्षी प्राणी आणि तारे
पैंथ्याकाळी घरी. परतात ते
दिवसभराचा थकवा विसरतात ते
थोऱ्याशा घरकुलात हसतात ते
युव दुःखांची देवाण-घेवाण करतात ते

कु. शुभांगी रामदास गिरजे
१२ वी कॉर्मस

पण मी मात्र असते विचारांच्या जाळ्यात
एका कधीही न संपणाऱ्या विचारांच्या जाळ्यात
मला नाही आवडत ते दूरचे तारे
मला नाही आवडत ते मंद-मंद वारे
सगळेच कसे आहे नीरस तेच तारे हेच वारे.

पहाट

कु. सनीता ठाकूर
टी. वाय. बी. ए.

प्राजक्ताची फुले वेचताना
ती ओणवी झाली
देठंना सर्श झाला
तिच्या नाजूक बोटांचा
आणि त्याचा रंग केशरी झाला.
त्या देठंचा रंग जणू
तिच्या ओठांत उतरला.
फांवरल्या पक्षाने शीळ घातली.
न राहवून
तेच्या लक्षात आले.
दूर कुठेतरी पहाट झाली.

कशासाठी

खोमणे डी. आ.
एफ. वाय. बी. ए.

कशासाठी डोळ्यांत अशू
अन् कोणासाठी माझे गाणे?
अंधारात विज्ञले दिवे
अन् अंधारातच माझे जळणे.
कधी पहावे या डोळ्यांनी
पुस्टलेल्या आशेच्या रेषा.
उमटलेल्या व्यथेचे गोंदण
अन् हृदयास पडलेल्या भेगा,
का पचवून घ्यावे दुःख
अन् का झुरावे कुणासाठी,
दगडासारखे काळीज असावे
या जगत जगण्यासाठी.

बेकारी

प्रसाद अशोकराव वैद्य
११ वी आठवी

बालपण सरले तरुणपण आले.
आई वडिलांच्या अंगात कष्ट करण्याचे प्राण नाही उरले.
वोन वेळचे जेवण एक वेळ झाले.
पैसा मिळण्याचे साधन नाही उरले.
आम्ही सर्व भारत फिरलो.
पण जेथे रिकामी जागा होती, भरती होती,
तेथे वशिला वाल्यांची नाती गोती होती.
वेरोजगार तरुण-तरुणींच्या आयुष्याला ओहटी लागली होती.
शिंपल्यासारख्या नाजुक डोळ्यातून मोत्यांची
धार लागली होती.
सरकारने तरुणांकडे पाठ फिरवली होती.
तरुण-तरुणींच्या स्वजांची राखरांगोळी झाली होती;

(२८)

गुरुवर्य प्रा. डॉ. डी. टी. पाटील यांना भावपूर्ण श्रद्धांजली

पहाट

बी. जे. कोकरे
एम. ए. (२) मराठी

रात्र-दिवस, काळ-वेळ
यांचं बंधन मानलंच नव्हतं
कणा कणाची झाली माती
सोनं कधी भेटलंच नव्हतं
अनंतर काळात विसू गेलात
खचणं कधी जमलंच नव्हतं
मातीच्याही मूर्ती केल्या
बोटं कधी थकलीच नाहीत
काळावरही स्वार झालात
पण नियतीला ते पटलंच नाही.

प्रीतिफुलं

हर्षल रा. धोंगडे
१२ वी कॉर्मसी

केसातुनी तुझ्या या गुंतविले जीवाला.
नयनाचा इशारा अडकवितो मला
केसातुनी हे तुझे, सौंदर्य मजसी सांगे
गांगीण ही पाठीवरली, दंश करू पाहे रागे,
मुवईच्या कटारीने छेदीले मनाला
केसातुनी तुझ्या या गुंतविले जीवाला
नयनात धरिला तू सज्ज मदनबाण.
भोजी मम हृदयी, घायाळ केला प्राण

(२९)

चिता

यशपाल (बंटी) भोसले
एस. वाय. बी. कॉम.

स्वतःच्याच चितेला अग्नी लावताना
मन कसं शांत शांत झालं
आनंदाने बहरून आलं
समाधानाने अश्रू गळले
वाटलं
अन्याय - अत्याचार
दारिद्र्य - गरिबी
अपेक्षा - अपमान
विश्वासधात - दगाबाजी
जातपात - दंगली
यांनी दररोज तीक्तीळ गरण्यापेक्षा
एकदाच मरुन जळाल तर
पुनर्जन्म झाल्यासारखे वाटते.

आजच्या मुली

विजय ठोंबरे
एफ. वाय. बी. कॉम.

म्हणत असत आपल्या देशात
प्रत्येक मुलगी आहे हिंदुस्थानी
ती राधा, ती सीता तर ती झाशीची राणी.
पण आजच्या मुली फक्त नावापुरत्याच हिंदुस्थानी
खरं तर त्या आहेत फॅशनची राणी.
कोणी आहे बुलबुल तर कोणी पाकोळी.
कोणी आहे आग तर कोणी आहे वीज
कोणी आहे एम. ए. तर कोणी बी. ए.
कोणी, कोणी, तर आहे साहेबाची पी. ए.
फक्त नावापुरत्या आहेत असली
वाकीच्या सर्व बाबतीत त्या आहेत नकली
लग्ना आधीच करतात प्रेमाच्या गोष्टी.
कसल्या डोल्या अनू कसल्या वराती.
आपल्या आपणच निवडतात जीवन साथी.

जाणार आहे तुझ्यापासून दूर

भागवत जलिंद
टी. वाय. बी. एसी.

जाणार आहे तुझ्यापासून दूर
एकदा तरी ऐकशील का?
देऊ नकोस प्रेम पण
एकदा तरी बोलशील का?
तोंड फिरव पण
एकदा तरी हसशील का?
मुखचंद्र दाखवू नकोस पण
एकदा तरी स्वप्नात येशील का?

(३०)

ज्योती

कु. रेशमा वि. दोशी
टी. वाय. बी. कॉम

जघळले जे
स्वप्नात मोती
त्यांच्याच आता
जळताहेत ज्योती
तीच काही माती
तीच नाती गोती
अजूनही सुकलेली
तोचतात अजूनही
समाजाच्या खड्गाची पाती
अजूनही आहे का
काळोख्या समाजाची नीती
तशाच कितीतरी राती
उजळायच्या नाहीत त्यात
कधीच आशा ज्योती
संपले तेलही आता
राहिल्यात फक्त वाती.

समतेचा सारथी

महेशकुमार उर्फ महेंद्र कांबळे
१२ वी आर्ट्स

हे मानवतेच्या नंदादीपा
कोट्यावधी दीन दलितांच्या रविकिरणा
हजारो वर्षे काळोखात चाचपडणाऱ्या
समाजाला तूच तेजस्वी केले.
हे प्रजा, शील, करुणेच्या महान उपासका
शांती मानव धर्म आहे, हे जाणून
दिव्यज्ञानी बुद्धाला तू शरण गेलास
तू जन्मला नसतास, तर हे असृश्य
आजही कलंकित झालेल्या अंधारात
अन्यायाला वाचा फोडणाऱ्या वाल्याची
प्रतीक्षा करीत भटकत राहिले असते
हे समतेच्या रथाच्या सारथ्या,
प्राण तुझ्या रथाचे घोडे
तुझ्या विना आहेत भिकारी.

कोडं

विजयकुमार दिगंबरराव गानबोटे
एस. वाय. बी. ए.

वृक्षारोपणासाठी आम्ही शंभर खड्डे खणले.
लावण्यासाठी रोपे आम्ही खूप लांबून आणले.
क्वी. डी. ओ. चित्रण करताना मात्र आम्हाला बाजूला सारले.
कपड्याची घडीही न मोडू देता, इतरच पुढे धावले.
श्री. व सौ. च्या हातून वृक्षारोपण झाले.
दुसऱ्या दिवशी नामवंतांचे फोटो वृत्तपत्रातून आले
पण राहून राहून मला एकच प्रश्न पडतो
शेकडोंच्या या घोळक्यात
आमच्या घामाचे थेंब कोणासच कसे नाही दिसले?

(३१)

भटक्या

संजय मोहिते
एस. वाय. बी. कॉम.

अश्वत्थामाचे वंशज आम्ही
शापित वरदानाचे भोग भोगीत
भटकतोय गावोगाव
ओढ्या वगळीने हागंदारीत
संसार थाटीत
मृत्यु येत नाही म्हणून
जगायचं मरण यातना भोगीत।
नाहीतरी हे काय जगणं हाय।
मरणापेक्षाही हीन
पोटासाठी दिशाहीन
घोड्या—गाढवांवरती बिन्हाड घेऊन
कुश्याची लाबांळ सांभाळीत
भटकायचं
दुसऱ्याची उष्टी चघळीतच

जीवन घालवायचं
दुसऱ्याच्या पोरांना आशीर्वाद देत
आपण मात्र शापित राहायचं
देशात असूनही देश निकालाचा
हुक्कुम पाहीत
भटकतच राहायचं— दारोदार
भविष्यहीन वंशाची निर्मिती करत
प्रारिद्रियाची कवाडी उघडीत
अन्यायाला पोटात घालीत
असेच भटकणार आहोत
शतकानुशतके
अश्वत्थाम्याचे वंशज आम्ही।

शूद्र

यशपाल (बंटी) भोसले
एस. वाय. बी. कॉम.

प्रत्येक सुंदर गोष्टीवर
मी प्रेम केले
अगदी मनापासून
त्यांनीही केले असेल कदाचित. पण—
जेव्हा व्यवहाराच्या कसोटीत लावले
तेव्हा प्रत्येकाने मला झिडकारले होते
एक शूद्र म्हणूनच.

(३२)

“जगायचं असतं”

कु. संगीता दत्तात्रय भुरे
एस. वाय. बी. ए.

जगायचं असतं—

फुलाचा सुगंध आस्वादण्यासाठी,
निळं, निळं आकाश पहाण्यासाठी

जगायचं असतं—

हिरव्या रानांत हरवण्यासाठी,
मंद, मंद वारा हळवार पिण्यासाठी

जगायचं असतं—

श्रावणातल्या लहरी पावसासाठी,
पौर्णिमेच्या हसन्या चांदण्यासाठी

जगायचं असतं—

दुःखातही सुखाचा हात धरण्यासाठी,
निराशेतही, आशेचा किरण पाहण्यासाठी

जगायचं असतं—

कोणाचे तरी कोण असण्यासाठी,
कोणाचे तरी असूनही नसण्यासाठी

जगायचं असतं—

जीवनगीत गाण्यासाठी,
केवळ कोणाच्या तरी प्रेमासाठी,

जगायचं असतं | जगायचं असतं ||

अग्निपरीक्षा

अरविंद कांतीलाल सावळे
एस. वाय. बी. कॉम.

अशी “कविता” फुलावी
जसा फुलतो “अंगार”

लालबुंद निखाच्यासम
यावा काव्यास बहार

काव्यकल्पनेचा “आविष्कार”

असा काव्यात उमटावा

दाहकीय “विस्तावा” सम

शब्द “भाजून” निघावा

होऊनी जावे “काव्यमय”

असे सारेच “जीवन”

काव्य अग्नी परीक्षेत

क्वावे पवित्र पावन . . .

(३३)

“भलताच सस्ता सौदा।”

एकूण नग चौदा
भलताच सस्ता सौदा
नका देऊ पैसा
फक्त पोट भर हसा ।
हसून मिळेल माल,
खुशित घरी जाल,
उगीच रुसून।
वसते भेंडी,
म्हणते हवी
लांब शेंडी
भोपळयाचा घेर मोठा
कळतो फक्त
नफा तोटा।
पडवळ म्हणतो
मारीत थाप
गेल्या जन्मी
होतो साप।
गरीब विचारी
मिरची म्हणते,
सांग मी कधी
तिखट बोलते?
भर सभेत
म्हणाला सुरण,
माझं गाव।
आहे उरण
गोड बोलुनि
मला मारले,
जवळ बोलवी
धुतं कारले
अंग जरासे
जाड जाहले,

कु. आशा माते
एस. वाय. वी. कॉम.
उपास करते,
म्हणुनि खावे
पालक म्हणतो
हिरवागार
माझी पोरे
हुशार फार,
आले आले म्हणुन
म्हणाले तरीही,
नाही ।
कोणी आले,
अंगाची जरी
नुसती काढी
कोथिंबीरीला
हिरवी साडी
लिंबू म्हणते
करीत उतावीळ
कालच झाली
मजला काविळ,
गाजर आले
नेसुनी लुंगी
आणि वाजवी
मजेत पुंगी
टोमेंटोचे लाल गाल
जवळ घेऊन
पापाच घ्याल.
सगळ्या भाज्यांचा
जमवून अड्डा
अध्यक्ष झाला
कोबीचा गड्डा।

माझा आनंद

कुंभार एस. वी.
एफ. वाय. वी. ए.

माझ्या आनंदलोकात
चंद्र मावळत नाही
दर्या अभंग प्रेमाचा
कधी वादळत नाही
माझ्या आनंदलोकात
केले वसंताने घर
आंव्या आंव्याच्या फांदीला
फुटे कोकिळेचा स्वर
सात रंगाची मैफल
वाहे इथे हवेतून
इथे मरणही नाचे
मोर पिसारा लेऊन.

POLYCHEM LIMITED

7, J. Tata Road,
Churchgate Reclamation, Bombay 400 020

We serve the industries to serve the people

Leading manufacturers of:

POLYSTYRENE * and ABS ** thermoplastic materials
STYRENE MONOMER, VAM (Vinyl Acetate Monomer) &
DVB (Di-Vinyl Benzene)
STYREDEX - 200
INDUSTRIAL ALCOHOL
IMFL (Indian made Foreign Liquors) & COUNTRY LIQUORS
POLYVINYL ALCOHOL ***

Marketed under the Trade Name 'POLYSTRON'
Marketed under the Trade Name 'POLYLAC'
Marketed under the Trade Name 'POLYNOL'

जाधव एस. पी.
एम. ए. (हिन्दी) द्वितीय वर्ष,

किसी भी देश की सबसे बड़ी ताकद उसकी जनता होती है, और इसी ताकद को बनाये रखने की जिम्मेदारी भाषा करती है। सामान्यतः प्रत्येक देशकी अपनी अपनी मान्यताप्राप्त भाषाएँ होती हैं। जैसे—इंग्लैंड की “अङ्ग्रेजी”, रूस की “रूसी”, जापान की “जापानी” तथा जर्मनी की “जर्मनी” आदि उसी तरह यहाँ हिन्दुस्थान में भी हिन्दी को एक अहम दर्जा प्राप्त हुआ है, क्योंकि उसका शब्दभंडार, रचना-भगिमाँ, प्रयोग वैविध्य अपूर्व है। अतः एक दूसरों के विचारोंको जाननेके लिए हिन्दी भाषा ही पर्याप्त रूप में समृद्ध मानी जाती है। मुंशी प्रेमचंद ने भी अपने साहित्य में जनता की भाषा को अपनाया था और वह भी हिन्दुस्तानी यानी सरल हिन्दी, ताकि उनके विचार, उनका साहित्य सामान्य जनता तक पहुँच सके।

सच्चे भारतको जानने के लिए हिन्दी सीखना अत्यंत जरूरी है। इसीको मद्देनजर रखते हुए आचार्य क्षितिमोहन सेन भाषा की एकता को “राजसूय-यज्ञ” कहा है। आदर्श और साधना की एकता मनुष्य को एकता अवश्य देती है, परंतु भाषा की भिन्नता मनुष्य की इस एकता को जागृत नहीं होने देती। हिन्दी तो भारतीय जनता का संगम तीर्थ है, आपस में मिलने का जरिया है।

भारत एक ऐसा महान देश है संघराज्य है जिसमें अनेक जाति—धर्म के लोग होने के कारण प्रत्येक की अपनी निजी संस्कृति है, प्रत्येक का रहन सहन अलग-अलग है और जाहिर है कि इन भिन्नताओंके कारण उनकी भाषाएँ भी भिन्न हैं। अतः एक प्रदेश का भाषा-भाषी किसी दूसरे प्रदेश के भाषा-भाषी की बात

समझ नहीं सकता और आपसी संबंध बढ़ाना, एक दूसरे के विचारोंका आदान प्रदान करना तथा अपने विचारों को दूसरों तक पहुँचाना मुश्किल ही नहीं, असंभव हो जाता है। ऐसी हालत में हिन्दी ही एक ऐसी भाषा है, जिसे संपर्क की भाषा या जनता के आपसी संबंधों के माध्यम के रूप में स्वीकृत किया जा सकता है और इसीलिए भारतीय संविधान ने हिन्दी को राष्ट्रभाषा के रूप में स्वीकृत किया है।

आज भारत में करीब करीब सौ से अधिक भाषाएँ बोली जाती हैं, जिनका तालमेल किसी दूसरी भाषा के साथ बैठ नहीं सकता। व्यापार, पत्राचार, प्रवास तथा कारखानदारी आदि क्षेत्रों में आये दिन “इन भाषाओं” की बड़ी दिल्लित आती है। ऐसे समय हिन्दी ही एक ऐसी भाषा है जिसका उपयोग सभी स्तरोंपर किया जा सकता है। अतः इन सभी भाषाओं को आत्मसात् करना सभी लोगोंके लिए मुश्किल काम है, तथा संपर्क या आपसी तालमेल के लिए हिन्दी भाषा को सीखना उतना ही जरूरी है, जितना अपनी मातृभाषा सीखना है।

साहित्य के क्षेत्र में नजर डाले तो आज हिन्दी में इतनी मात्रा में साहित्य निर्माण हुआ दिखाई पड़ता है जितना भारत की किसी भी भाषा में शायदही हो सकता है। हिन्दी में कितने ही रचनाकार अपना योगदान देते हुके हैं, और आज भी दे रहे हैं, जिनमें से प्रेमचंद से लेकर राष्ट्रकवि दिनकर तक और महादेवी वर्मा से लेकर सुभद्राकुमारी चौहान ऐसे कितने ही रचनाकारोंकी रचनाएँ आज भी हिन्दी में अपना अलग स्थान रखती हैं। हिन्दी के प्रचार और प्रसार का प्रमाण यही है कि भारत के सभी प्रदेशोंमें हिन्दी के अनेक लेखक, कवि, शिक्षा तथा राजनीतिक क्षेत्रों में भी हिन्दी का

अपना अलग महत्व है। अनेक विद्यालयों, महाविद्यालयों में हिन्दी को विशेष स्थान प्राप्त हुआ है। केंद्रीय तथा राज्यशासनों द्वारा ली जानेवाली उच्चस्तरीय परीक्षाओं में हिन्दी की “राजस्थानी”, राजस्थानी साहित्य भाषा की “वीणा”, भारतीय हिन्दी परिषद की राजस्थान परीक्षा “अनुशीलन” तथा राष्ट्रभाषा प्रचार भाषा परीक्षा आदि ने जो हिन्दी भाषा यानी राष्ट्र

साहित्यकार हुए हैं और प्रायः सभी भाषाओंमें हिन्दी एक न एक कालजयी कृतिका अनुवाद उपलब्ध है। अमायनी इसके उदाहरण हैं। अतः अत्यंत सरस गृष्म को अपने कलेवर में समेटकर हिन्दी की क्षमता ग अमृतपूर्व विकास हुआ है।

भाषा को बनाने में जो योगदान दिया है और आज भी दे रही हैं वे महज एक हिन्दी भाषा के जनता में फैलाने, एकता को बढ़ावा देने तथा राष्ट्र को मजबूत करनेके उद्देश से ही।

साप्ताहिक पत्र भी ज्यादातर हिन्दी भाषा में निकलते हैं। मिसाल के तौर पर देखा जाय तो “साप्ताहिक हिन्दुस्थान” जो दिल्ली से निकलता है, बंबई का “धर्मयुग”, खांडवा का “कर्मवीर”, पटना का “योगी”, आग्रा का “आर्यमित्र” तथा कानपुर का “प्रताप” आदि महत्वपूर्ण माने जाते हैं। इसमें भी हिन्दी को सशक्त माध्यम तथा जनतामें भावात्मक एकता लाने में दैनिक पत्रों का भी कोई कम महत्वपूर्ण स्थान नहीं। इसमें से “हिन्दुस्तान”, विश्वामित्र”, “नवभारत टाइम्स”, “आज”, “संसार” तथा “नई दुनिया” आदि महत्वपूर्ण हैं।

संक्षेप में आजादी के बाद के दस वर्षों में हिन्दी की जो चतुर्मुखी प्रगति हुई दिखती है वह निश्चित ही अभिमानासद है। खुशी की बात तो यह है कि हिन्दी के राष्ट्रभाषा के रूप में स्वीकार होतें ही कितने ही लेखकोंने इस भाषा की ओर आकृष्ट होकर अपनी कलम लेखकोंने इस भाषा में जो कुछ न्यूनताएँ थी उनको को गति देकर इस भाषा में जो कुछ न्यूनताएँ थी उनको दूर करने का प्रयास करने लगे। और इन्ही दस सालों में हिन्दी की जितनी प्रगति हुई, उतनी इसके पूर्व कभी नहीं हुई थी।

शिक्षा तथा राजनीतिक क्षेत्रों में भी हिन्दी का अपना अलग महत्व है। अनेक विद्यालयों, महाविद्यालयों में हिन्दी को विशेष स्थान प्राप्त हुआ है। केंद्रीय तथा राज्यशासनों द्वारा ली जानेवाली उच्चस्तरीय परीक्षाओं में हिन्दी की “राजस्थानी”, राजस्थानी साहित्य भाषा की “वीणा”, भारतीय हिन्दी परिषद की राजस्थान परीक्षा “अनुशीलन” तथा राष्ट्रभाषा प्रचार भाषा परीक्षा आदि ने जो हिन्दी भाषा यानी राष्ट्र के लिए यही क्या कम है?

शहीदों की चिताओंपर

राजेश पंजाबी

एस. वाय. बी. कॉम. (सी)

आज के अखबारों में मौत की खबरें आम बात हो गयी हैं। आज पंजाब, चंडीगढ़, जम्मू-काश्मीर, दिल्ली, जालंधर इन सब जगहोंपर मौत ने आपना जाल बिछा रखा है। आज पंजाब में बम विस्फोट से वाईस आदमी मारे गये तो चंडीगढ़ में पैतीस, या फिर कहीं पर रेल्वे लाईन पर बम विस्फोट हुआ, तो कहीं बसों में बम विस्फोट हुआ या फिर कई लावारिस चीजों में रखे गये बम विस्फोट से पैतालीस आदमी मारे गये। ये खबरे आये दिन अखबारों में पढ़ने को मिलती हैं।

क्या यही दिन देखने के लिए अपने क्रांतिकारियों ने अपनी जानें दाँव पर लगायी थी। जब अपना देश ब्रिटिश लोगों के चंगुल में फँसी था तो महात्मा गांधीजी, नेहरूजी, नेताजी सुभाषचंद्र बोस, भगतसिंग, लोकमान्य तिलक, लालबहादुर शास्त्री जैसे क्रांतिकारी, नेताओं ने ब्रिटिशों के चंगुल से अपने देश को आज्ञाद किया तब उन्हे ब्रिटिश लोगों के कितने जुल्म सहने पड़े, यह तो हम लोग भी बहुत अच्छी तरह से जानते हैं।

क्या उन्हें यह पता भी था कि जिस देश को उन्होंने आजाद करवाया है वह एक दिन खून भरी होली खेल रहा होगा, पड़ोसी-पड़ोसी में झगड़े, भाई-भाई में झगड़े होंगे, एक आदमी का दूसरे आदमी पर से विश्वास उड़ जाएगा। उन्हें पता भी नहीं था कि यह सब अपने देश में एक दिन होगा। ये महान हस्तियाँ आज क्या यह सबकुछ अपनी आखों से देख पातीं?

अपने देश के इस झगड़े का फायदा बाहर की विदेशी ताकतें ले रही हैं। वह मजहबी झगड़े इस देश में कराकर अपना मतलब निकालना चाहती है। वे भारत को एक गुलाम देश बनाना चाहती हैं। लेकिन विदेशी ताकतों को क्या पता कि इस देश में सैकड़ों लाल ऐसे हैं जो अपने देश के लिए अपनी जान तक न्योछावर

कर सकते हैं।

उन विदेशी ताकतों को यह नहीं पता कि इस देश के लिए सैकड़ों जवान शहीद हुए हैं। भगतसिंग, राजगुरु, सुखदेव ने हँसते हुए “मेरा रंग दे बसंती चोला” गीत गाकर फँसी पर चढ़े और अपने देश के लिए शहीद हुए। नेताजी सुभाषचंद्र बोस ने “आज्ञाद हिंद सेना” स्थापित कर एक नारा लंगाया कि “तुम मुझे खून दो मैं तुम्हे आजादी दूँगा। महात्मा गांधी ने दांड़ी खून दो मैं तुम्हे आजादी दूँगा। महात्मा गांधी ने देश में नमक का सत्याग्रह किया। कई नेताओं ने अपने देश के लिए बहुत कुछ किया और अपने देश को ब्रिटिशों के चंगुल से निकाला। इन लोगों को ब्रिटिशों के कई जुल्म सहने पड़े, लेकिन इन जुल्मों से वे डरे नहीं। बल्कि उन्होंने डटकर मुकाबला किया। इन नेताओं के साहस के आगे ब्रिटिश साम्राज्य हार गया और उन्हें भारत देश को आगे ब्रिटिश साम्राज्य हार गया और उन्हें भारत देश को आगे ब्रिटिश साम्राज्य हार गया। अपना भारत आज्ञाद हुआ।

लेकिन आज पंजाब में एक हाहाकार मचा हुआ है। आज वहाँ आतंकवादी साम्राज्य हो गया है। आतंकवादी किसी एक गाड़ी पर आते हैं और कई लोगों को गोलियों का शिकार बनाकर चले जाते हैं, लेकिन ये आतंकवादी पुलिस की गिरफ्त में नहीं आते। आज जो वहाँ पर जिंदा है, कल के लिए माला जप रहे हैं। वहाँ पर शांति महँगी हो गयी है और मौत सस्ती।

आज विदेशी ताकत कश्मीर पर हमला कर रही है। वह भारत के टुकड़े करना चाहती है। भाई-भाई पर फूट डालना चाहती है। मजहबी झगड़े करना चाहती है। धर्म के नाम पर झगड़े करवाना चाहती है। वहाँ के लोगों से कश्मीर को अलग करना चाहती है। वहाँ के लोगों को डरा-धमकाकर उन्हें आतंकवादी बनाना चाहती है। इसी बजह से कई नौजवान इन जुल्मों का शिकार हो रहे हैं। न चाहते हुए भी आतंकवादी बन गये।

(३८)

लेकिन इस आतंक को मिटाने के लिए अब हमें लेना है। देश में शांति लानी है। यह शांति लाने के लिए हमें बहुतसी कुर्बानियाँ देनी पड़ेंगी। बहुत से जवान शहीद होंगे, कितनी सुहागने विधवा होंगी? कितनी माँ बेटे गोदियाँ सूनी होंगी, इसका तो किसी को ही नहीं। लेकिन हमारे देश में रामराज लाने के लिए बहुत सी कुर्बानियाँ तो देनी पड़ेंगी, तभी तो होगा हमारे देश में रामराज! मेरी सभी नौजवानों बिनती है कि वे अपने

देश के लिए कुछ करें। देशके अंदरूनी व बाहरी दुश्मनों की छुट्टी कर दें।

मैं उन शहीद जवानों को शत-शत प्रणाम करता हूँ, जिन्होंने अपने देश के लिए अपनी जानें तक निछावर कर दी। मुझे पूरी उमीद है कि उनकी कुर्बानियाँ इस देश में नया रंग लाएगी, नयी जिंदगी देंगी।

✿ ♀

लेबल

कानाडी एम. एम.
एम. ए. (द्वितीय वर्ष)

क्या सुनाऊँ महत्व लेबल का,
डुप्लीकेट माल पर लगा
रहता है लेबल सुपीरियर का।

लेबल की रंगीन जुल्फों में फँसकर
कल्युग का मानव बना गया है धनचक्कर,
समझाता था जो अपने आप को
बुध्दिमान इस धरती पर,
नाच रहा आज लेबल की उंगलियोंपर।

बाजार में बिकती है शराब देसी,
पर लगा रहता है लेबल उसपर विदेशी,
कपड़ों की दुकान में भी वह हाल है,
विदेशी ठप्पे पर देसी माल है।

कपड़ा हो चाहे शराब हो,
टी. व्ही. हो चाहे घड़ी हो,
घर हो चाहे चौपाल हो,
कुर्ता हो चाहे रूमाल हो,
सब बिक जाती है लेबर की बदोलत।

मनुष्य आज इंसान पर नहीं
लेबल पर करते हैं अधिक भरोसा
बार बार उन्हें देता है धोखा
इंसानियत के इन्हीं दाँव पेत्रोंमें
निकल गया है आगे बहुत लेबल।
देखना है आते लॉलिंग्समें
मिलता है इसको कौनसा मैडल।

(३९)

याद अगर आ जाए

सवाणे ए. बी.
टी. वाय. बी. ए.

याद अगर आ जाए मेरी तुम्हें तो
पल दो पल दिल को बहलाने।

गर दिल की धड़कन सुनी कभी तो
थामकर जिगर बैठना किसी राहपर,
यूँही बहारोंको तकते रहना,
मेरा नाम लिखकर मिटाना फूल पर।

आईना कभी सामने अपने रखकर,
अपनी अदाओं देखते रहना।

कभी - कभी खुली जुल्फ़े गिराकर,
खुद को यादोंकी जंजीर में बाँधना।

कभी दुपट्टे को मूँह में दबाकर,
वेस्ट्रीसे कभी मेरी राह देखना।
याद अगर आ जाए मेरी

- ✿ If boys and girls do not learn discipline in their school days, money and time spent on their education is a natural loss.
- ✿ Let every young man and woman be worried by my example that good handwriting is a necessary part of education.

- Mahatma Gandhi – on Education

- ✿ The teacher who is attempting to teach without inspiring the pupil with a desire to learn is hammering a cold iron.
- ✿ If ever I am a teacher, it will be to learn more than to teach.

- Mahatma Gandhi – on Teachers

EDUCATION AND STUDENTS

Miss Kadam Mangal S.
M.A. English

or a labourer."

Students should have fellowship with some great teachers. Such a fellowship will draw out the student's personality. The bond between the teacher and the students must be a closer bond of mind and heart instead of books. The teacher must be a man of mind and heart instead of books. The teacher must be a man of moral power and spiritual intuitions in order to be able to help the students to evolve higher by disciplining their powers. Unfortunately, our education, today, is not a unifying force. Students today are apish imitations of Western culture; they pass examinations by memorizing. As Sadhu Vaswani said; "A man may pass university examinations, yet be an 'ass'. "He may read a thousand books, yet no better than a 'boor'. "He may accumulate information, yet be a sectarian, a creedalist, a communalist, a narrow nationalist."

"Tamaso ma jyotir Gamaya"- "From darkness lead me to light". This is what education means.

Education must be related to life and not remain a mere academic pursuit. It must be inspired by our idea of life. Today's need is to educate the girls and to see that their education leads them towards light and brightness. Education, truly, should teach us that schools and colleges are not merely places of preparation for examinations, they should be the centres of light that gives us understanding, centres of love that illuminate the heart, centres of life that would satisfy the great need for peace of our broken world.

Students in our schools and colleges may show brilliant results at examinations; but they enter life with a view to acquiring a position, a status, and money and above all for securing personal applause. Though this may be necessary it is not the essence of education. Modern education is largely, ego-centric but it is spiritually and socially useless and strikingly inadequate. We must teach the students to rise to love the spirit, the God, and the Universe. We must teach the students to respect human labour and its worth for the nation. But, we are turned into slaves sweating to earn our livelihood. As Aristotle said, "No man can practise virtue who is living the life of a mechanician."

Schools and colleges must not be prisons and students must not be made to feel as prisoners. Not fear, but fellowship, must be the motto for every school and college. Teacher must follow the method of suggestion; he must tell his pupils, "go to Nature, learn from life." The myth of students' belief that education is a means to a job must be exploded. Education must lead us out of darkness into light. Goethe's

last words, "light! more light!" are significant.

Today's students neglect our ancient culture. How many of our country's graduates know the songs and stories of ancient India? How many realise the beauty of their national culture? Perhaps very few, for our syllabi do not have any space left for our culture. We need the education that would enable us to enter into the rich spiritual heritage of our race. The modern age is dominated by machinery and materialism; yet this world

may be saved by spiritualism, a life lived in the spirit of friendship and love. Kabir spoke the essential truth when he said:

"The jewel is lost in the mud;
Some look for it in the East,
And some in the West;
Some in the stones, But Kabir- a
servant at Thy Door, --
Has wrapped it with care
In a corner of the mantle
Of his heart!"

CRIME AGAINST HUMANITY

Miss Jadhavrao Deeparaje R.
T.Y.B.A. (English).

Ceaseless bombardment, total destruction,
Brutality and inhumanity incarnate,
Fighting benumbed the senses;
There, they lie buried;
O ! there Death so sad and hurried.
The sleepless nights and restless days,
Caused by mind so foul and a life
In an agonizing haze;
What craze, what sorrow bade
This destruction man-engineered?
Behold their bodies sprawled athwart;
It evokes no thought, pity or sorrow
Where man had lived and died;
A terrible crime committed against humanity.
Though it be lean,
Time will never forgive it,
Even if it be garbed in silky dream.

(४२)

SMOKING - A HAZARD TO LIFE

Miss Dhimal
T.Y.B.A. (English)

Through this article I make a fervent appeal to those of the smoking men and women from the age groups of ten to eighty who through this have undertaken on their own, a pilgrimage to the kingdom of Death!

On every cigarette is inscribed in indistinct though letters (!) the warning as per the statute, "smoking is injurious to health." I wonder how many of the saner people who are smokers ever pay any attention to this warning. We are now on the threshold of the 21st century and the word is full of various fashions, of which smoking of all kinds has become an easy fashion contracte without much practice. To-day, in city colleges and even in rural towns boys and girls have taken to smoking their special brands with their special characteristic styles. What a way to make a mark on the public!

In fact, smoking means mocking at one's health and life which are earned and preserved at all costs throughout our lives. Cigarette is just a holl of tobacco with "a flame at one end and a fool at the other." Cigarette is not only a roll of tobacco but more a roll of charas, ganja, heroin and opium with a flame at one end death at the other. A cigarette is an invitation to many kinds of serious ailments.. This evil started many centuries

ago in China, and India as bidis which was believed to release the tension of the workers after ointinuous hours of working. What a foolish way to connect mental tension with bidis or cigarettes. It is now-a-days a fashion of the elite to say that smoking and drinking offer enouh scope for thinking and are an inseparable companions of thinkers and artists. I wonder, sometimes, that man's foolishness has no limits. An aritst or a scientist creates his masterpiece in a situation of complete unconsciousness in which his physical activities are momentarily suspended and his mind and soul and intellect are attuned to one another to effect a beauty. To say that smoking helps a scientist or an artist is to say the most incredible thing in the world.

Among the educated or un-educated young and old men and women this evil habit is rampant. About 70% percent of people ina population can be said to be indulging in one kind or the other of such life-taking habits. A non-smoker in a company of smokers is look down upon, he is mocked at, and his intellect is questioned and his very fertility of brainis not granted. Smoking during a few days of examinations, it is believed by many young men and women helps concentration and even recollection. I

(४३)

cannot think of any scientific, or psychological reasoning to justify this blatant lie. To me, smoking is a hallucinating roll of death. It numbs the senses, makes the heart palpitate more **fast, the appetite bad** and effects several other co-ordinating causes contributing to the surest way to die. The government's nelson's eye attitude towards this vice can be read in the enormous amount of tax

this nets in. The smokers must be having an argument ready onhand; we are not to blame for our vice; since we are all children of Adam and Eve who could not avoid their temptation of tasting the Forbidden Fruit, how could we. This is no argument. We must wake up and stop the rot for sooner or later the cancerous death will consume all smokers.

problems. Notwithstanding America's attitude towards the Gulf Crisis, Kuwait was not yet free. Diplomatic efforts began to yield not results. The U.N.O. which applied economic embargo on Iraq, but, this too failed to dislodge Saddam. Mr. Kasser Arafat as well as King Hussein of Jordan while wholeheartedly supporting Saddam tried their best to avert a head-on collision with America. Both of them adopted the stance of neutrality, neither condemning America's intervention.

Finally, America entered the war supported by 28 other countries, including the major powers except Russia and after January 15, 1991 deadline American aerial attack with as many as 5000 sorties troubled the economy and civilian life of Iraq. Israel was also attacked by Saddam but thanks to their unusual restraint in not retaliating, America could bring Saddam down on his knees.

Now, to turn to some of the major effects of the war on India. First, India had to spend a lot of money in evacuating Indian nationals stranded in Kuwait and in Jordan. Second, the /gulf war has necessitated a long-term policy of protecting the territorial integrity of tiny Kuwait or oil-rich sheikdom of Saudi Arabia. The logic behind American intervention in the Gulf, to my mind, was prompted by its imperialistic ambitions to strengthen its power in West Asia. In this masterly stroke, America has stolen a march over its rival superpower, Russia, who are engaged in solving their domestic

been sold and stacking of these unsold surplus is a big blow to the traders. Fourth, the lack of regular supply of oil from the Gulf and the increase in the price of oil due to the war, has eaten a big loaf of Indian exchequer. Add to these troubles the unstable Indian political scenario today. With no full budget having been presented in the Parliament the future economy of our country is in the doldrums. The politicians being now busy in their elections the country is at the mercy of the gods. Future oil supplies to our country are also denied because of the Iraqi retreating army burning many oil-wells which are burning even today and would require another three years to stop the fire. Moreover, new oil-wells have to be struck. Most important of all, the total failure of Indian foreign policy during the Gulf war has totally alienated India from the super powers as well as the Kuwaiti and Saudi governments. Indian nationals and Indian contracts are still to be honoured.

In the final analysis, though India did not participate in the war the effect of it has been enormous which will require another decade at least to return to normalcy. I am strongly inclined to harbour the feeling that India has been made to suffer due to the foolishness of two men - Saddam Hussein and George Bush.

THE GULF - WAR AND INDIA

Mr. Jagtap Ranjeet F.
S.Y.B.A. (Defence).

It was twilight in Kuwait. People slept as usual. But, on this day unusually, instead of some religious songs, at this hour, from the mosques, they heard the rumblings of the Iraqi tanks. Before they knew what happened, they had lost their freedom.

On August 2, 1990, Iraq attacked Kuwait and made it its 19th state. The army of Kuwait as well as the civilians tried to repel the invasion, but as their counter attack was negligible as compared to that of Iraq, they had to give up. Many leaders, of different countries, urged Iraq to pull out their forces, but their appeals fell on the deaf ears of Saddam Hussein.

America took this chance and landed its army in Saudi Arabia. It also sent its marines to the Gulf. Great Britain followed

suit. America justified its landing in the Gulf as a necessity dictated by its duty to protect Saudi Arabia and to free Kuwait.

What do you think? Do you believe this canard of the American President? I personally, think that the U.S. -the most powerful power-hijacker in the world.....will not think of wasting its men and money in tampering with the problems of other nations, for the sake of protecting the territorial integrity of tiny Kuwait or oil-rich sheikdom of Saudi Arabia. The logic behind American intervention in the Gulf, to my mind, was prompted by its imperialistic ambitions to strengthen its power in West Asia. In this masterly stroke, America has stolen a march over its rival superpower, Russia,

A THING OF BEAUTY IS A JOY FOR EVER

Miss Misal M.S
S.Y.B.A. (English)

In the poem Endymion, we have the following lines of Keats :

"A thing of Beauty is a joy for ever;
Its loveliness increases; it will never
Pass into nothingness."

The meaning here is quite clear. a beautiful object is an everlasting source of pleasure. The appeal of beauty is eternal. Beauty is ever new, eternally fresh. It can never grow stale.

Not only that, every time we look at beauty, it appears more beautiful and gives us greater joy. Great minds think alike. The great Sanskrit poet, Kalidas had the same view of beauty as Keats. According to him, beauty assumes newer and newer forms in the eyes of the beholder and thus, gives him more and more pleasure.

Beauty is infinitely various. We have beautiful sights and sounds, beautiful thoughts, speeches and actions, beautiful creations and so on. And beauty is eternally delightful. Keats has also said that beauty is not just physical or sensual. It has a spiritual element in itself. In his 'Ode on a Grecian Urn,' we have the following lines : "Beauty is truth, beauty, -- that is all Ye know on earth, and all ye need to know."

Thus, the effect of beauty on us is spiritual, too. Beauty not only pleases us but also elevates us mentally, morally and spiritually. True beauty lifts us out of the slime of this earth and makes us soar to the heights of sublimity of heaven.

The world's peerless treasures of literature, music, painting, sculpture and architecture will never become dull and wearisome. They will go on haunting the minds of men and touching them more and more. What Shakespeare said of Cleopatra can be said of works of beauty :

"Age cannot wither her,
Nor custom stale her infinite variety."

Shall we ever get tired of the plays of Shakespeare and Kalidas, the paintings of Leonardo da Vinci, the sculpture of Odin, the symphonies of Beethoven, the marble music of the Taj Mahal ? Will a sunrise, a sunset, a moonrise, a snowy peak, a glassy lake, a foaming waterfall, a blooming rose, a fluttering butterfly, a sleeping beauty ever cease to fill us with raptures of delight? Never, never. *A thing of beauty is a joy for ever*

AN INDIAN POLITICIAN

Mr. Nadgowda R.V.
M.A. (English).

He is a vulture inhabiting the vast land
Wandering and scooping from one clime to another
Happy in his fool's paradise, regardless of his voter's wails
Demanding attention to his pretensions,
Showing a blind eye and a deaf ear to the needs of us all;
His is a quinquennial visit to his people
With promises galore and action none.
He is a ruler of people's dream-country.
Preaches off and on, prescribes rules for the common man,
Himself has no rules,
For how can the ruler follow rules! Truly said.
He enters the constituency to the chant of his name
Parades the streets like a hero,
Promising the sun, the moon, the sky,
Should he be elected.
But, so short a memory has he
That elections over, he has work to do
That people slip out of his memory;
Only conferences, inaugurations, foreign trips,
Crocodile tears at communal massacres,
Lip service at mutual killings,
And words of patriotic fervour
Calling for people's sacrifices
To fill his and his relatives's pockets
Can he give us.

Our schools must be places of work, experimentation and discovery.
Not of passive absorption imparted at second hand.
The best of all the knowledge must be the building of character.

- Mahatma Gandhi - on Education

अहवाल

जिमखाना विभाग वरिष्ठ महाविद्यालय

(१) आयोजित क्रीडा स्पर्धा
१९९०-९१ या वर्षात खालील स्पर्धाचे आयोजन करण्यात आले.

- १) आंतरमहाविद्यालयीन बॅडमिंटन (मुले/मुली) स्पर्धा
- २) आंतरमहाविद्यालयीन, आंतरविभागीय, पश्चिम विभाग, आंतरविद्यापीठ व अखिल भारतीय आंतरविद्यापीठ कबड्डी (महिला) क्रीडा स्पर्धा
- ३) पुणे जिल्हा आंतरमहाविद्यालयीन स्पर्धामधील महाविद्यालयाचे विजयी संघ
- १) कबड्डी (मुली) विजयी
- २) बॅडमिंटन (मुली) विजयी
- ३) व्हॉलीबॉल (मुली) विजयी
- ४) बास्केटबॉल (मुली) उपविजयी
- ५) कबड्डी (मुले) उपविजयी
- ६) बॅडमिंटन (मुले) उपविजयी
- ७) मल्लखांब उपविजयी
- ८) खो-खो (मुले) उपविजयी
- ९) शरीरसौष्ठव ६५ किलो प्रथम क्रमांक
- १०) शरीरसौष्ठव ७० किलो प्रथम क्रमांक
- ११) कुस्ती ६८ किलो विजयी
- १२) कुस्ती ९० किलो विजयी

२) पुणे जिल्हा क्रीडा विभागाकडून महाविद्यालयाचे निवड झालेले खेळाढू

- १) कुस्ती
- २) शरीरसौष्ठव
- ३) बॅडमिंटन (मुले)
- ४) बॅडमिंटन (मुली)

- ५) कबड्डी (मुले)
- ६) कबड्डी (मुली)
- ७) बुधिवळ
- ८) बास्केट बॉल (मुली)
- ९) व्हॉलीबॉल (मुले)
- १०) व्हॉलीबॉल (मुली)
- ११) खो-खो (मुली)
- १२) खो-खो (मुले)
- १३) हॅण्डबॉल (मुले)
- १४) मैदानी स्पर्धा (मुले)
- १५) मैदानी स्पर्धा (मुली)

३) अखिल भारतीय आंतर विद्यापीठ स्पर्धासाठी पुणे विद्यापीठातर्फे महाविद्यालयाचे निवडलेले खेळाढू

- १) कु. आनंदी गुजर कबड्डी
- २) कु. सुनिता जाधव कबड्डी
- ३) कु. मंजुषा खोचरे कबड्डी
- ४) कु. शर्मिला कुलकर्णी खो-खो

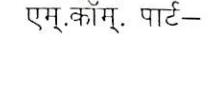
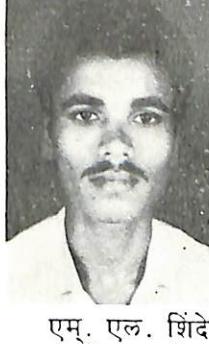
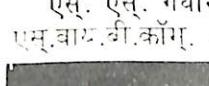
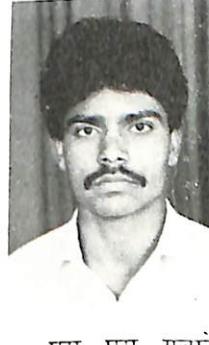
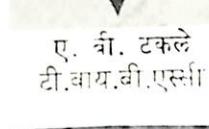
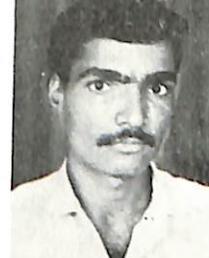
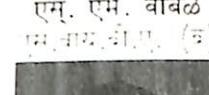
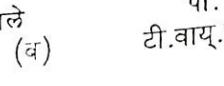
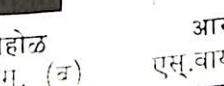
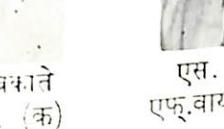
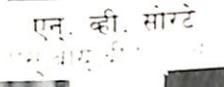
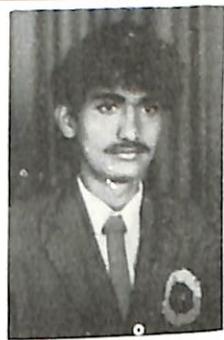
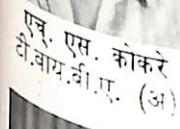
४) विशेष अभिनंदन

- १) कु. आनंदी गुजर— पुणे जिल्हा विभागाची (कबड्डी) संघनायिका
- २) कु. संगीता भोसले— पुणे जिल्हा व्हॉलीबॉल संघाची संघनायिका म्हणून निवड
- ३) कु. दिपाली कदम— पुणे जिल्हा बॅडमिंटन संघाची संघनायिका म्हणून निवड
- ४) श्री. तानाजी गावडे— पुणे जिल्हा संघाचा संघनायक म्हणून निवड
- ५) श्री. साळवे एस. ए.— पुणे जिल्हा खो-खो संघाचा संघनायक म्हणून निवड
- ६) श्री. मनोज व्होरा— पुणे जिल्हा बॅडमिंटन संघाचा संघनायक म्हणून निवड

प्रमुख - प्रा. संभाजी वरील
वी.वाय.वी.कॉम्. (अ)

(४८)

वर्ग प्रतिनिधि

एम. एम. वाबळे
वी.वाय.वी.ए. (अ)

एस. डी. तुमकर
एफ.वाय.वी.एस्ती (अ)

ए. वी. टकले
टी.वाय.वी.एस्ती

आर. एग. ताठे
एस.वाय.वी.कॉम्. (अ)

एस. एस. गवारे
एस.वाय.वी.कॉम्. (अ)

पी. एस. मोरे
टी.वाय.वी.कॉम्. (क)

एम. एल. शिंदे
एम.कॉम्. पार्ट-१

क्रीडांगणावर

एम. पी. टाक्रे
(ICSR)

कु. शर्मिला कुलकर्णी
विद्यापीठ खो-खो

कु. सुनिता जाधव
विद्यापीठ कवडी

कु. एस. टिकोळे
प्रतिनिधि-इंडियन गेम्स
विभागीय खो-खो

कु. मीना सोनगावकर
(ICSR), विभागीय बालकटबॉल

कु. भावती पाटेल
विद्यापीठ खो-खो

कु. नंदिता पाटिल
विद्यापीठ कवडी
वर्ग प्रतिनिधि, एफ. वाय. बी. ए. (की)

एन. एन. भट्रे
प्रतिनिधि - मायत्रज गेम्स

विभागीय क्रीडास्पर्धासाठी निवड झालेले खेळाडू

कु. निर्मला वोद्रे
विद्यापीठ कवडी

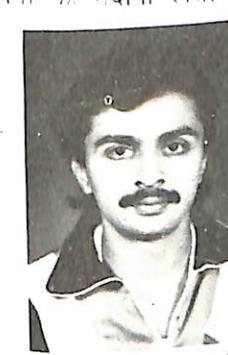
कु. अश्विनी साने
विद्यापीठ कवडी

कु. वैशाली देवकाते
विद्यापीठ कवडी

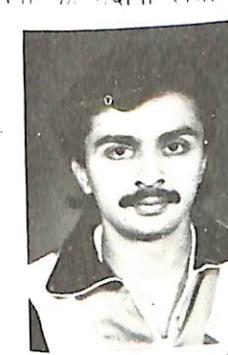

कु. दिपाली कदम
विद्यापीठ बालकटबॉल

कु. वैशाली बेलपत्रे
विद्यापीठ वैदानी संघर्ष (की)

एम. एम. खोया
विद्यापीठ

ए. एम. अनासुपुरे
विद्यापीठ

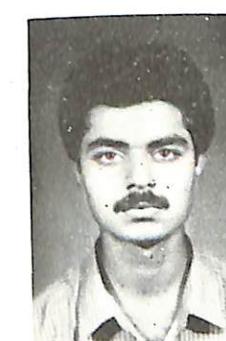
कु. संगीता भोसले
विद्यापीठ कवडी

कु. राधी गुजर
विद्यापीठ बालकटबॉल

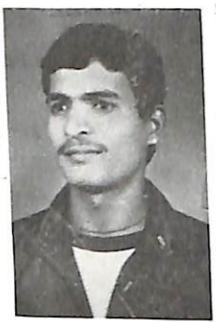

आर. जी. शितोळे
विद्यापीठ

डी. एम. तावरे
विद्यापीठ

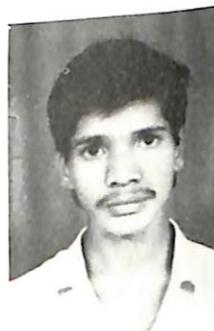
विभागीय क्रीड़ास्पर्धासाठी निवड झालेले खेळाडू

टी. जी. गायकवाड
क्रीड़ास्पर्धा

श्री. एच. धोमाने
मल्लखांव

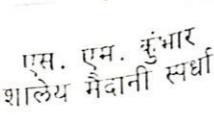
एग. जे. वॉइडे
नो-गो

आर. एस. शेंदे
हॅण्डबॉल व मैदानी संघ

एस. जे. भोसले
क्वॉलीबॉल

एस. एम. कुंभार
शालेय मैदानी संघ

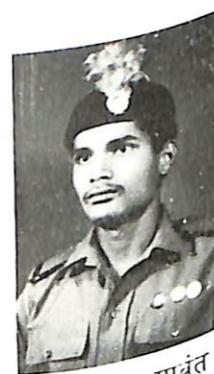
डी. पी. वाघमोडे
सिनीयर अन्डर ऑफिसर
प्रशिक्षण गिरिजा - औध

एन. ए. मुल्या
ज्युनियर अन्डर
ऑफिसर

ठा. आर. थोराट
ज्युनियर अन्डर
ऑफिसर

टी. एन. साईकर
ज्युनियर अन्डर
ऑफिसर

जे. के. समते
सार्जट, औध कॉम्प्यूटर्स
नेमबाजीत सुवर्णपदक

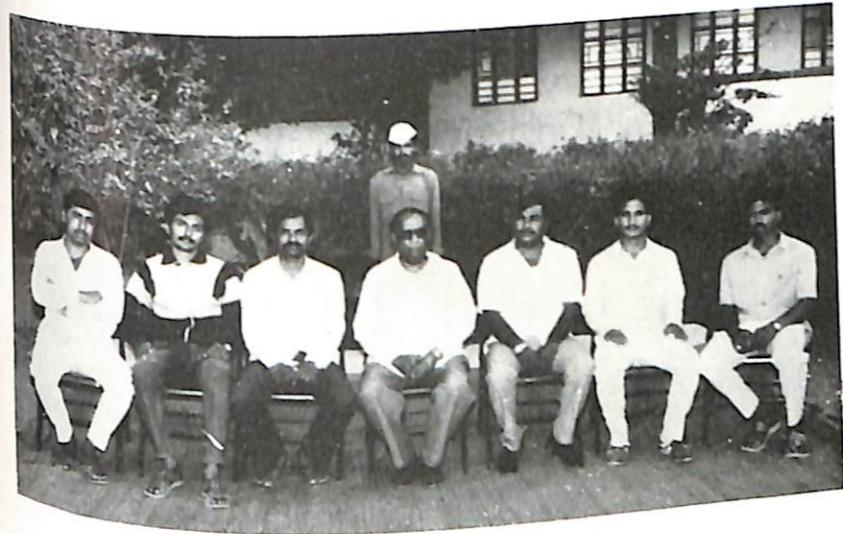

पू. के. बाकारे
आर. डी. परेंड
(दिल्ली) सहभाग

आर. एफ. जगताप
कंपनी क्वार्टर मास्टर

आंतरमहाविद्यालयीन क्रीड़ास्पर्धा

शरीर सौष्ठव (मुले)
विजयी संघ

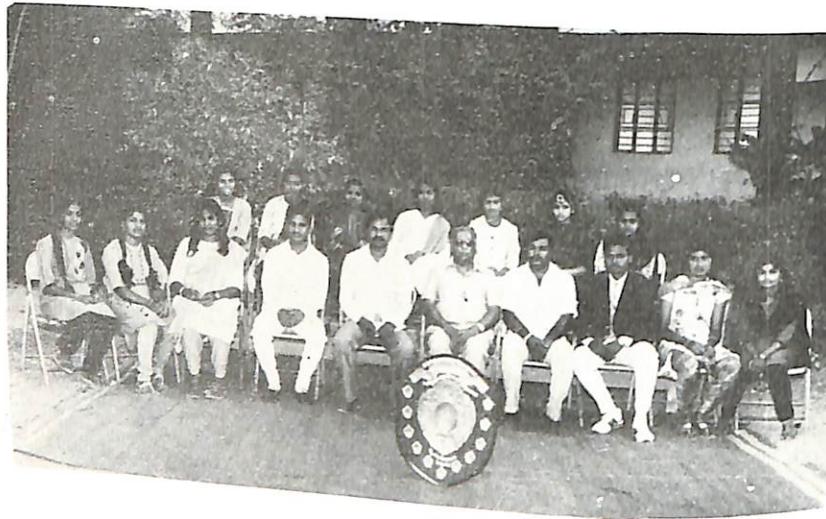
क्वॉलीबॉल (मुली)
विजयी संघ

बडमिंटन (मुली)
विजयी संघ

आंतरमहाविद्यालयीन क्रीडास्पर्धा

कबड्डी (मुले)
विजयी संघ

आंतरमहाविद्यालयीन क्रीडास्पर्धा

कबड्डी (मुले)
उपविजयी संघ

बास्केटबॉल (मुली)
उपविजयी संघ

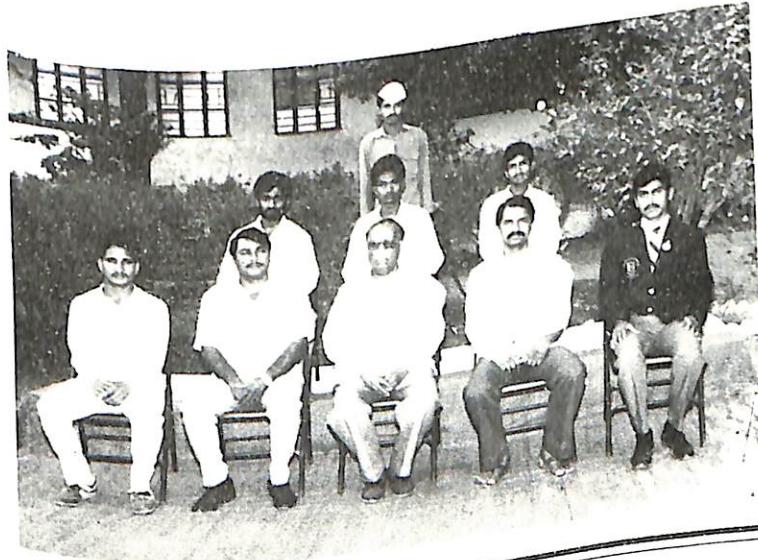
बैडमिन्टन (मुले)
उपविजयी संघ

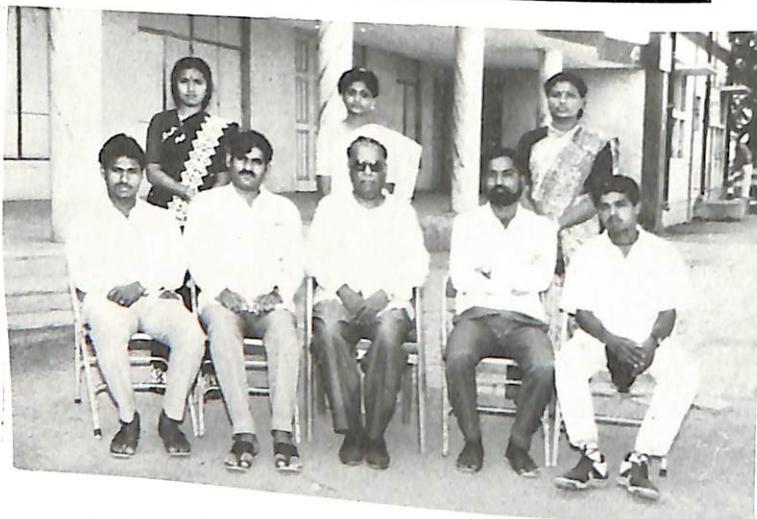
बै-बो (मुले)
उपविजयी संघ

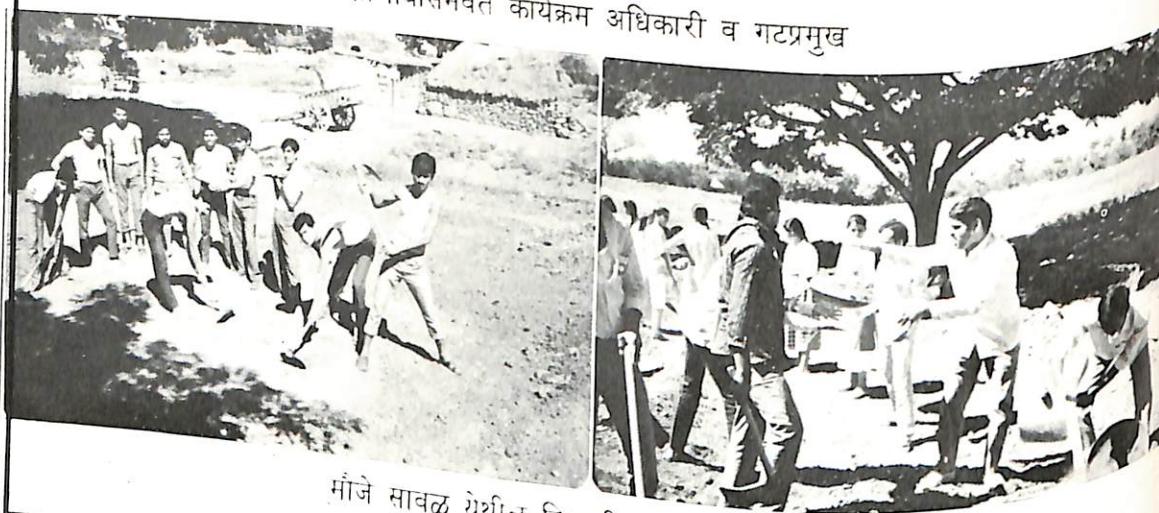
मल्लखांब (मुले)
उपविजयी संघ

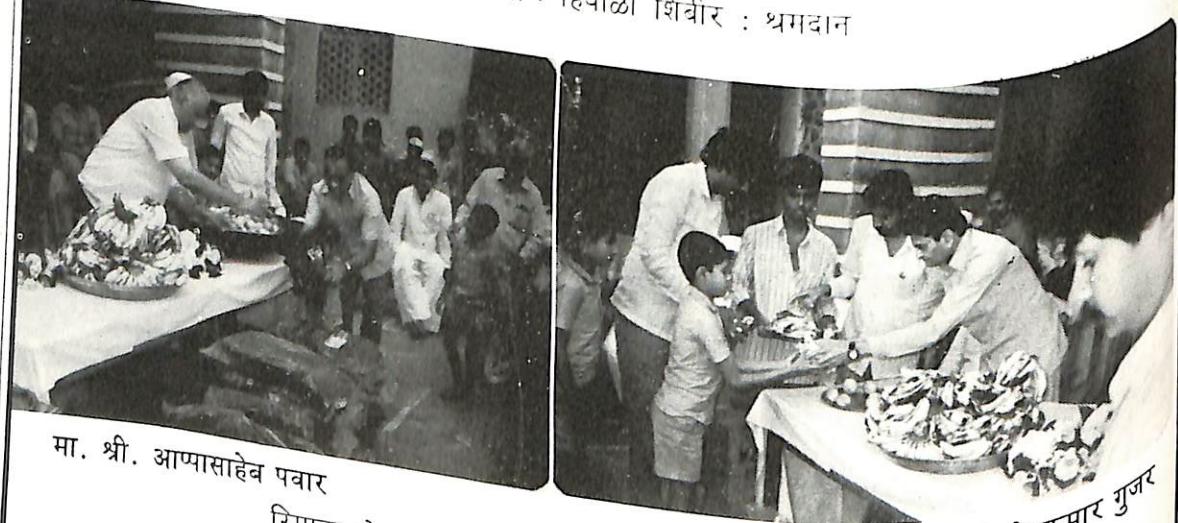
राष्ट्रीय सेवा योजना

मा. प्राचार्यसमवेत कार्यक्रम अधिकारी व गटप्रमुख

मौजे सावळ येथील हिवाळी शिवीर : श्रमदान

मा. श्री. आप्पासाहेब पवार

रिमांड होम मधील विद्यार्थ्यांना खाऊ, वह्या, पुस्तके वाटप

मा. श्री. विनोदकुमार गुरु

जिमखाना विभाग कनिष्ठ महाविद्यालय

- (१) आयोजित क्रीडा स्पर्धा
- (२) पावसाळी सत्रातील आंतरशालेय नगरपालिका पातळीवरील क्रीडा स्पर्धा
- (३) गट पातळीवरील खो-खो, कबड्डी, फूटबॉल व टेबलटेनिस क्रीडा स्पर्धा
- (४) आंतरशालेय क्रीडा स्पर्धातील महाविद्यालयाचे विजेते
- (५) पावसाळी स्पर्धा –
- (६) खो-खो (मुली) – प्रथम क्रमांक
- (७) फूटबॉल (मुले) – द्वितीय क्रमांक
- (८) हिवाळी स्पर्धा –
- (९) व्हालीबॉल (मुले) – प्रथम क्रमांक
- (१०) आंतरशालेय जिल्हा क्रीडा स्पर्धात महाविद्यालयाचे विजेते खेळाडू
- (११) श्री. जाधव पी. एन. – थाळीफेक मध्ये द्वितीय वर्षीतमध्ये द्वितीय
- (१२) कु. वैशाली वेलपत्रे – लांब उडी-प्रथम क्रमांक,
- (१३) मि. धावणे - द्वितीय क्रमांक
- (१४) विभागीय आंतरशालेय क्रीडा स्पर्धेत महाविद्यालयाचे विजेते खेळाडू
- (१५) कु. वैशाली वेलपत्रे – लांब उडी- प्रथम, कोल्हापूर वेलील आंतरविभागीय स्पर्धेसाठी निवड
- (१६) विशेष उल्लेखनीय हिवाळी सत्रातील मैदानी स्पर्धाची चॅम्पियनशिप महाविद्यालयाला प्राप्त झाली.

प्रमुख – प्रा. एस. बी. इंगवले

राष्ट्रीय सेवा योजना

उद्घाटन समारंभ –

१० ऑगस्ट, १९९० रोजी खादी ग्रामोद्योग मंडळाचे सदस्य मा. सुनील पोटे यांच्या उपस्थितीत व मा. जवाहरशेठ वाघोलीकर यांच्या हस्ते झाला.

रक्षावंधनाचा कार्यक्रम –

दि. १०/८/१९९० रोजी रिमांड होममधील मुलांना राख्या बांधून मिठाईचे वाटप केले. महिलाश्रमातील महिलांचा सहभाग या कार्यक्रमात होता.

स्वातंत्र्य दिन सोहळा –

१५ ऑगस्ट १९९० रोजी झेंडावंदन कार्यक्रम पार पाडून वृक्षारोपणांचा कार्यक्रम राबवला.

आंतरराष्ट्रीय साक्षरता हिंदी –

दिनांक ८ सप्टेंबर १९९० रोजी महाविद्यालय ते माळेगाव अशी १० कि. मी. ची सायकल दिंडी आयोजित करण्यांत आली. दिंडीमध्ये साक्षरता प्रचार व इतर घोषणाफलकाद्वारे जनजागृती करण्यात आली. एन. एस. एस. मुलांनी माळेगावमधून प्रभात फेरी आयोजित केली.

एक दिवशीय शिविरे –

दिनांक २३ सप्टेंबर १९९० रोजी मौजे जैनकवाडी व सावळ येथे एक दिवशीय शिविरांचे आयोजन केले, त्यात श्रमदान, वृक्षारोपण, ग्रामसफाई, सामाजिक, आर्थिक पाहणी करण्यात आली.

प्रौढ शिक्षण संघटक शिविर –

दिनांक २४/९/१९९० रोजी प्रौढ शिक्षण संघटकांचे प्रशिक्षण शिविर आयोजित केले. कार्यक्रमाचे उद्घाटन अड. वाय. एस. कानिटकर यांचे हस्ते व अड. प्रा. दामोदर सदाशिव कानिटकर यांच्या अध्यक्षतेखाली संपन्न झाले. प्रा. व्ही. आर. कुलकर्णी, सचिव, विद्यार्थी कल्याण, पुणे विद्यापीठ हे उपस्थित होते.

राष्ट्रीय एकात्मता सप्ताहानिमित्त सायकल दिंडी व शेतकरी मेलावा -

दिनांक २३/११/१९९० रोजी मौजे सावळ येथे आंतरराष्ट्रीय एकात्मता सप्ताहानिमित्त बारामती ते सावळ सायकल दिंडी आयोजित करण्यात आली. मा. पदम्श्री आण्णासाहेब हजारे यांच्या उपस्थितीत शेतकरी मेलावा आयोजित केला होता. मा. आण्णासाहेब हजारे यांनी उपस्थिताना मार्गदर्शन करून राष्ट्रीय एकात्मतेची शपथ दिली.

अंधश्रव्धा निर्मूलन सनद मागणी मेलावा -
दिनांक २ डिसेंबर १९९० रोजी मोरोपंत सभागृह, बारामती येथे अंधश्रव्धा निर्मूलन सनद मागणी मेलाव्यात सहभाग.

राष्ट्रीय एकात्मता प्रभात फेरी व दौड -
मा. मुख्यमंत्री शरद पवार यांच्या ५० व्या वाढदिवसानिमित्त राष्ट्रीय सेवा योजनेतील मुलांनी राष्ट्रीय एकात्मता दौडीमध्ये सहभाग घेतला. शहरातून आयोजित केलेल्या एकात्मता फेरीत सहभाग घेतला. रिमांड होममधील मुलांना मिठाई, पाटी, पुस्तके व व्हाया वाटप करण्यात आले.

रक्तदान शिविर -
दिनांक २६ जानेवारी १९९१ रोजी १००१ बाटल्यांचे रक्तदान केले. डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर जन्मशताब्दी व म. फुले स्मृतिशताब्दी वर्षाच्या निमित्ताने राष्ट्रीय सेवा योजना विभागाचे रक्तदान शिविर आयोजित केले.

वृक्षारोपण, साफसफाई, श्रमदान इ. -
महाविद्यालय परिसरात नियमित कार्यक्रमांतर्गत वृक्षारोपण, साफसफाई व श्रमदानाचे कार्यक्रम आयोजित केले. त्यामधून महाविद्यालयाचा परिसर स्वच्छ राहण्यास मदत झाली. महाविद्यालय परिसरात निलगिरी, शिस व रेनट्रीज चे वृक्षारोपण करण्यात आले.
उद्याननिर्मिती प्रकल्प -
मौजे सावळ येथे मराठी शाळेस उद्यान निर्मितीसाठी

लागणारी आवश्यक जागा तयार करून दिली.

कार्यक्रम अधिकारी -

प्रा. आर. के. खाडे, प्रा. के. एस. ढमाळ

गट प्रमुख -

- १) श्री. अशोक वाघमोडे
- २) श्री. यशपाल भोसले
- ३) श्री. उमेश सुभेदार
- ४) कु. सुचेता भापकर
- ५) कु. सुनीता गायकवाड
- ६) कु. कल्पना शितोळे

प्रमुख - प्रा. आर. के. खाडे, प्रा. के. एस. ढमाळ

कविवर्य मोरोपंत वाद आणि वक्तृत्व स्पर्धा

आयोजन कालावधी -

दि. ५ आणि ६ ऑक्टोबर १९९०

सहभाग -

वाद स्पर्धेत १८ महाविद्यालयाचे ३६ विद्यार्थी.

वक्तृत्व स्पर्धेत ३३ विद्यार्थी

उस्फूर्त स्पर्धेत १५ विद्यार्थी

वाद स्पर्धेचा विषय -

राष्ट्रीय आघाडीचे सरकार भारताचे केंद्रीय शासन समर्थपणे चालवू शकेल का?

वक्तृत्व स्पर्धेचे विषय -

- १) मोरोपंतांचे विराट पर्व
- २) मोरोपंती काव्यावरील आक्षेप आणि त्यांचे निरसन
- ३) डॉ. बाबासाहेब अंबेडकरांचे भारतीय राज्यघटनेतील योगदान
- ४) सत्यशोधक समाज व महात्मा जोतिबा फुले
- ५) दहशतवाद : आंतरराष्ट्रीय समस्या

१) एक तरी ओवी अनुभवावी . . .

२) प्रसंग लहान विनोद महान
परितोषिके -

१) कु. गौरी गोविंद गारुळे, शारदाबाई पवार बी. एड.
महाविद्यालय, माळेगाव, जि. पुणे वक्तृत्व (प्रथम
परितोषिक फिरती ढाळ)

२) कु. मनिषा येडुरकर व कु. संगीता आठवले,
(नितामणराव व्यापार महाविद्यालय, सांगली
वदविवाद स्पर्धा, फिरती ढाळ)

वक्तृत्व समारंभ -

गर परिषद
मुख पाहुणे - मा. सुभाषराव ढोले, उपाध्यक्ष, बारामती

मायाधीश
मपारोप आणि पारितोषिक वितरण समारंभ -

परिषद
परितोषिक - मा. विनोदकुमार गुजर, बारामती, नगर

विकास प्रतिष्ठान, बारामती

कार्याधिक्ष - प्रा. डॉ. एस. बी. खरोसेकर

राष्ट्रीय छात्र सेना

येत संख्या १६०
कार्यक्रम

१) स्वातंत्र्यदिन व

प्रजासत्ताकदिन

मानवंदना

वृक्षारोपण

रक्तदान शिविर

वार्षिक फायरिंग

स्थळ

महाविद्यालय

क्रीडांगण

२६/१/९१

८/८/९०

३०/११/९०

२६/१/९१

३१/११/९०

गुरवा फायरिंग

२८/११/९०

२) छात्र सैनिकांचा विशेष सहभाग

श्री. दत्तात्रेय वाघमोडे (सिनियर अंडर ऑफिसर)
वार्षिक प्रशिक्षण २६/११/९०

शिविर औंध, पुणे ते
कॅम्प सिनियर ५/१२/९०

वेस्ट फायरिंग ३/१२/९०

गोल्ड मेडल
२६ जानेवारी १९९१ च्या

प्रजासत्ताक दिनाच्या
संचलनामध्ये मल्लखांब

खेळात सहभाग
प्री. आर. डी. २५ ऑक्टो. ते
कॅम्प ३ आणि १० नोव्हे. ९०

४ दिवी
श्री. युवराज खलाटे, पी. आर. डी. १७ डिसें. ते
कॅम्प ५ व ६ ३१ डिसें. ९०

सार्जंट एन. डी. ए. विंग,
आर. डी. २ जाने. ते
कॅम्प-७ दिल्ली ३० जाने. ९१

प्रजासत्ताक दिनी बारामती नगरपरिषदेच्या आंबेडकर

स्टेडियमवर आयोजित उत्कृष्ट संचलनास प्रथम क्रमांकाचे

बळिस.

“बी” आणि “सी” सर्टिफिकेट परीक्षेत अनुक्रमे २०

आणि २ छात्र उत्तीर्ण

प्रमुख - लेफ्टनंट एम. व्ही. गोडस

सांस्कृतिक विभाग

आयोजित कार्यक्रम

१) बाल कवी शंबक बापूजी ठोमरे यांच्या जन्मशताब्दी

निमित्त त्यांच्या काव्य वाचनाचा कार्यक्रमात ३०

विद्यार्थ्यांचे काव्यवाचन.

२) डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर जन्मशताब्दी व महात्मा जोतिबा फुले निर्वाण शताब्दी वर्षानिमित्ताने निबंध व

वक्तुत्व स्पर्धाचे आयोजन.

३) दि. १२/१/९१ रोजी स्वामी विवेकानंद जयंती निमित्ताने त्यांचे जीवन व विचार या विषयावर प्रा. डॉ. खरोसेकर व श्री. डी. डी. खल्दकर यांचे व्याख्यान.

४) ज्ञानेश्वरी सप्तशताब्दी निमित्ताने १९/२/१९९१ रोजी ह. भ. प. कोकाटे महाराजाचे संत श्री. ज्ञानेश्वर महाराजांच्यावर व्याख्यान.

५) दि. ११/२/९१ ते १६/२/९१ दरम्यान पुणे विद्यापीठातर्फे महाविद्यालयात नाट्य प्रशिक्षण शिविराचे आयोजन.

६) दि. २२/१/९० रोजी कर्मवीर भाऊराव पाटील जयंती कार्यक्रमाचे आयोजन.

विशेष उपस्थिती - श्री. राम कांडगे - माजी आमदार, श्री. बुद्धे पाटील - माजी आमदार.

७) श्रीमती डॉ. पल्लवी दोशी यांचे मुलींचे शारीरिक विज्ञान या विषयावर दि. २२/८/९० रोजी महाविद्यालयीन मुलींच्यासाठी व्याख्यान.

८) सौ. अंजली कुलकर्णी माळेगाव यांचे 'वाखाच्या विविध वस्तू' या विषयावर प्रात्यक्षिकासह व्याख्यान.

९) दि. ८/१/९० रोजी कनिष्ठ महाविद्यालयातील विद्यार्थ्यांसाठी वक्तुत्व स्पर्धेचे आयोजन.

प्रमुख - डॉ. पी. डी. वारे

महाविद्यालय परिसर व बोटेनिकल गार्डन

विविध उपक्रम

१) बोटेनिकल गार्डनचा विस्तार, २) दोन ग्रीन हाऊस व दोन ऑनिमेंटल गार्डन्सची निर्मिती, ३) उद्यान विद्या विषयांतर्गत फलोत्पादन प्रकल्पाची निर्मिती संगोपन व संवर्धन, ४) राष्ट्रीय सेवा योजनेतील विद्यार्थ्यांच्या मदतीने परिसरात अरबोरिइल, निलगिरी व साग वृक्षांची लागवड व संगोपन, ५) मा. मुख्यमंत्री श्री.

(५२)

शरदचंद्र पवार यांच्या ५० व्या वाढदिवसानिमित बारामती शहरातील प्रतिष्ठित नागरिकांच्या हस्ते वृक्षारोपण, ६) नारळाच्या नवीन जातीच्या १०० रोपांची लागवड, ७) महाविद्यालयाच्या मुख्य प्रवेशद्वारासमोर आकर्षक आयलँडची निर्मिती, ८) वनराई प्रकल्प

प्रमुख - प्रा. डॉ. एस. एस. देवकुल

शाळा महाविद्यालय समूह योजना

सहभाग शाळांची संख्या - २४

आयोजित कार्यक्रम -

अ) चर्चासत्र - दि. २३/१/१९९० रोजी वालचंदनगर येथे इंग्रजी विषय शिक्षकासाठी चर्चासत्राचे आयोजन

ब) व्याख्याने

व्याख्याता शाळा
१) श्री. एम. डब्ल्यू. जोशी मिशन हायस्कूल,
बारामती

२) श्री. एम. डब्ल्यू. जोशी

३) प्रा. कु. एम डी वैद्य व

४) प्रा. श्रीमती आर. के सुर्वे

५) प्रा. श्री. एम. डी. अंबड उपप्रादेशिक सेवा योजना अधिकारी

६) प्रा. व्ही. के दिवाण

७) प्रा. वी. जी. देशमुख
व

८) प्रा. कु. एम. डी. वैद्य

प्रासंगिक कार्यक्रम

वृक्षमित्र मा. अण्णासाहेब हजारे
यांचा मत्कार

मा. श्री. शांतीलाल मुथा
यांचा मत्कार

विषीरी नृत्य

वाघ्यामुख्ली नृत्य

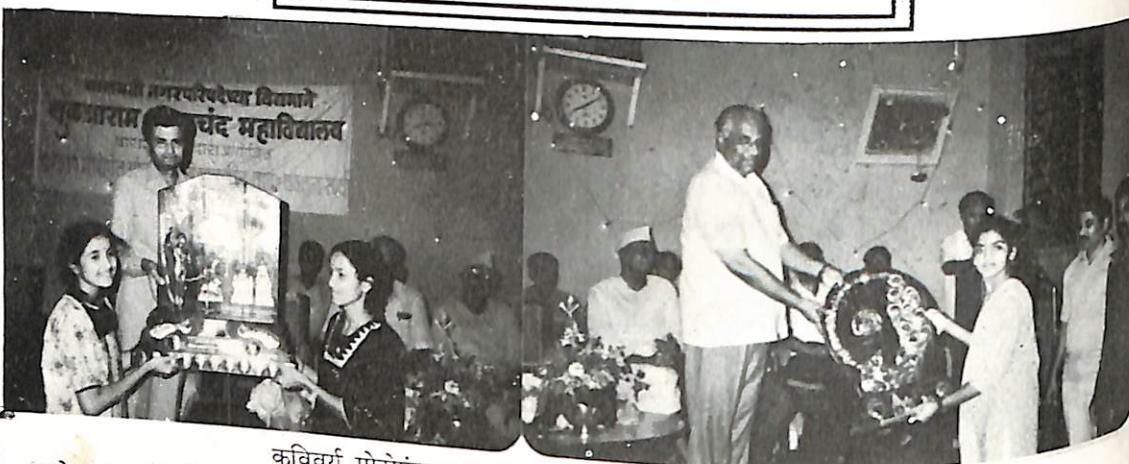

राष्ट्रीय एकात्मता सप्ताह
मा. श्री. अण्णासाहेब हजारे

नाट्य प्रशिक्षण शिवीर : उद्घाटन
हस्ते प्रा. श्याम जोशी

प्रासंगिक कार्यक्रम

हस्ते मा. श्री. विनोदकुमार गुजर
कविवर्य मोरोपेंत वाद व वक्तृत्व स्पर्धा पारितोषिक वितरण

हस्ते मा. श्री. आपासाहेब पवार

आंतरविद्यापीठीय महिला कबड्डी स्पर्धा

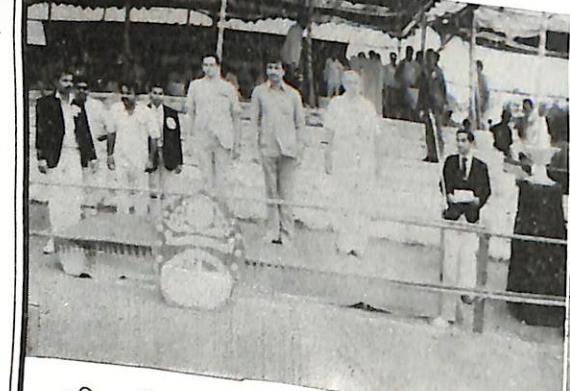
कर्मचार जयंती - प्रमुख पाहुण
माजी आमदार मा. श्री. बुट्टे पाटील

महात्मा जोतीबा झुले यांच्या तैलचिंबा वे अनावरण
हस्ते हिंदकेसरी पै. मारुती माने

वार्षिक क्रीडा पारितोषिक वितरण नाऱ्यांमध्ये इस्तो - हिंदकेसरी पैलवान मारुती माने

पांचम विभागीय स्पर्धा : मानवंदना स्वीकारतांना
मा. ना. श्री. विजयसिंह मोहिते पाटील
(पुनर्वसन व वांधकाम मंत्री)

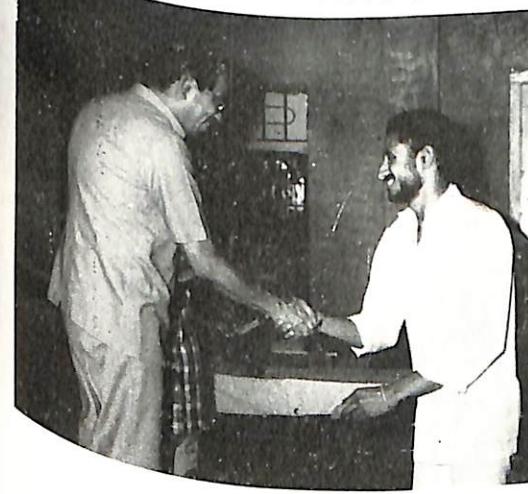
आंतरविभागीय स्पर्धाच उद्घाटन जारीर करताना
आमदार श्री. पतंगराव कदम

खेळांडूचा परिचय

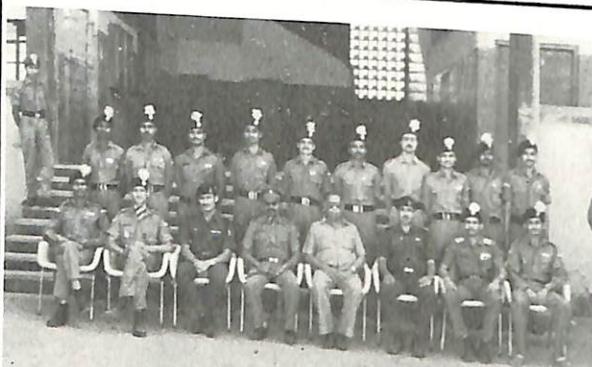
मा. नामदार श्री. श्याम अष्टेकर (क्रीडामंत्री)
विजयी संघास ढाल प्रदान करताना
(गुरुनानक देव विश्वविद्यालय)

वार्षिक गुणवत्ता पारितोषिक वितरण समारंभ
प्रमुख पाहुणे - मा. श्री. चंद्रकांत गुप्ते, मुख्य आयकर आयुक्त, पुणे

प्रासंगिक कार्यक्रम

मा. प्राचार्यसह एन्. सी. सी. रॅक होल्डर्स

मा. श्री. चंद्रकांत गुप्ते, मुख्य आयकर आयुक्त,

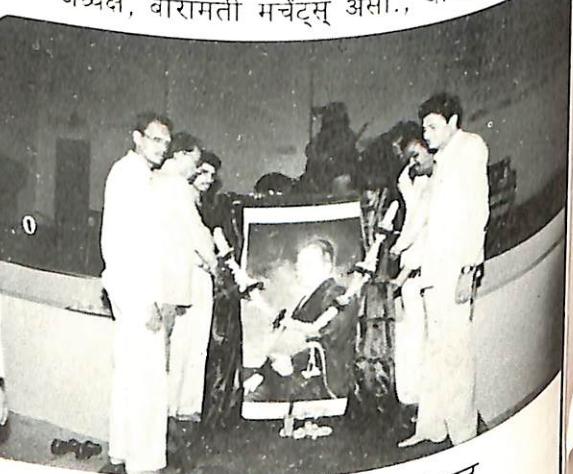
श्री. खुशालचंद छाजेड
उपाध्यक्ष, रुपी को.—ऑप. वँक, पुणे, यांचा सत्कार

श्री. मणिकलाल शाह (वडुजकर)
अध्यक्ष, वारामती मर्चेट्स असो., यांचा सत्कार

क्रीडा पारितोंपक वितरण समारंभ
हस्ते - हिंद केसरी पैलवान मार्स्टी माने

भारत रत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
यांच्या तैलचित्राचे अनावरण

ग. आर. के. नाळे

ग्र. वी. जी. देशमुख
व

ग्र. डॉ. वी. डी. सरोदे
ग्र. पी. वी. इंगवले

मिशन हायस्कूल
बारामती

एस. वी. जे

विद्यालय
उंडवडी (क.प.)

शारदाबाई
विद्यालय, शिवनगर
प्रमुख - प्रा. एम. डी. भगत

प्रकाशन

श्रीमती डॉ. नीलम गोन्हे यांचे लोकसंख्या शिक्षणावर
व्याख्यान

'महिलांचा सामाजिक दर्जा' या विषयावर
महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यसाठी प्रश्नमंजुषा

ड) निरंतर शिक्षण केंद्र -

'वाखापासून वस्तू बनविणे' या कोर्सचे आयोजन
१५ महिलांचा सक्रीय सहभाग
माळेगाव येथील प्रशिक्षित महिला सौ. कुलकर्णी
यांनी प्रशिक्षण देण्याची जबाबदारी स्वीकारलेली
आहे.

प्रमुख - प्रा. ए. एस. पंढरी

क्षेत्रीय विकास कार्यक्रम

इलेला परिसर -
गोव दु.|| - शिवनगर

आजित कार्यक्रम -
प्रौढ शिक्षण केंद्र -

प्रौढ शिक्षण केंद्रातून ३०० प्रौढांना शिक्षण,
चाचातीत जनजागृती
आंतरराष्ट्रीय साक्षरता दिंडीचे आयोजन

जेन शिक्षण निलयम -
जेन शिक्षण दु.|| येथील ग्रामपंचायत इमारतीमध्ये

शिक्षण निलयम या माहिती प्रसारण केंद्राचे
शेवट चाललेले असून तेथेच नागरिकांसाठी व्याख्याने,
शिक्षण करण्यात आले.

शेवट चाललेले असून तेथेच नागरिकांसाठी व्याख्याने
शिक्षण करण्यात आले.
महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांच्या 'लोकसंख्या शिक्षण
कल्प' द्वारा 'महिलांचा सामाजिक दर्जा' हा प्रकल्प

११ जुलै १९९० रोजी साजरा करण्यात आलेल्या
आगतीक लोकसंख्या शिक्षण दिनानिमित्त व्याख्याने
आयोजित करण्यात आली.

'परिसर कानोसा' भित्तिपत्रकाचे नियमित

कार्यात्मक साक्षरतेचा सामूहिक कार्यक्रम

Each one Teach one या तत्त्वानुसार या
कार्यक्रमात ५० विद्यार्थ्यांचा सहभाग
फेब्रु. १९९१ मध्ये प्रौढ स्वयंसेवकांच्या संप्रेरण
शिवीराचे आयोजन
आंतरराष्ट्रीय साक्षरता दिनानिमित्त कार्यक्रमाचे
आयोजन

प्रमुख - प्रा. ए. एस. पंढरी

भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जन्मशताब्दी समिती

आयोजित कार्यक्रम

अ) सामान्य ज्ञान संधर्घ

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या जीवनातील घटना,
त्यांचे विचार आणि कार्य याबाबत महाविद्यालयीन
विद्यार्थ्यांकिता सामान्य ज्ञान परीक्षा घेण्यात आली.

पारितोषिक प्राप्त विद्यार्थी

- कु. किरणमयी धायगुडे (एफ. वाय. बी. ए) - प्रथम
 श्री. आर. एस. मोरे (एफ. वाय. बी. ए.) - द्वितीय
 श्री. पी. सी. धुमाळ - तृतीय
 श्री. एम. डी. कांबळे (१२ वी कला) - उत्तेजनार्थ
 ब) वक्तृत्व स्वर्धा
 विषय - १) राखीव जागा - शाप की वरदान, २) डॉ. आंबेडकर व दलित चळवळ, ३) डॉ. आंबेडकर व धर्मांतर
 पारितोषिक प्राप्त विद्यार्थी
 श्री. यशपाल भोसले (एस. वाय. बी. कॉम.) - प्रथम
 कु. एम. एम. चव्हाण (टी. वाय. बी. एस्सी.) - द्वितीय
 श्री. एस. एस. शिंदे (एफ. वाय. बी. ए.) - तृतीय
 क) निबंध स्वर्धा

विषय - १) 'भारतीय राज्यघटना - डॉ. आंबेडकरांने स्वप्न' (वरिष्ठ महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांसाठी),
 २) 'डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर - समाजसुधारक' (कनिष्ठ महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांसाठी)
 ३) महाराष्ट्र टाइम्स विद्यमाने डॉ. आंबेडकर वक्तृत्व स्वर्धा - जिल्हा स्तरावरील संघ निवडण्यासाठी पुढे जिल्हा ग्रामीण भागातील महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांचा वक्तृत्व स्वर्धा महाविद्यालयात आयोजित करण्यात आल्या. या वक्तृत्व स्वर्धेमध्ये महाविद्यालयाचा विद्यार्थी श्री. यशपाल भोसले याची जिल्हा पातळीवरील सर्वोक्तुरिता निवड झाली.

संयाजक - प्रा. व्ही. डी. काकडे

सूची विभाग

एप्रिल १९९० मध्ये झालेल्या परीक्षांमध्ये प्रथम श्रेणीत उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांची गुणानुक्रमे सूची.

* बी. ए.

नंबर नाव

- कु. पोतेकर अनिता अर्जुनराव
- कु. खोत लता विठ्ठल
- राऊत सुनील बाबुराव
- झांबरे सुनील तुकाराम
- कु. बोरावके राजश्री रामचंद्र वारगड कृष्णा नानासाहेब
- कु. गोसावी अलका मुकुंदराव
- कु. मंडलिक सुरेखा तुकाराम
- कु. दोशी वैशाली भारतलाल शेजाळ दादासाहेब बाबाजी

विषय समाजशास्त्र इतिहास इतिहास संरक्षणशास्त्र समाजशास्त्र भूगोल इतिहास इतिहास संरक्षणशास्त्र हिंदी भूगोल

- पाटील मलशेटी काशिनाथ कु. साळुंके संगीता मोहन
- कु. कर्णे जयश्री शंकरराव
- सत्यद बशिर अंबिर वाघमारे मारुती निवृत्ती
- क्षीरसागर भगवान रंभाजी कु. सावंत सुमित्रा हरिश्चंद्र
- कु. मोरे आशा गणपतराव
- पाठक विकास लक्ष्मण
- पठाण हय्येखान हुसेनखान
- कु. शहा किशोरी सुहास
- कु. चव्हाण संगीता लक्ष्मण

भूगोल इतिहास समाजशास्त्र हिंदी इतिहास इतिहास भूगोल इतिहास मराठी इतिहास भूगोल इतिहास भूगोल इतिहास भूगोल इतिहास भूगोल इतिहास भूगोल इतिहास मराठी इतिहास भूगोल इतिहास मराठी इतिहास भूगोल इतिहास मराठी इतिहास मराठी इतिहास मराठी इतिहास मराठी

कु. शिर्के विजया रामचंद्र	इतिहास
४२. कु. खलाटे सरला चंद्रकांत कोकरे चंद्रकांत पांडुरंग	समाजशास्त्र
४३. चांदगुडे सुनील विनायक	संरक्षणशास्त्र
४४. घोगरे ईश्वर गुलाबराव	इंग्रजी
कु. रणदिवे मंदाकिनी दादासाहेब समाजशास्त्र	भूगोल
४५. गावडे दादाराम चंद्रकांत जाधव चांगदेव दशरथ	इतिहास
जरांडे पंढरीनाथ भागुजी	मराठी
४६. दिमल शंकर शामराव भोईटे संभाजी भिकूलाल	भूगोल
कु. कदम संगिता शिवाजी कुदळे राजेंद्र बापुराव	समाजशास्त्र
नवले मच्छिंद्र नारायण	हिंदी
दराडे वामन महादेव	इंग्रजी
गायकवाड भारत श्रीरंग	अर्थशास्त्र
मंडलिक वसंत माणिक	इतिहास
खिंडकर मोहन बाजीराव	मराठी
शहा श्रेणिकुमार रमणलाल वाबळे लालसो मारुती	मानसशास्त्र
शेडगे वसंत कृष्णा	इंग्रजी
केकान महादेव बापू	इंग्रजी
लंके प्रकाश बाबूराव	इतिहास

* बी. एस्सी.

- जोंजांळ प्रदीप सुरेश
 - टिकोळे रेवणनाथ शंकर
 - बोरावके तानाजी बालासाहेब
 - कु. खुटाळे हेमलता दिलीप
 - वणवे हनुमंत विठ्ठल
 - कुलकर्णी सुभाष मधुकर
 - खोत अंकुश कृष्णा
 - कु. संघवी वैशाली जयकुमार
 - शिंदे सुनील विठ्ठल
- वनस्पतिशास्त्र
 संख्याशास्त्र
 वनस्पतिशास्त्र
 संख्याशास्त्र
 गणित
 वनस्पतिशास्त्र
 भौतिकशास्त्र
 गणित
 संख्याशास्त्र

१०. बनसुडे विलास शंकर	वनस्पतिशास्त्र
११. भेंकी चंद्रकांत दत्तात्रय	रसायनशास्त्र
१२. इवरे दत्तू महादेव	भौतिकशास्त्र
१३. रासकर विठ्ठल जगन्नाथ	वनस्पतिशास्त्र
१४. पाटील सतिश अप्पाजी	वनस्पतिशास्त्र
१५. घनवट संजय शिवाजी	वनस्पतिशास्त्र
१६. माळवदकर राजेंद्र संभाजी	गणित
१७. कु. जमादार चंदाराणी शिवाजीराव	प्राणिशास्त्र
१८. गायकवाड विश्वनाथ मारुती	वनस्पतिशास्त्र
१९. साखरे संजय कुंडलिक	वनस्पतिशास्त्र
२०. कुंभार महादेव वसंत	वनस्पतिशास्त्र
२१. अर्जुन बाढ़ बाबुराव	वनस्पतिशास्त्र
२२. म्हेत्रे प्रल्हाद तत्याराम ठोंबरे प्रसन्ना श्रीपादराव	भौतिकशास्त्र
२३. गावडे संजू मारुती	प्राणिशास्त्र
२४. कु. चिट्ठीस अनधा बाळकृष्ण	रसायनशास्त्र
२५. कु. गुगळे सुनीता मोतीलाल	संख्याशास्त्र
२६. करे आनंदराव काशिनाथ	गणित
२७. कुंभार गोरख साधु पागे प्रशांत प्रभाकर	इलेक्ट्रॉनिक्स
२८. कायगुडे गणपत काशिनाथ	रसायनशास्त्र
२९. शिंदे राजेंद्रकुमार नानासाहेब	वनस्पतिशास्त्र
३०. मोकाशी महेश अनंतराव	प्राणिशास्त्र
३१. मलगुंडे अर्जुन गुलाबराव	भौतिकशास्त्र
३२. गावडे पांडुरंग नाना	रसायनशास्त्र
३३. कु. दंडवते स्वाती पदमाकर कु. खान रेहान अहमद	वनस्पतिशास्त्र
३४. पाचणकर महेश औदुंबर	प्राणिशास्त्र
३५. गावडे जितेंद्र गोविंदराव झारगड राजकुमार नारायण	इलेक्ट्रॉनिक्स
३६. भिसे रत्नाकर मोहिनीराज कु. वकील मंजू व्यंकटराव	रसायनशास्त्र
३७. सावंत विक्रम गुलाबराव	प्राणिशास्त्र
३८. कु. धालपे मनीषा तुकाराम	इलेक्ट्रॉनिक्स

वाबळे अशोक संपत
३९. नाझरकर बापूराव विठ्ठल
४०. थेंगल शिवाजी जगन्नाथ
४१. सकटे सूर्यकांत धमजी

गणित
प्राणिशास्त्र
प्राणिशास्त्र
वनस्पतिशास्त्र

नर्ले विजयकुमार मुगुटराव
कु. पाठक वंदना प्रभाकर
रंघवे हेमंत दगडोबा
धाडगे चंद्रकांत आत्माराम

अकौटन्सी
अकौटन्सी
अकौटन्सी
अकौटन्सी

७.	७	कदम राजेंद्र श्रीरंग
८.	८	गावडे संदीप रघुनाथ
९.	९	खोपकर योगेश अशोक
१०.	१०	धाडगे राजेंद्र किसनराव
११.	११	लधे संतोश गोकुळदास
१२.	१२	जाधव राजू यशवंत
१३.	१३	खायमी निजामुद्दीन नूरुद्दीन

१४.	१४	कु. कदम वैशाली सूर्यजीराव
१५.	१५	निलाखे विवेक रघुनाथ
१६.	१६	वावरे श्रीकांत प्रभाकर
१७.	१७	अनपट श्रीकांत मारुतराव
१८.	१८	कु. ठोंबरे स्वाती काशीनाथ
१९.	१९	कु. भोई पुषा आनंदराव
२०.	२०	शिंदे महेश मानसिंगराव

२१.	२१	कु. सहस्रबुद्धे लीना गुरुनाथ
२२.	२२	शहा अमोल बाहुबली
२३.	२३	पाटील स्वप्नील एकनाथ
२४.	२४	कु. हिरेमठ लीना अनिल
२५.	२५	मुजावर शफिक इस्माईल
२६.	२६	कु. चौगुले कल्याणी प्रकाश
२७.	२७	कु. खंडागळे गंधाली
२८.	२८	वाडेकर दयानंद जयप्रकाश

२९.	२९	कु. जाधव सुष्ठी नारायण
३०.	३०	तांबे विक्रांत विश्वासराव
३१.	३१	पिंगळे दीपक दामोदर
३२.	३२	कु. शहा यशश्री धनंजय
३३.	३३	कुलकर्णी अनिल गोपालराव
३४.	३४	कु. भायरेकर किशोरी विष्णू
३५.	३५	कु. जगदाळे गीतांजली आबासो

सर्टिफिकेट कोर्स इन इंग्लिश

(नाडगौडा राजेंद्रप्रसाद विष्णुपंत
(विद्यापीठत प्रथम श्रेणीत प्रथम)

१२ वी सायन्स	मेरिट ऑर्डर	विद्यार्थ्यचे नाव
१.	१	शहा राहुल अशोककुमार
२.	२	कु. नवाथे शिल्पा शरद
३.	३	माळवदे सुधीर ज्ञानेश्वर
४.	४	बोराटे निलेश रामलिंग
५.	५	महाजन वैभव भालचंद्र
६.	६	देसाई सचिन अप्पासाहेब

३१.	३१	कु. गाठे संगीता सुरेश
३२.	३२	कु. मोरे मधुमती पांडुरंग
३३.	३३	कुंभार बापू शंकर
३४.	३४	नांदले संतोश भालचंद्र
३५.	३५	कुलकर्णी प्रसाद शामराव

४१.	कु. ओसवाल निलिमा पारसमल
४२.	पोंदकुले जयवंत पोपटराव शिंगाडे विजय शिवाजी
४३.	वाघ सुनील नथुराम
४४.	३५ शर्मा विक्रम रत्नलाल
४५.	३६ पानसरे बाजीराव सुभेदार
४६.	३७ माळशिकारे अंकुश विठ्ठल
४७.	३८ यादव महेश शिवलिंग
४८.	३९ कु. कुलकर्णी मुकुला मोरेश्वर
४९.	५० माने भाऊसाहेब सोमा
५०.	४० अत्तार शकुर दादामिया
५१.	५२ कु. भेडा राजश्री मगनलाल
५२.	४१ कु. खनी सविता संपतलाल
५३.	४२ घोळवे सचिन मुरलीधर
५४.	४३ मोरे राजेंद्र विठ्ठल
५५.	४४ खटके अजित गोविंदराव

* १२ वी आर्ट्स्

१.	कुंभार अरुण बाळकृष्ण
२.	नवले धोंडीबा मारुती
३.	२ कु. धायगुडे किरणमयी
४.	बाबूराव
५.	३ कुंभार दत्तात्रय रामचंद्र
६.	४ कु. सनगर सुनीता कोंडीराम
७.	५ कु. लालबिंदी भावना विलास
८.	६ कु. खोचरे मंजुषा विश्वनाथ

- * We must procure the best teachers for our children, whatever it may cost.
- * Literacy in itself is no education.
- * The brain must be educated through the hands.

- Mahatma Gandhi - on Education

शिष्यवृत्ति धारक विद्यार्थ्याची सूची १९९०-९१
(वरिष्ठ महाविद्यालय)

८.	७ शितोळे वसंत शिवाजीराव
९.	८ भंडलकर अभिमन्यू यशवंत
१०.	९ देशपांडे श्रीपाद रामचंद्र
११.	१० कु. कुलकर्णी आरती श्रीपाद
१२.	११ देवकाते प्रदीप संभाजीराव
१३.	१२ कुचेकर सुरेश सुदाम
१४.	१३ वावळे संजय महादेव
१५.	१४ कु. बनकर उज्ज्वलाराणी
१६.	१५ महादेव
१७.	१६ बोराटे शरद तुकाराम
१८.	१७ जाधव सतिश नामदेव
१९.	१८ गावडे बाळासाहेब रघुनाथ
२०.	१९ सावंत बाळासाहेब जगन्नाथ
२१.	२० कु. झंझणे आशा वसंत
	२१ महामुनी दीपक पोपट

* १२ वी कॉर्मस्

१.	१ कु. खंडामळे मंजुषा अरुण
२.	२ कु. गांधी लीना अरविंद
३.	३ कु. कवडे भाग्यश्री चंद्रकांत
४.	४ पोतेकर अमोल त्रिबंक
५.	५ भोकरे कुमार सोपानराव
६.	६ बोराटे बाळू नामदेव
७.	७ गायकवाड सुहास चंद्रकांत
८.	८ चव्हाण प्रथम महादेव
९.	९ कंदलगावकर
१०.	१० टांकसाळे राजेंद्र तुळशीराम

राष्ट्रीय गुणवत्ता शिष्यवृत्ती

कानिटकर मेधा दामोदर	एफ.वाय.बी.एस्सी.-९	६००/-
धुमाळ निर्मला महादेव	टी.वाय.बी.ए.-२	१०८०/-
दराडे वामन महादेव	एम.ए.(इंग्लीश)-७५	९०/-

राज्यसरकारची खुली गुणवत्ता शिष्यवृत्ती

केकाण महादेव वापू	एम.ए.(इंग्लीश)-७२	४२०/-
मुजावर रफिक इस्माईल	टी.वाय.बी.एस्सी.-५४	४२०/-
गोळे राजाराम भानुदास	टी.वाय.बी.एस्सी.-७७	४२०/-
नागर्गांडा मीनाक्षी विष्णुपंत	टी.वाय.बी.एस्सी.-२	४२०/-
योपटे बमर सर्जेराव	एस.वाय.बी.एस्सी.-७०	४२०/-
लेणकर रत्न रामचंद्र	एस.वाय.बी.एस्सी-५	४२०/-
कदम संगीता वसंतराव	एस.वाय.बी.ए.-१५९	४२०/-
जाधव महेंद्र नामदेवराव	एस.वाय.बी.ए.-१३३	४२०/-
विंदे सुमेदार मानसिंग	एस.वाय.बी.ए.-२०८	४२०/-
इदाते स्वाती मधुकर	एस.वाय.बी.ए.-११८	४२०/-
राणदिवे महावीर कांतीलाल	एफ.वाय.बी.एस्सी.-८८	३५०/-
कुलकर्णी उपेंद्र नारायणराव	एफ.वाय.बी.एस्सी.-१६५	३१५/-
ठोंवरे स्वाती काशिनाथ	एफ.वाय.बी.एस्सी.-५६	३५०/-
नवले धोंडीबा मारुती	एफ.वाय.बी.एस्सी.-७५	३५०/-
कुमार अरुण बाळकृष्ण	एफ.वाय.बी.ए.-१३५	३५०/-
धायगुडे किरणमयी बाबुराव	एफ.वाय.बी.ए.-११३	३५०/-
गणेश मनोहर व शंकरराव गणेश दाते चॅरिटेबल द्रस्ट,	एफ.वाय.बी.ए.-१८४	३५०/-

पुणे शिष्यवृत्ती

ठोंवरे स्वाती काशिनाथ	एफ.वाय.बी.एस्सी.-५६	३५०/-
कुलकर्णी वासंती दत्तात्रय	टी.वाय.बी.कॉम.-३	३५०/-
लोळे दिनेश राजाराम	एस.वाय.बी.कॉम.-१७२	३५०/-
गोपाली विद्या विनायक	एम.कॉम.-५१	४५०/-
पळसुळे देसाई वर्षा श्रीकृष्ण	एफ.वाय.बी.एस्सी.-८	३५०/-
टांकसाळे अतुल मोहन	एफ.वाय.बी.कॉम.-३०	१५०/-
वाते राजेश विनायक	एफ.वाय.बी.कॉम.-३८	१५०/-

ग्रामीण भागातील हुशार व होतकरु विद्यार्थ्यांना
मिळणारी शिष्यवृत्ती

धुमाळ प्रकाश चंद्रराव टी.वाय.बी.ए.-३७ ६७५/-

वार्षिक गुणवत्ता पारितोषकि वितरण (१९९०-९१)

कॉलेज पारितोषिके

मार्च/एप्रिल १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या विविध

परीक्षांमध्ये प्रत्येक वर्गात गुणानुक्रमे प्रथम आलेला

विद्यार्थी/विद्यार्थी

प्रत्येकी रुपये ५१/- आणि एक पेनसेट

कु. चांगण सुषमादेवी रामदास ११ वी आर्ट्स (७४.००%)

श्री. सालुंखे कैलास अनंतराव ११ वी कॉर्मस (७७.१७%)

श्री. महेत्रे सुजीत चंद्रकांत ११ वी सायन्स (८७.६६%)

श्री. कुंभार अरुण बाळकृष्ण १२ वी आर्ट्स (६९.१६%)

श्री. नवले धोंडिबा मारुती १२ वी आर्ट्स (६९.१६%)

कु. खंडागळे मंजुषा अरुण १२ वी कॉर्मस (७०.१४%)

श्री. शहा राहुल अशोककुमार (८९.३३%)

श्री. जगताप रणजित फतेसिंग एफ.वाय.बी.ए. (७८.००%)

कु. शहा सपना जंबुकुमार एफ.वाय.बी.कॉम (८०.५७%)

श्री. क्षीरसागर बजरंग बाबुराव एफ.वाय.बीसी. (८६.६६%)

कु. तावरे सीमा श्रीपती एस.वाय.बी.ए. (७०.१६%)

कु. कदम विद्या वसंतराव एस.वाय.बी.कॉम (७०.००%)

श्री. मुजावर रफिक इस्माईल एस.वाय.बी.एस्सी. (७६.२०%)

कु. पोतेकर अनीता अर्जुनराव टी.वाय.बी.ए. (६९.५८%)

श्री. दोशी मनीषा मगनलाल टी.वाय.बी.कॉम. (६९.९%)

श्री. जौजांळ प्रदीप सुरेश टी.वाय.बी.एस्सी. (८०.७%)

श्री. चव्हाण सुनील तुकाराम एम.ए. (इतिहास ६५.८७%)

श्री. किकर्ट मधुकर सर्जेराव एम. कॉम. (५८.७५%)

श्री. शहा संजयकुमार चंद्रलाल डी.टी.एल. (२९७/५००)

श्री. नाडगांडा आर. व्ही. सर्टिफिकेट कोर्स इन इंग्लिश

डॉ. एस. ई. गवसणे पारितोषिके

मार्च १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या १२ वी सायन्स परीक्षेमध्ये फिजिक्स, केमिस्ट्री, मॅथेमेटीक्स, बॉयॉलॉजी या चार विषयात सर्वाधिक गुण मिळवून उत्तीर्ण झालेले.

श्री. देसाई सचिन (३५८/४००) रु. ७५/-

श्री. कदम राजेन्द्र श्रीरंगराव (३४३/४००) रु. ६०/-

स्व. डॉ. एस. एन. पुराणिक पारितोषिके

एप्रिल १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या बी.ए. परीक्षेत राज्यशास्त्र हा सेशल विषय घेऊन सर्वाधिक गुण मिळवून उत्तीर्ण झालेला विद्यार्थी

कु. मोरे आशा गणपतराव (गुण ७८६) रु. १०१/-

अनेकांत एज्युकेशन सोसायटी पारितोषिक

स्व. प्रा. डॉ. एस. एन. पुराणिक यांच्या सृतिप्रीत्यर्थ अनेकांत एज्युकेशन सोसायटीर्हे देण्यात येणारे पारितोषिक एप्रिल, १९९०च्या बी. एस्सी. परीक्षेत प्रथम क्रमांकाने उत्तीर्ण झालेला विद्यार्थी श्री. जैंजाळ प्रदीप सुरेश रु. १०१/-

स्व. सुरेश काळे स्मृती पारितोषिके

एप्रिल, १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या बी.ए. परीक्षेत गुणानुक्रमे प्रथम आणि द्वितीय क्रमांकचे विद्यार्थी कु. पोतेकर अनिता अर्जुनराव (८३५ गुण) रु. ६१/- कु. खोत लता विठ्ठल (८३४ गुण) रु. ४०/-

श्री. कमलकांत ढवाण पाटील पारितोषिके

अ) एप्रिल १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या एस.वाय.बी.ए. परीक्षेत खालील सेशल विषयात प्रथम क्रमांक (एस. - १, एस. - २ हे दोन पेपर्स)

कु. काटे भाग्यश्री दत्तात्रय, इतिहास (१५१ गुण) रु. ३१/-

श्री. थोरात तानाजी साहेबराव राज्यशास्त्र (१३७ गुण) रु. ३१/-

श्री. भोसले चंद्रकांत कृष्णाजीराव माननंसशास्त्र (१५९ गुण) रु. ३१/-

ब) एप्रिल १९९० मध्ये घेण्यात आलेल्या एस.वाय. बी. एस्सी. परीक्षेत प्रथम क्रमांक

श्री. मुजावर रफीक इस्माईल (७६.२०%) रु. ३१/- क) एप्रिल, १९९० एस.वाय.बी.कॉम परीक्षेत प्रथम क्रमांक

कु. कदम विद्या वसंतराव (७०.००%) रु. ३१/-

श्री. अजित शहा (वडूजकर) पारितोषिके

एप्रिल १९९० एम. कॉम. परीक्षेत प्रथम क्रमांक

श्री. किर्कट मधुकर सर्जेराव (४७०/८००गुण) रु. ५०/-

एप्रिल १९९० वी. कॉम. परीक्षेत अकौटन्सी व ऑडिटिंग या

विषयात प्रथम क्रमांक

कु. दुगम मनषी विठ्ठल (१३९/२०० गुण) रु. ५०/-

प्रा. व्ही. व्ही. उपाध्ये पारितोषिके

प्रा. व्ही. व्ही. उपाध्ये यांच्यातर्फे पूज्य मातापित्याचा

स्मृतिप्रीत्यर्थ रूपये १०१/- चे पारितोषिक

मार्च १९९० वी. ए. परीक्षेत इंग्लिश सेशल विषय घेऊन

(एस.१, एस.२, एस.३, एस.४ मध्ये ४५% पेक्षा जास्त)

सर्वाधिक गुण मिळवून उत्तीर्ण झालेला विद्यार्थी

श्री. चांदगुडे सुनील विनायक (२५०/४०० गुण) रु. १०१/-

श्री. काकासाहेब जगताप (ऑडिशनल सेशन जज्ज)

यांच्यातर्फे देण्यात येणारी पारितोषिके

१) एप्रिल १९९०च्या बी.ए. परीक्षेत सोशल सायन्सेस

(राज्यशास्त्र, अर्थशास्त्र, समाजशास्त्र, इतिहास, संरक्षणशास्त्र)

मध्ये प्रथम क्रमांक (एस-१, एस-२, एस-३, एस-४, हे चार

पेपर्स)

कु. पोतेकर अनिता अर्जुनराव (समाजशास्त्र ३१४ गुण) रु. ५१/-

२) एप्रिल, १९९० वी.ए. परीक्षेत भाषा विषयात प्रथम

क्रमांक (इंग्लीश, मराठी, हिंदी, या विषयांचे एस.१, एस.२,

एस.३, एस.४ एस.५ हे चार पेपर्स)

श्री. सय्यद बशीर अंबी (हिंदी २६६ गुण) रु. ५०/-

स्व. डॉ. डी. टी. पाटील पारितोषिके

अ) एप्रिल १९९० एम. ए. (मराठी) परीक्षेत प्रथम क्रमांक

श्री. सावंत राजकुमार भिमा (४९७/८०० गुण) रु. ३१/-

ब) एप्रिल १९९० वी.ए. परीक्षेत मराठी सेशल विषय घेऊन

सर्वाधिक गुण मिळवून उत्तीर्ण आणि एम. ए. (मराठी)

आपल्या महाविद्यालयामध्ये प्रवेश घेतलेला विद्यार्थी -

श्री. गावडे राजाराम प्रभाकर (७६८ गुण) रु. ३१/-

क) एस.वाय.बी.ए. वर्गमिध्ये मराठी सेशल विषय घेतलेला

विद्यार्थ्यप्रीती एफ.वाय.बी.ए. (मार्च ९०) मध्ये मराठी

सर्वाधिक गुण मिळविलेला विद्यार्थी

नकर सुचेता एकनाथ (६३ गुण) रु. ३१/-

श्री. नीलम पाटील पारितोषिके

१९९० टी.वाय.बी.एस्सी. परीक्षेत प्रथम क्रमांक

घेऊन सर्वाधिक गुण मिळवून उत्तीर्ण झालेला विद्यार्थी

जैंजाळ प्रदीप सुरेश रु. १०१/-

७) श्री. आर. आर. गांधी- रु. २०/-

८) श्री. अनंतसिंह कृष्णराव जाधव- रु. १५/-

९) श्री. सतीश नामदेव जाधव- रु. १०/-

१०) श्री. ए. एल. देशपांडे- रु. ५/-

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जन्मशताब्दी निमित्त महाविद्यालयातर्फे सामान्यज्ञान स्पर्धा

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जन्मशताब्दी निमित्त महाविद्यालयातर्फे सामान्यज्ञान स्पर्धा घेण्यात आली (१३।१।९९१)

या स्पर्धेमध्ये भाग घेतलेले यशस्वी स्पर्धक

कु. किरणमयी बाबुराव धायगुडे (एफ.वाय.बी.ए.) रु.१००/-

श्री. आर. एस. मोरे (एस.वाय.बी.ए.) रु.७५/-

श्री. पी. सी. धुमाळ (टी.वाय.बी.ए.) रु.५०/-

श्री. एम. डी. कांबळे (१२ वी आर्ट्स) रु. २५/-

अस्मिता दर्शन पारितोषिके

'अस्मिता दर्शन' या भित्तिपत्रकामध्ये सादर करण्यात आलेल्या उत्कृष्ट कलाकृती व साहित्यासाठी देण्यात आलेली पारितोषिके

श्री. सुशीलकुमार द. सोनावणे (टी.वाय.बी.ए.) उत्कृष्ट

चित्रकला रूपये २५/-

कु. राजश्री वाबळे (एफ.वाय.बी.ए.) उत्कृष्ट लेख

'हुंडाबळी' रूपये २५/-

श्री. यशपाल भोसले (एस.वाय.बी.कॉम.) उत्कृष्ट कविता

रूपये २५/-

विशेष पारितोषिके

१) बारामती शहरातील प्राथमिक शाळा क्रमांक ८ मधील इ. ७ वी मधील विद्यार्थी कुमार सागर गोवंडे यास त्याने कॅनॉलमध्ये बुडणाऱ्या व्यक्तीस वाचविल्या बदल राष्ट्रपतिचे शौर्यपदक मिळाले. रु. २०१/-

२) कु. लीना हिरेमठ - शंकर्स इन्टर नॅशनल चित्रसंस्थेमध्ये

रौप्यपदक प्राप्त रु. १०१/-

३) श्री. आनंदराव कदम - एप्रिल १९८९ एम. ए. (पॉलिटिक्स) परीक्षेमध्ये विद्यार्थी गारुडे विद्यार्थी गारुडे रु. १०१/-

४) कु. वैशाली जंबुकुमार शहा - एप्रिल १९८९ बी. एस्सी.

परीक्षेमध्ये फिजिक्स विषयात विद्यापीठात प्रथम रु. १०१/-
 ५) कु. सुमन द्विवेदी (एफ. वाय. बी. एस्सी.) – सांगली
 येथे (फेब्रुवारी ११) झालेल्या मायक्रोबायोलॉजी मॉडेल व
 पोस्टर प्रदर्शनात तिसरा क्रमांक रु. ५१/-
 ६) श्री. शेख झकीर गुलामअल्ली (एम. ए. हिंदी) – पुणे
 विद्यापीठ महाविद्यालयीन नियतकालिक संदर्भ १९८९-९०
 प्रथम क्रमांक रु. ३०/-
 ७) श्री. एस. एस. चौधरी (टी. वा. बी. एस्सी.) – पुणे
 विद्यापीठ महाविद्यालयीन नियतकालिक संदर्भ १९८९-९०
 'मराठी वाइमयीन टीका' यामध्ये प्रशस्ती पत्र रु. २५/-

स्नेहसंमेलन पारितोषिके

यावर्षीच्या वार्षिक स्नेहसंमेलन प्रसंगी सादर करण्यात
 आलेल्या विविध गुणदर्शनमधील बक्षिसपात्र विद्यार्थी

वरिष्ठ महाविद्यालय

उत्कृष्ट अभिनयाचे पारितोषिक विभागून

श्री. संजय जाधव (एम. ए.) रु. २५/-
 श्री. विलास गायकवाड (टी. वाय. बी. कॉम.) रु. २५/-
 हिंदी गीत

श्री. वाडते ए. एस. (बी. लीब.)

श्री. गौतम ननवरे (एस. वाय. बी. कॉम.) रु. २५/-
 (उत्कृष्ट भूमिका सादर केल्यावद्दल) रु. २५/-

कनिष्ठ महाविद्यालय

कु. अनिता आगवणे वैयक्तिक नृत्य रु. २५/-
 (११ वी आर्ट्स)

श्री. प्रसाद कुलकर्णी तबला वादन रु. २५/-
 (११ वी सायन्स)

श्री. खुटाळे एस. जे. हिंदी गीत रु. २५/-
 (११ वी सायन्स)

हस्ताक्षर संदर्भ –

श्री. बनकर धनसिंग रामदास (टी. वाय. बी. ए.) रु. २५/-
 श्री. भोसले किशोर श्रीहरी (टी. वाय. बी. कॉम.) रु. २५/-

रांगोळी संदर्भ –

श्री. गानबोटे विजय दिगंबरराव (एस. वाय. बी. ए.) रु. २५/-
 कु. गिरंजे शुभांगी रामदास (१२ वी कॉमर्स) रु. २५/-

चित्रकला संदर्भ –

श्री. बनकर धनसिंग रामदास (टी. वाय. बी. ए.) रु. २५/-

श्री. पोटे युवराज मल्लिकार्जुन (टी. वाय. बी. कॉम.) रु. २५/-
 सांस्कृतिक विभाग

अ) कविर्य तांबे जन्मशताब्दी निमित्त कविता वाचन संघ. बी. एस्सी.)
 प्रथम क्रमांक – कु. भोयरेकर किशोरी विष्णु रु. २५/-
 (एफ. वाय. बी. एस्सी.)

द्वितीय क्रमांक – कु. पल्लसुले वर्षा श्रीकृष्ण रु. २५/-
 (एफ. वाय. बी. एस्सी.)

तृतीय क्रमांक – कु. शाहा यशश्री धनंजय रु. २५/-
 (एफ. वाय. बी. एस्सी.)

ब) महात्मा जोतिबा फुले व डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर निर्धा रु. २५/-
 संदर्भ व वक्तृत्व संदर्भ

वरिष्ठ महाविद्यालय
 निवंध संदर्भ – श्री. गायकवाड विलास वामनराव रु. २५/-
 (टी. वाय. बी. कॉम.)

वक्तृत्व संदर्भ – श्री. भोसले डी. व्ही. (एस. वाय. बी. एस्सी.) रु. २५/-
 श्री. वणवे के. एस. (एस. वाय. बी. एस्सी.) रु. २५/-

क) निवंध संदर्भ व वक्तृत्व संदर्भ (कनिष्ठ महाविद्यालयीन निवंध संदर्भ – श्री. दादासाहेब वसंत जोगदंड रु. २५/-
 (११ वी आर्ट्स))

वक्तृत्व संदर्भ – श्री. ज्ञानदेव बोराटे (१२ वी आर्ट्स) रु. २५/-
 एन. सी. सी. विभाग

श्री. खलाटे युवराज कृष्णनाथ (टी. वाय. बी. कॉम.) रु. २५/-
 या इव्हेंन्टमधून दिल्ली परेडसाठी निवड रु. २५/-
 महाविद्यालयातील पहिला छात्र

'अनेकांत' पारितोषिके
 १९८९-९० 'अनेकांत' मध्ये उत्कृष्ट साहित्य कृती निवड रु. २५/-
 खालील पारितोषिके देण्यात येत आहेत.

मराठी कथा – कु. चव्हाण एम. एस. (एस. वाय. बी. एस्सी.) रु. २५/-
 मराठी कविता – संजय भागवत (एम. ए.) रु. २५/-
 मराठी वृत्तांत – सोनावणे जी. डी. (टी. वाय. बी. ए.) रु. २५/-

शास्त्रीय लिखाण – शहा एस. सी. (डी. टी. एल.) रु. २५/-
 हिंदी कथा – जाधव एस. पी. (एम. ए. हिंदी) रु. २५/-

श्री. एम.एम. चव्हाण (टी. वाय. बी. एस्सी.) प्रथम रु. ७५/-
 कु. एस. एच. डेरे (एस. वाय. बी. एस्सी.) द्वितीय रु. ५०/-

डॉ. जे. के. गोधा यांच्यातर्फे पारितोषिके
 १) स्व. अशोक मेहेर सृती पारितोषिक मार्च १९९०
 एम. कॉम. परीक्षेत प्रथम क्रमांकाचा विद्यार्थी

रु. १०१/-
 श्री. किर्कट मधुकर सर्जेराव रु. १०१/-
 २) स्व. डॉ. डी. टी. पाटील सृती पारितोषिक एप्रिल १९९०
 एम. ए. (मराठी) परीक्षेत प्रथम क्रमांकाचा विद्यार्थी

रु. १०१/-
 श्री. सावंत राजकुमार भिमा

शिष्यवृत्ती धारक विद्यार्थ्यांची सूची १९९०-९१ (कनिष्ठ महाविद्यालय)

आर्थिक दृष्ट्या मागासलेल्या विद्यार्थ्यांना मिळणारी शिष्यवृत्ती
 श्री. भळगट दिलीप सुभाष ११ वी सायन्स रु. ३६०/-
 श्री. भोईटी राजाराम बापूराव ११ वी सायन्स रु. ३६०/-

दोशी आशिष सुभाष ११ वी सायन्स रु. ३६०/-
 मोरे आपासाहेब बबन ११ वी सायन्स रु. ४५०/-
 अवचट योगीता भास्कर ११ वी सायन्स रु. ४५०/-
 जगताप स्वाती शिवाजी ११ वी सायन्स रु. ३६०/-
 भापकर अतुल दत्तात्रेय १२ वी सायन्स रु. ३६०/-

माळवे गणेश पोपटराव १२ वी सायन्स रु. ३६०/-
 परकाळे आनंद रामचंद्र १२ वी सायन्स रु. ३६०/-
 मुलाणी मेहमूद रहिमान १२ वी सायन्स रु. ३६०/-
 साळुंके कैलास अनंत

गणेश मनोहर व शंकरराव गणेश दाते चॅरिटेबल ट्रस्ट पणे
 स्कॉलरशिप

कुंभोजकर विवेक अरविंद ११ वी सायन्स रु. ३५०/-
 दाते चारूदत्त अशुतोष १२ वी सायन्स रु. १५०/-
 बाम हरिष विश्वनाथ १२ वी सायन्स रु. २००/-

The department organized the following activities during the year 1990-91

Post-graduate : In addition to the college teaching staff we had visiting professors from the University departments and affiliated colleges who delivered lectures to the M. A. English class. Prin. B. N. Kulkarni-Pune, Prof. Dr. Prashant K. Sinha and Dr. S. B. Gokhale (Reader) of the Department of English, University of Poona, Prof. V. M. Madge-Pune, and Dr. V. G. Salunkhe, Head K. T. H. M. College-Nasik, were the visiting teachers.

Certificate Course in English : We are happy to record that our student Mr. Nadgowda R. V. stood First in the University at this examination which was held in April 1990. This year 20 students have appeared for examination.

English Literary Association : The activites of the Association were inaugurated by Dr. S. B. Gokhale, Reader, University of Poona, on 8 September, 1990. During this year the office--bearers were Chief patron-Dr. J. K. Godha,

Principal Vice-Patron-Dr. K. M. Surve, Vice-Principal, Chairman-Prof. T. S. Sawant, Secretary-Prof. Pradip Patil Editors of Wall-paper Prof. P. D. Wadgaonkar and D. K. Binnar. We brought out five issues of the wall-paper, including the commemorative issues of our Chief Minister, Hon. Shri Sharad Pawar's 50 birth-anniversary and Swami Vivekananda's brith anniversary. Competitions such as handwriting, poem recitation, essay-writing, speech-making and paper-reading were organized and prizes distributed to winners on 9 April, 1991 at the concluding function by Prin. B. N. Kulkarni, Pune.

Remedial Course in English for weaker sections of community : This course was conducted throughout the year ending with Annual examination in March 1991. Students who successfully completed the course were awarded certificates and a Grammar Book and a Dictionary each.

तुळजाराम मुद्रणालय बारामती.

हार्दिक शुभेच्छा

स्थापना : १९८३

पी.ए.ए./बी.ए.टी./सी.ओ.एस./१६२

तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय विद्यार्थी सहकारी ग्राहक भांडार, बारामती

प्रा. पी. बी. इंगवले - अध्यक्ष

प्रा. एस. पी. घोळवे - सचिव

प्रा. पी. बी. घेरे - संचालक

प्रा. सी. बी. चौधरी - संचालक

प्रा. व्ही. बी. परकाळे - संचालक

प्रा. व्ही. एस. भोसले - संचालक

प्रा. एम. एम. गोरे - संचालक

प्रा. के. एम. जाधव - संचालक

प्रा. ए. बी. भगाटे - संचालक

श्री. यु. बी. सुभेदार - विद्यार्थी प्रतिनिधि

कु.एस.ए.मोकाशी - विद्यार्थीनी प्रतिनिधि

प्रकाशक :— प्राचार्य डॉ. जे. के. गोधा तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती.

प्रकाश मुद्रणालय, पुणे.

मुद्रित

अनेकान्त एज्युकेशन सोसायटी बारामती, जि. पुणे

तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती, जि. पुणे
(वरिष्ठ आणि कनिष्ठ)

कला, विज्ञान आणि वाणिज्य विद्याशाखा
कला आणि वाणिज्य विद्याशाखात पदव्युत्तर शिक्षणाची सोय

ज्ञ व्यावसायिक अभ्यासक्रम ज्ञ

- ◆ बेकरी व कन्फेक्शनरी ◆ हॉटिंगल्वर ◆ ऑटो इंजिनिअरिंग
ज्ञ कोकेशनल कोर्सेस ज्ञ
- ◆ मार्केटिंग अॅण्ड सेल्समनशिप
ज्ञ बैचलर ऑफ लायब्ररी सायन्स ज्ञ
- ज्ञ डिप्लोमा इन टॅक्सेशन लॉ ज्ञ
- ज्ञ सर्टिफिकेट कोर्सेस ज्ञ

- ◆ इलेक्ट्रिक वायरमन ◆ डु व्हिलर ऑटो मेकेनिक
कंपोजिंग, प्रिंटिंग अॅण्ड वाईडिंग ◆ क्राफ्टसमनशिप कोर्स इन बेकरी अॅण्ड कन्फेक्शनरी
- ◆ सर्टिफिकेट कोर्स इन रेडिओ सर्विसिंग ◆ सर्टिफिकेट कोर्स इन टेलिव्हिजन सर्विसिंग

जयसिंगपूर महाविद्यालय, जयसिंगपूर, जि. कोल्हापूर
(वरिष्ठ आणि कनिष्ठ)

कला, विज्ञान आणि वाणिज्य विद्याशाखा
कला विद्याशाखेत पदव्युत्तर शिक्षणाची सोय

इन्स्टिट्यूट ऑफ मॅनेजमेंट डेव्हलपमेंट अॅण्ड रिसर्च, बारामती, जि. पुणे

ज्ञ डिप्लोमा इन बिजिनेस मॅनेजमेंट ज्ञ
ज्ञ डिप्लोमा इन कॉम्प्युटर मॅनेजमेंट ज्ञ
ज्ञ मास्टर्स डिग्री इन पर्सनेल मॅनेजमेंट ज्ञ

औद्योगिक प्रशिक्षण संस्था, बारामती, जि. पुणे

ज्ञ जून १९९१ पासून सुरु करण्यात येत आहे. ज्ञ
ज्ञ वेलिंग ज्ञ इलेक्ट्रिशियन ज्ञ कारपेंटरी ज्ञ

विज्ञान कार्यशाळा, बारामती, जि. पुणे

मुलांचे वसतिगृह, बारामती, जि. पुणे

अनेकान्त मुद्रणालय, बारामती, जि. पुणे

30 वा
अंक

अनेकान्त

तुळजाराम चतुरचंद महाविद्यालय, बारामती.

वार्षिक नियतकालिक १९९१-९२